

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Advokát Tomáš Sokol říká:
Česká advokacie dnes
nemá vážnější problémy

Zážitky
Iditarod: Poslední velký závod na světě

Aktivity
Heliskiing: Lyžování pouze pro otrlé

Cesty
Yucatán: Mexiko s duší Karibiku

**Svěřte starosti s kontrolou odběratelů nám.
Staneme se vaším hlídacím psem.**

www.cesr.cz

Insolvence obchodních partnerů je hrozba, která dokáže vaší společnosti zlomit vaz. Nevystavujte se zbytečnému riziku a nepodceňujte hlídání insolvence. Dokáže zachránit vaše podnikání.

- kreditní informace
- hlídání insolvence programem Hlídací pes
- informace o veškerých českých ekonomických subjektech
- automatické zasílání změn e-mailem
- propracovaný sedmistupňový rating

CESR – Czech Economic Subjects Rating

Obsah

Editorial	03
Recenze	05
Lidé z Unie	06
Senior consultant Unie Martin Novotný: Spokojenost klientů mě naplňuje	
Expert	08
Advokát Tomáš Sokol říká: Česká advokacie dnes nemá vážnější problémy	
Vzdělávání	12
J. K. marketing s. r. o. má tradici i budoucnost	
Zdraví a krása	14
BIG ONE FITNESS Club: Když se harmonie stává skutečností	
Reportáž	18
Nadační fond obětem holocaustu: Spravedlnost pro živé i mrtvé?	
Klient	24
Radim Gerbrich: Tradice je pro mě důležitá	
Umění	26
Radu Tesaro Kirby: Všechny barvy Zambie	
Móda	32
Liběna Rochová: Mít šanci uskutečnit sny	
Cesty	40
Yucatán: Mexiko s duší Karibiku	
Pozvánka	48
Slavkov: Zažijte atmosféru bitvy tří císařů	
Golf	50
Snowgolf: Když je handicap mínus třicet stupňů	
Rozhovor	56
Pavel Jurga: Budoucnost patří HD a 3D vysílání	
Zážitky	58
Iditarod: Poslední velký závod světa	
Akt	62
Jan Hanuš	
Celebrita	64
Lukáš Konečný: Profi box je jako maratón	
Gourmet	67
Noem Arch Restaurant: Vyplujte do světa chutí a vůní	
Aktivity	68
Heliskiing: Lyžování pouze pro otrlé	
Image	70
A jak je to se saky, pánové?	
Auto-moto	72
Nový dábel z Maranella: nejlepší supersport všech dob	
Kultura	76
Kaleidoskop	78
Partneři	80
Právní téma	82
Smlouva o dílo ve stavebnictví	

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

čtvrt roku uteklo jako voda a lifestyleový magazín Satisfakce je zde se svým dalším vydáním. Zima sice letos přechodně udeřila v říjnu o něco dříve, než jsme zvyklí, zimní číslo Satisfakce si ale počkalo na obvyklou dobu svého vydání a dozrálo do podoby, kterou držíte v rukou.

Čtvrté číslo Satisfakce je každým rokem vhodným místem pro bilancování. V dosavadních deseti vydáních jsme pro vás ve více než pětadvaceti rubrikách připravili přes sedm stovek stran článků, fotografií a inzerátů, aktuální jedenácté číslo tyto počty dále navyšuje. Podařilo se nám získat dvě zajímavá ocenění, navzdory krizi si udržet či spíše navýšit rozsah, představit vám desítky osobností, míst či událostí a – alespoň jak věříme – se zařadit mezi periodika, na která se těšíte a se kterými se nenudíte. Tolik rekapitulace. A plány do dalšího ročníku? Je jich více – od rozvoje stávajících rubrik přes zařazení několika nových až po novinky v prezentaci aktivit Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR.

Víc neprozradíme, nechte se překvapit... Vraťme se nyní z minulosti i budoucnosti do současnosti. Co na vás v Satisfakci tentokrát čeká? Jako vždy exkluzivní rozhovory – například se známým právníkem Tomášem Sokolem, boxerem Lukášem Konečným nebo módní návrhářkou Liběnou Rochovou. Naše články vás zavedou do tropů Mexika i ledové pustiny na Aljašce, na historické bojiště i do moderně vybavené restaurace, do divadla či dokonce na židovský hřbitov. Doufáme, že vás náš výběr zaujme a zpříjemní vám chvíle relaxace a odpočinku. Příjemné čtení!

Miroslav Mašek

foto archiv

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR.

Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.,
Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz,
www.urmr.cz, IČ: 271 66 147

Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek,
miroslav.masek@urmr.cz

Redakce: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.,
Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 592

Spolupracovníci: Karel Hájek, Robert Waschka,
Helena Zikmundová, Lenka Pospíšilová, Michal Bartoš,
Jindřich Kepert

Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s. r. o.,
Jana Uhra 12, 602 00 Brno,
tel.: +420 541 214 448, e-mail: info@kobra.cz

Tisk: Stuaere, s. r. o.,
Jihlavská 2f, 664 41 Troubsko, Brno-venkov,
tel.: +420 547 422 780, e-mail: info@stuaere.cz

Inzerce: Petr Matejček, tel.: +420 545 242 592,
e-mail: petr.matejcek@urmr.cz

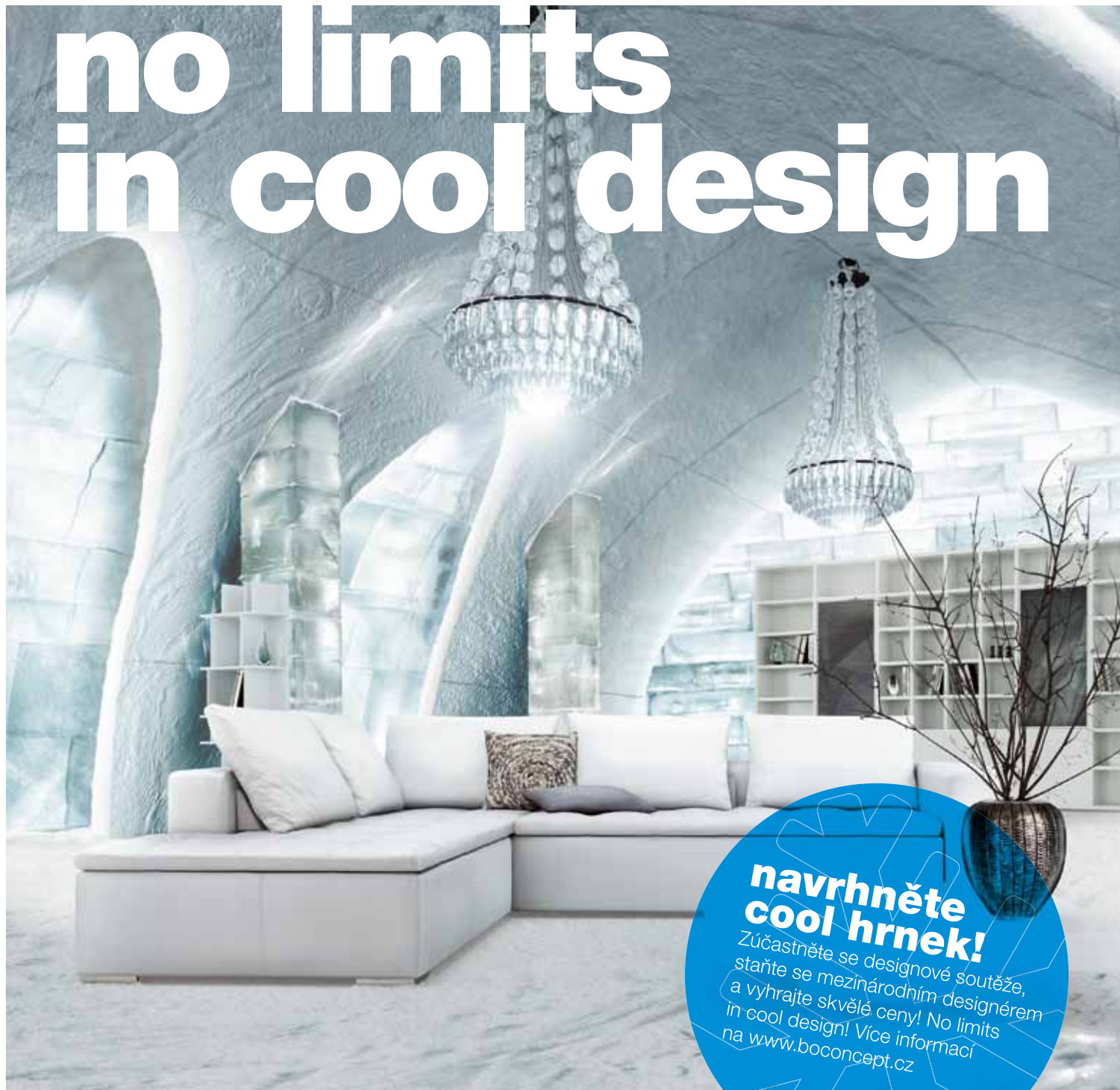
Periodicita: čtvrtletník

Místo vydávání: Brno

Evidenční číslo: MK ČR E 17353

Zdarma, neprodejně.

no limits in cool design

**navrhňte
cool hrnek!**

Zúčastněte se designové soutěže,
staňte se mezinárodním designérem
a vyhraďte skvělé ceny! No limits
in-cool design! Více informací
na www.boconcept.cz

**žádný styl není nedosažitelný, žádný styl není stejný
no limits in BoConcept**

Moderní designový nábytek BoConcept nabízí neomezené možnosti k vytvoření vlastního stylu domova. Rádi vás uvítáme na naší prodejně, kde naleznete inspiraci a kde vám rádi poradíme a uděláme návrh interiéru podle vašich představ.

BoConcept[®]
urban design

Recenze

Bělohlávek, A. J.: *Rozhodčí řízení, ordre public a trestní právo. Komentář. 2. díl. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, 2408 s.*

Je možné recenzovat přílohy? To je základní otázka spojená s druhým dílem publikace. Odpověď zní: zajisté. V odborné právní literatuře je mnohdy teprve seznam a doslovná znění norem

a judikátů místem, kde můžeme začít polemiku s autorem a čerpat mimo osobního názoru podstatné náhledy do rozhodnutí zahraničních zákonodárců, institucí nalézajících právo a názorů odborné veřejnosti deklarovaných v odborných publikacích (jednacích řádech zahraničních rozhodčích soudů a center apod.).

V tomto směru je publikace mimořádným přínosem. Už jen skutečnost, že seznam zdrojů v literární i elektronické podobě se blíží 350 stra-

nám, nám říká, jak dobrým pomocníkem kniha může být. Na druhou stranu – několik desítek stran dlouhý seznam zkratk naopak naznačuje, jak složitá orientace v textu nás čeká. Dovolím si tedy doporučit několik spíše osobně zajímavých míst.

Převážnou část z tisíce stran druhého dílu zabírá téma „předpisy lex arbitri“ a jiné normy vybraných zemí. U citovaných rozhodčích zákonů nejvíce vítám skutečnost, že jsou zastoupeny všechny státy, se kterými se v běžné podnikatelské praxi setkáváme. Právní úprava exekucí související s rozhodčím řízením je uvedena tam, kde autor zřejmě naznal možné problémy nebo chtěl upozornit na úpravu (domnívám se, že důležitý je např. fakt, že pro exekuci v případě Ruské federace dle rozhodčího nálezku je potřebné razítko rozhodce!). Navíc je otištěn i základní federální zákon USA. K pozornosti doporučuji mj. právě americkou úpravu – soudy

zde mají možnost arbitráž stranám přímo nařídit v souladu s původní dohodou stran. Pravidla ICC v Paříži pak zastupují rozhodčí instituce vnímané jako mezinárodní. Kdo by uvítal i další jednacích řády, může nahlédnout do kapitol jednotlivých států, nejdůležitější centra či soudy jsou zde uvedeny. V seznamu literatury jsem s radostí objevil jednak velké množství článků z tisku, jednak autorem tradičně perfektně zpracovaný a užitečný elektronický adresář. U každého odkazu je opatřen vysvětlením, o jaký portál se jedná, v řadě případů i s informací o použitých jazycích zdroje.

Jestliže jsem uvítal faktografické a i pro laickou veřejnost čitelné zpracování prvního dílu, musím doporučit vaši pozornosti i díl druhý – byť ten bude přínosný především pro odbornou veřejnost a teoretiky rozhodčího řízení a práva.

text (RW)

Novela exekučního řádu – seznamte se s hlavními novinkami

Dnem 1. listopadu 2009 nabyla účinnosti novela exekučního řádu. Přinesla řadu změn, které se dotkly činnosti exekutora a postupu oprávněného v exekučním řízení, zavedla také některé instituty k ochraně oprávněných zájmů povinného v exekučním řízení. Přinášíme zde proto přehled nejdůležitějších novinek.

Oprávněného se dotkla zejména změna ve způsobu podávání návrhů na nařízení exekuce. Nově není návrh podáván u věcně a místně příslušného soudu, ale přímo k rukám exekutora, kterého si oprávněný vybral k provedení exekuce. Zákon ukládá exekutorovi u návrhu na nařízení exekuce do 15 dnů od jeho přijetí posoudit, zda splňuje veškeré zákonné náležitosti (ty zůstávají stejné jako dosud).

Dle výsledku pak buď vyzve oprávněného k opravě návrhu, nebo v téže lhůtě předloží návrh

místně a věcně příslušnému soudu s žádostí o pověření k provedení exekuce. Jsou-li splněny předpoklady pro nařízení exekuce, soud tak do 15 dnů učiní a pověřit exekutora jejím provedením, jinak návrh zamítne.

Z hlediska oprávněného je zajímavé i zavedení institutu exekutorského zástavního práva na nemovitostech. Nově má exekutor možnost stejně jako soud zřídit na nemovitosti povinného exekutorské zástavní právo k zajištění pohledávky oprávněného. Oprávněný tak získá v případě prodeje zástavy lepší pořadí. Zákon také upravuje lhůtu, ve které je exekutor povinen vyplatit výtěžek exekuce oprávněnému, a to i v případě částečného výtěžku přesahujícího částku 1000 Kč. Tato lhůta je stanovena v délce 30 dnů od vymožení plnění. Nově má exekutor možnost rozhodovat o odkladu exekuce – v případě, že návrhu vyhoví. V opačném případě věc postoupí k rozhodnutí soudu. A konečně může exekutor rozhodnout o zastavení exekuce, a to i bez návrhu – ovšem za předpokladu, že s tímto postupem oprávněný vysloví souhlas.

text (JJ), foto archiv

Senior consultant Unie Martin Novotný:

Spokojenost klientů mě naplňuje

Začínal jako technik, postupně však komunikaci se stroji vyměnil za komunikaci s lidmi a stal se uznávaným specialistou na řešení významných obchodních případů. Mezi klienty proslul příjemným vystupováním a stálým úsměvem. Každé jednání je pro Martina Novotného výzvou i příležitostí pomáhat.

Absolvoval Střední odborné učiliště v Kuřimi, kde maturoval v učebním oboru programátor CNC strojů. Tomuto oboru se ale nikdy nevěnoval. „Bylo to na přelomu 80. a 90. let a v Čechách tehdy bylo jen několik prototypů CNC strojů. Učitelé na přechod na novou techniku nebyli připravení a vykládali nám maximálně o dřevných štítech. Stal se z nás takový bezprizorní ročník – ze spolužáků v oboru nezůstal nikdo. Já šel nakonec dělat mistra do podniku UTES, bývalé Tesly, kde se vyráběly televize zahraničních značek. Závod ale po čase zkrachoval. Potom jsem pracoval u společnosti Rohe, která stavěla čerpací stanice. Měl jsem na starost třeba počítače řídicí mycí linky. Tenkrát byly tyhle stroje v začátcích, málokdo jim rozuměl a technologie se rychle vyvíjely. Firmy proto hledaly mladé lidi, kteří ze škol měli v oboru alespoň základní znalosti,“ vzpomíná Martin Novotný.

„Za rozběhnutí produkce vrat a navržení výrobních postupů jsem z Kanady dostal ocenění.“

Po třech letech se však firma dostala do vážných problémů a Novotný opět musel hledat

nové zaměstnání. „Nastoupil jsem jako vedoucí technického oddělení do firmy Interczech, která dovážela z Kanady sekční vrata. A já jsem dostal za úkol v Česku nově zavést jejich výrobu. Do dvou let se mi podařilo uvést v život kompletní produkci garážových i průmyslových sekčních vrat. Navrhl jsem několik výrobních postupů, které se následně patentovaly, nabral jsem zaměstnance a rozjel montáže. Z Kanady jsem za to dostal i ocenění. Usiloval jsem pak o další rozvoj firmy, ale vedení ho naopak chtělo zabrzdit,“ říká Martin Novotný. Tehdy ho oslovil výrobce rychloběžných vrat Efaflex s nabídkou pozice obchodního manažera pro jižní a severní Moravu. Firma v té době neměla v regionu vybudovanou žádnou obchodní strukturu, začínalo se od nuly. „I tak se mi za necelých pět let povedlo zde úspěšně rozjet prodej vrat a dostat se s nimi prakticky do všech velkých společností – třeba Barum Continental, Hyundai Motor Manufacturing, ŽDB, ABB, ARCELOR MITTAL, Rockwool nebo Autopal,“ usmívá se Novotný.

Pak se však kvůli začínající finanční krizi v celém oboru stavebnictví výrazně zhoršila situace. Za roky své práce v oboru se Martin Novotný seznámil s rozhodčím řízením a přišel do kontaktu i s Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR, jejíž semináře a workshopy začal navštěvovat. „Chtěl jsem ve firmě rozhodčí řízení jako nástroj na řešení pohledávek zavést. Brzo jsem ale zjistil, že to kvůli nezájmu vedení nebude možné. Místo toho obchodní manažeri dostali za úkol neustále dlužníky upomínat. To bylo úmorné a neúčinné. Na vzdělávacích akcích Unie jsem přitom zjistil, že rozhodčí řízení by klientům výrazně pomohlo. A mě vždy těšilo právě pomáhat lidem. Proto jsem se nakonec rozhodl své zaměstnání opustit a nastoupil jsem do obchodního oddělení Unie jako senior consultant,“ vysvětluje Novotný. Už ve stavebnictví chápal svoji práci jako pomoc zákazníkům – prodával kvalitní výrobky, které firmám přinesly mnoho úspor. „V prodeji a poskytování rozhodčího řízení ale dnes vidím mnohem užitečnější poslání. Už vím, proč mnohé společnosti neměly peníze na nákladná vrata – není divu, když se topí v pohledávkách. Nestačím se divit, jaké výše pohledávky někdy dosahují a jak špatně je obchodní oddělení firem řeší. Často neexistují objednávky ani smlouvy a vše se domlouvá jen telefonicky. V době, kdy krize ještě nebyla, to možná jakžtakž mohlo fungovat, dnes jde ale o neomluvitelné hazardování. A mě těší

klientům ukazovat účinnou cestu z problémů a dělat tak vlastně osvětu. Je skvělé vidět radost a spokojenost zákazníků, právě to mě na mé práci naplňuje. Rozhodčí řízení je výborným způsobem řešení obchodních vztahů. Není nijak agresivní ani špatné, jak některé firmy tvrdí, je to prostě účinná ochrana a pojistka. Pokud ho někdo už předem odmítá, tak obvykle jen proto, že nebude chtít platit,“ popisuje Novotný.

„Čím těžší konkrétní obchodní případ je, tím více mě to vyburcuje.“

A jak se Martin Novotný sžil s kolektivem a fungováním Unie? „Naše společnost má dobře propracovaný přímý marketing, reklamu a klientskou péči, což mě zaujalo už v době, kdy jsem v ní ještě nepracoval. Navíc má poměrně mladý kolektiv, který se nebrání změnám, je vstřícný a chce se rozvíjet. Hlavním úkolem Unie je řešit problémy a je fajn, že náš tým dokáže vyřešit i ty vnitřní. Takovýhle přístup mi vyhovuje – nemám rád konzervatismus a pouhé udržování nějakého stavu. Vše nové je pro mě obrovská výzva. Čím těžší konkrétní obchodní případ je, tím více mě to vyburcuje. Vždy jsem šel po hlavě do nejtvrdějších výběrových řízení a nejsložitějších projektů – právě ty mě baví nejvíce. Také mě těší, jak rychle v Unii funguje administrativní a že její rozhodci přísně dodržují Etický kodex. Už před časem jsem ztratil důvěru v soudy a pochybuji, že se tyto instituce v nejbližší době ohledně rychlosti a spravedlivosti zlepší. Unie je naopak nestranná a otevřená všem, není zde prostor pro faleš. Proto počet našich klientů i vedených sporů narůstá a věřím, že nás čeká velká budoucnost.“

Martin Novotný

narodil se v roce 1975 v Brně

1989–1993 SOU v Kuřimi

1993–1996 UTES a. s.

1996–1999 Rohé a. s.

1999–2005 Interczech, spol. s r. o.

2005–2009 Efaflex-CZ s. r. o.

od 2009 Unie pro rozhodčí

a mediační řízení ČR, a. s.

...čemu neodolám

kulečnicku a bowlingu
houbaření
vaření – hlavně české, italské a čínské kuchyni
kolečkovým bruslím
dějinám obou světových válek

...co nemusím

alibismus
konzervatismus
předsudky
neseriózní jednání
koprovkou

Advokát Tomáš Sokol říká:

Česká advokacie dnes nemá vážnější problémy

Od začátků na učilišti se vypracoval až na proslulého právníka, člena jedné z nejúspěšnějších českých advokátních kanceláří a předsedu představenstva Společnosti pro rozhodčí řízení, a. s. Tomáš Sokol zkrátka ví, jak to v životě chodí.

Vaše kariéra je velmi zajímavá – z vyučeného elektrikáře jste se stal jedním z nejznámějších právníků...

Nijak jsem se do učení elektrikářem nehnal. Nějaká tehdejší komise ale rozhodla, že na střední školu nemám, a poslala mě do učení. Jednak kvůli prospěchu, jednak kvůli chování. Je pravda, že jsem se protivil dost – ve druhé třídě jsem měl dvojku z chování a pak už prakticky pořád. O studium jsem ale měl zájem, tak jsem si později střední školu dodělal. A uvědomil jsem si, že mě baví společenské vědy. Svou roli sehrálo i to, že jsem měl problémy s matematikou a věděl jsem, že bych ji nepřežil ani semestr.

A proč jste si ze společenských věd vybral zrovna právo?

Možná to trochu ovlivnil rok 1968. A to, že se lidé více zajímali o svá práva. Právo také je na rozdíl od mnoha humanitních oborů aktivní, filozofii bych dělat nemohl.

Vzpomenete si na první případ koncipienta Sokola?

To určitě ne. Zdá se, že to člověku musí utkvět v paměti, ale není to tak. Mně utkvělo v paměti, že na mě všichni čekali. Koncipient jde každý den několikrát k soudu, pořád někde lítá. Práce mě prostě zavalila...

Věnujete se mnoha oblastem práva. Které nejvíce?

To je nárazové. Někdy najednou přijde velká trestní věc, pak věci hospodářské... Případy se vyskytují v nepředpověditelných cyklech. Prostě co přijde, to přijde.

„Baví mě zajímavé a právně složité případy.“

A baví vás některá oblast práva víc než ostatní?

Nedá se to tak říct. Pro mě je důležité, jestli jde o zajímavý a právně složitý případ. Teď třeba řeším jednu žalobu na ochranu osobnosti. Týká se toho, zda u nás soudy adekvátně přiznávají náhradu nemateriální újmy. Podával jsem k tomu i ústavní stížnost.

Takže čím složitější kauza, tím lepší?

Tahle obecně ne. Někdy je složitá třeba z účetních důvodů a právně je přitom nudná. A jindy může jít o spor o relativně málo peněz, který je ale právně velmi zajímavý.

Co považujete za největší problémy současné české advokacie?

Myslím, že dnes velké problémy nemá. Je stabi-

lizovaná, a to společensky i profesně, a převážně bez komplikací spravuje své věci. Samozřejmě existují různé názory třeba na směřování aktivit představenstva komory, ale tak je to vždy. Advokacie je silným partnerem ministerstva spravedlnosti a uznávaným partnerem parlamentu. Navíc si dokázala víceméně prosadit zákony, které jsou jednak v souladu se společenskou potřebou, jednak upravují činnost advokátů tak, aby je zbytečně neszazovaly.

Vaše jméno má mnoho lidí spojeno s obhajobou Kulínského nebo Krejčíře.

Jak vnímáte negativní publicitu, kterou vám kvůli tomu věnovala média?

Pro pár lidí je prostě pohoršující, že něco takového dělám. Nechápu proč, jejich argumenty jsou zcela mimo. Jejich názor pro mě ale není významný, a tudíž jsou mi zcela lhostejní. Tím pádem je mi jedno, zda se něco z toho takto objevilo i v médiích. Děláním svou práci a domnívám se, že dobře. Jestli někomu připadá špatné, že advokát hájí obviněného, tak jde prostě o jeho duševní insuficienci. Většinou lidé je ale jasné, že je to prostě má práce. Občas maximálně padne nějaký žertík ze strany kolegů.

Hodně se mluvilo i o vaší spolupráci s pražským Dopravním podnikem při vymáhání pokut od černých pasažérů...

V téhle „kauze“ by se měli stydět snad všichni – od České televize až po radní. Šlo o úplně zbytečnou aféru. Všechno bylo v pořádku, to jen jedna redaktorka, které se nechtělo platit pokuty, celou věc rozmázla. V televizi se pak dokonce objevila tvrzení, že část námi vydělaných peněz měla končit v nějakém politickém sekretariátu. To je samozřejmě nesmysl. Naše advokátní kancelář jen vykonávala svou práci a byla za ni placena. I řeči, že Dopravní podnik měl dostávat víc peněz, byly nesmyslné – dostával přesně tolik, na kolik měl podle zákona nárok.

„V drtivě většině arbitrážích vůbec není prostor pro neobjektivitu.“

Vedle advokátní praxe jste také předsedou představenstva rozhodčího centra. Kdy jste se poprvé setkal s arbitráží?

Přesně už nevím. Můj styk s rozhodčím řízením má ale dvě úrovně. Jednak stojím v čele Společnosti pro rozhodčí řízení, jednak jako právník občas při rozhodčím řízení někoho zastupuji. V jedné současné arbitrážích vystupuji i jako poradce. O „podnikání“ v této oblasti jsme s kolegy začali uvažovat už někdy v polovině 90. let. Postupně jsme se dopracovali k založení akciové společnosti, s tím, že budeme provozovat servis pro rozhodce.

Mám rád...

život, legraci a kamarády
rodinu
šťavnaté věci
dobré víno, dobrou whisky a pilsenské pivo

Nemusím...

blbce, hlavně ty ambiciózní
hloupost
zbabělost

Jaký je váš odborný názor na samotné rozhodčí řízení?

Arbitráž je dnes často zpochybňována. Byl dokonce učiněn pokus uzákonit, aby stát nesměl uzavírat rozhodčí doložky, objevují se nejrůznější spekulace... Myslím si, že to vše je vždy živěno účelově, že autoři námitek nejsou nestranní. Paušalizování, že rozhodčí řízení je podezřelé či neobjektivní, je nesmyslné. A to už z podstaty věci: Prostor pro neobjektivitu totiž v drtivě většině případů řešených arbitrážích neexistuje. Jde o jasné případy, které řeší, zda má žalovaný platit, nebo ne. A obvykle je nesporné, že dluh zaplatit má a že z důvodů, které jsou zcela na jeho straně, neplatí. Jen u pár případů se vyskytuje nějaký jiný problém – třeba že dlužník smlouvu sám neuzavřel nebo že podpis od něj byl vylákán. Představa, že by rozhodce rozhodoval ve prospěch některé ze stran, protože je ve sporu zainteresován, je úplně mimo. Arbitr prostě nemá jinou šanci než rozhodnout tak, jak to z věci jednoznačně vyplývá. Dlužníci často své závazky ani nepopírají, prostě jen nemají peníze. A naopak těm, kteří rozhodčí smlouvy zpochybňují, obvykle nejde o formu řízení. Jen se snaží oddálit okamžik, kdy budou muset zaplatit.

Co si myslíte o „duálním“ systému, kdy vedle sebe působí stále rozhodčí soudy a komerční rozhodčí centra?

Nemám s tím zásadní problém. Neklid do této oblasti vnáší pouze ti, kdo tvrdí, že zákon o rozhodčím řízení neumožňuje nikomu kromě rozhodčích soudů provozovat rozhodčí řízení. To by to ale zákon musel zakazovat, což nečiní. Chápu, že tento systém může někomu připadat bizarní, ale ne vše musí být mechanicky úplně

JUDr. Tomáš Sokol

narodil se v roce 1951 v Praze

1978 absolvoval Právnickou fakultu Karlovy univerzity

1980 získal doktorát

1990 městský prokurátor v Praze

1990–1992 ministr vnitra ČR

1992 založil advokátní kancelář Brož & Sokol

1999 advokátní kancelář získala dnešní podobu: Brož & Sokol & Novák

od 1995 člen kárné komise České advokátní komory

od 2004 člen Výboru pro vnější vztahy České advokátní komory, člen Sekce České advokátní komory pro trestní právo

od 2004 rozhodce

od 2006 předseda Výboru pro odbornou pomoc a ochranu zájmů advokátů

2007 vyhlášen Advokátem roku 2006 zvoleným veřejností

vyvážené. Stálý rozhodčí soud má tradici, je to značka a je vhodný zejména pro zahraničí. Velké mezinárodní rozhodčí spory jsou v cizině zvyklí řešit právě před rozhodčími soudy. A to není třeba měnit, na trhu je dost místa pro všechny.

Co u vás vyhrává ve srovnání soudní versus rozhodčí řízení?

Případy, které obsahují velmi složité a dosud nejudikované právní problémy, bych raději svěřoval soudu. Ale tam, kde jde spíše o rutinní rozhodování a je zřejmé, že prim hraje rychlost, je rozhodčí řízení mnohem vhodnější. Má i řadu jiných výhod – diskretnost, neformálnost apod.

Vystupoval jste někdy v rozhodčím řízení i jako strana sporu?

To ne. Svých osobních sporů jsem měl minimum – jen dva a jeden z nich byl rozvod. (smích)

Působíte v mnoha funkcích. Máte vůbec čas na sebe?

Není to tak zlé. Člověk po čase nabude jisté rutiny a zvládá věci relativně rychle. Já si mohu den rozplánovat, jak chci – třeba si odpoledne zahrát tenis a večer pracovat doma.

A jak relaxujete?

Hlavně sportem. Často hraju právě tenis – neříkám, že úspěšně, ale hodně. (smích) Taky fotbal a hokej. Dost čtu. A přestože se mi o dům stará několik odborníků, práce s jeho údržbou se najde vždy.

A co dovolená? Kde se vám nejvíc líbilo?

V Černošicích. (smích) Mám rád třeba Paříž, to je město s lidským rozměrem. Už za bolševika jsem si říkal: Tam by se dalo utéct... Ale když chci někam, kde mám kamarády, pivo a možnost si volno opravdu užít, tak opravdu skončím v Černošicích.

A kam byste nikdy nejel?

Mě už cestování ani nebaví, nechce se mi trávit deset hodin v letadle. Proto mě třeba neláká Jižní Amerika. Rozhodně bych ale nejel do země, kde se na turisty střílí.

inzerce

Už nevíte jak se posadit?

Brno / IBC
Příkop 8, 602 00, CZ

Praha / Smíchov Gate
Plzeňská 16, 150 00, CZ

Ostrava / The Orchard
Hornopolská 40, 702 00, CZ

VELA
4.500 Kč bez DPH

ERGO LINE
4.500 Kč bez DPH

VELKÝ VÝPRODEJ ŽIDLÍ

www.eshop.top-office.cz

TOP OFFICE®

Soudnička: Kdo jinému jámu kopá...

Společnost Železo & syn dodávala speciální materiál na stavební činnost firmy Hoř a svařuj již řadu let. Placení závazků bylo u odběratele tou poslední věcí, o kterou by se někdo staral. Nu jak by ne, když kvůli své nekvalitní práci měli ve firmě dost starostí s vlastními zákazníky. Zvláště v cizojazyčném zahraničí jim nikdo na zmetky nekývl, vždy museli sepsat protokol a věci opravit, ba i slevu si na nich zákazníci vynutili. A co třeba napálit dodavatele materiálu? Hele, tady jim dlužíme pár miliónů, vedou s námi arbitráž. Tak si započteme tyhle škody, jako že šlo o vady dodaného materiálu. A v tomto duchu napsali rozhodci, že vlastně nic nedluží, jen nezaplatili za špatný materiál. První překvapení přišlo, když si rozhodce k zápočtu vyžádal i dokumenty. Nestálo mu jejich tvrzení, tak co s tím? Nu napadlo někoho z firmy, že ty spousty zápisů o vadách a vrácených penězích by nebylo od věci nějak využít. Pošleme mu pár těch protokolů, vypadají náramně odborně a jsou v té švýcarské hatmatilce – uděláme k nim jako vnitřní zápisy, že to byl ten materiál, co ho nechceme zaplatit. Druhé překvapení přišlo, když byl zápočet zamítnut a věřiteli přiznány jeho peníze. Spoléhat se na neznalost cizí řeči u soudu možná projde, ale rozhodce neváhal a věnoval čas překladu. A sám se divil, co zjistil. Stavba, na kterou byl „reklamovaný“ materiál dodán, začala v lednu 2009. Cizojazyčné protokoly byly v textu datovány do listopadu 2008. Jedině ve sci-fi by mohli žalovaní stavět z materiálu, který teprve vznikne.

Třetí překvapení možná pro žalované vznikne, pokud se někdo rozhodne, že použít falešné spojení reklamací a protokolů zavání trestným činem podvodu. Nicméně žalobce to nebude, zájmem většiny poškozených totiž není vězení pro pachatele, ale náprava jejich škody. A tu již zajistilo rozhodnutí v rozhodčím řízení.

text (RW), foto archiv

**J. K. marketing s. r. o.
má tradici i budoucnost**

Poradenská a vzdělávací společnost J. K. marketing s. r. o. je duchovním dítětem Jaroslava Kociána. I když společnost i nadále vede, už dávno se nejedná o „one man show“ – ředitel je na své kolegy hrdý a s jejich pomocí připravuje pro klienty další služby.

Společnost byla založena v roce 1999 jako vyústění podnikatelské činnosti Jaroslava Kociána jako fyzické osoby – podnikatele. Od samého vzniku se vyvíjela jako poradenská a konzultační firma se zaměřením na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, požární ochranu a další související obory (hygiena, pořádání kurzů, školení a seminářů apod.). Mimo těchto základních pilířů poskytovala poradenství v oblasti vedení účetnictví, které se postupně vyprofilovalo výhradně na zpracování mezd (jako outsourcingovou aktivitu).

Vytvoření dceřinných společností posílí odpovědnost za kvalitu.

Společnost se tedy zabývá především poradenstvím v oblasti bezpečnosti práce, požární ochrany, zpracování mezd, školení a vzdělávání. V současnosti dochází ve firmě také k restrukturalizaci, která je v podstatě i jistou formou poděkování lidem, kteří s panem Kociánem už dlouhou dobu kráčeli složitou cestou podnikání. Téměř všichni spolupracovníci jsou osoby odborně způsobilé v prevenci rizik nebo požární ochraně. Jde o vytvoření dceřinných společností, na něž se přesunou jednotlivé aktivity a v nichž někteří z prověřených kolegů mají podíl. Dalším cílem změn je akcelerace vývoje a posílení odpovědnosti za kvalitu. Jednou z dceřinných společností je J. K. advisory service s. r. o., která se zaměřuje hlavně na poradenství v oblasti ochrany osobních údajů (směrnice, metodika), lektorskou a vzdělávací činnost, tvorbu dokumentů a směrnic či elektronickou archivaci dokumentů. Počítá se i s obchodní sítí poradců k prodeji služeb partnerů. Další společnost J. K. facility s. r. o. převezme část technického poradenství v rámci správy nemovitostí klientů (zajištění revizí, kontrol a zkoušek). Bude působit výhradně jako správce nemovitostí s plným servisem

a zaměří se na menší klienty, kteří vlastní nemovitost a potřebují profesionálně zajistit její správu a chod. Již nyní tkví síla společnosti J. K. marketing s. r. o. také v tom, že je schopna prostřednictvím partnerských organizací či dokonce klientů zajistit i další široké portfolio služeb.

Základní vizi Jaroslava Kociána představuje vytvoření poradenského subjektu, který bude pevným partnerem svých klientů v tak rychle se měnící oblasti, jakou bezpečnost práce a požární ochrana představuje. Základní devizou pak je zodpovědný přístup ke klientům. Lidé z J. K. marketing s. r. o. neslibují nemožné a netvrdí, že je zbaví odpovědnosti. Jaroslav Kocián dodává: „Naši klienti podle mne nejvíce oceňují skutečnost, že se jim vždy snažíme poskytnout maximum kvalitních služeb a poradit i v oblastech, kterých se smlouva přímo netýká. Těší mě, že nás kontaktují zástupci firem se slovy typu: Děláte bezpečnost práce a požární ochranu pro kamaráda v jedné firmě a doporučil mi se na vás obrátit.“ Jen v roce 2008–2009 prošly společnostmi a rukama Jaroslava Kociána stovky lidí, kterým vydal osvědčení o absolvování školení. Další desítky lidí absolvovaly semináře k odborným školením.

Co vás přivedlo právě k vzdělávání a poradenství?

Po střední škole jsem působil jako technik a postupně se začal zabývat bezpečností práce a požární ochranou. Protože mě baví komunikovat s lidmi, pustil jsem se v začátcích i do obchodu a obchodních sítí. Školila mě především praxe, ale hodně času i peněz jsem věnoval vlastnímu vzdělávání. Mým vzorem je pan Robert Kiyosaki se svými knihami a především hrou Cash flow. Tu prosazují jako součást výchovy dětí, protože podle mě v ČR chybí finanční gramotnost. Navíc jsem tak trochu technický antitalent, ale nemám odpor k papírům, protože u mnou zajišťované činnosti je papírová stránka důležitá.

„Lektor by si měl o klientovi co nejvíce zjistit a pak mu ušít školení na míru.“

Jak vnímáte význam vzdělávání zaměstnanců v moderní firmě?

V poslední době je stále důležitější. Ale ve společnosti, která má jiný předmět podnikání, nemůže každý dělat všechno. Samotné firmy také někdy nevědí, co mají chtít, ani to, že zaměstnavatel musí stanovit, jaké školení je třeba zaměstnancům zajistit. Poradce nebo lektor by si proto měl o klientovi předně co nejvíce zjistit a následně mu ušít školení na míru. Postupně se stále více přikláníme k outsourcingu, e-learningu a dalším formám. Ne vždy je ale např. e-learning vhodný – na dálku bez znalosti o společnosti mohou jen těžko zodpovědně podepsat, že se lidé vzdělávání zúčastnili.

O které vaše služby je dnes největší zájem?

Hlavně o zpracování a vedení dokumentace BOZP a PO – nakonec je to povinnost ze zákona. V poslední době se do popředí dostává i ochrana osobních údajů. Zde vidím především zájem klientů ze státní správy a samosprávy.

Vaše práce obnáší intenzivní komunikaci s lidmi.

Jak poté relaxujete?

Relax je pro mě třeba to, že na konci školení lidé zatleskají a řeknou, že to bylo dobré. Potěší i zájem o trvalou spolupráci. Jinak ale musím říct, že ve svých pětácti letech potřebuji ráno vstát, udělat si kávu, sedět chvíli v křesle a srovnat si, co budu ten den dělat. Po téhle „inventuře“ jsem relativně nastartovaný. Po pracovním dnu, který trvá obvykle dvanáct hodin, jsem naopak hodně vyždímáný. Nejraději si pak sednu za volant a cestou si odpočinu – auto patří mezi mé koníčky. Je pravda, že nejlépe zrelaxuju spíše doma než třeba na večírku. Občas se sejdeme s přáteli nebo se s manželkou a synem jedeme naložit do teplé vody v lázních.

A co další záliby?

Rád plavu, střílím a občas si zajezdím na koni – teď, když jsem zhubnul o sedmáct kilo, mě kuň opět uveze bez vyhodnocování rizika. (smích) Občas si zahrāju golf, i když moje paní tvrdí, že je to sport pro lenochy. Mému tvrzení, že se pořádně nachodím při hledání míčky, moc nevěří. Syn Lukáš golf může, tak spolu občas třeba jen tak pálíme míčky z odpaliště. Právě v trávení času s rodinou mám rezervy a chtěl bych své manželce Janě i Lukášovi poděkovat za pochopení. Vždyť jsem do toho všeho ještě začal studovat management na Univerzitě Palackého v Olomouci...

J. K. marketing s. r. o.

Hybešova 762/42, 602 00 Brno
tel.: 602 515 900
fax: 546 215 543
e-mail: info@jkmarting.cz
www.jkmarting.cz

BIG ONE FITNESS Club:

Když se harmonie stává skutečností

Cítíte radost z pohybu v krásném prostředí i skvělý pocit z překonávání sebe sama. Dotrénujete a dopřejete znavenému tělu zasloužený odpočinek, při kterém vás osvěží vlahý déšť. Až po chvílce si uvědomíte, že nejste uprostřed přírody, ale v centru Brna – v klubu BIG ONE FITNESS Club.

Atmosféra klubu už dostala nejednoho příznivce zdravého životního stylu a péče o tělo i duši. Při vstupu do originálně designovaných prostor největšího brněnského fitness centra se totiž ocitnete ve zcela jiném světě. Čekejte cokoliv, jen ne průměrnost a nudu. Cítili jste se až dosud při cvičení v posilovně omezení malým prostorem? Zde nedohlédnete z jednoho konce na druhý – BIG ONE FITNESS Club se totiž rozkládá na ploše neuvěřitelných 1600 metrů čtverečních. Naleznete na nich vše, co si jen dokážete představit. Váš výběr záleží pouze na vašem momentálním vyladění. Všechny aktivity se vzájemně doplňují a umožňují sestavit si program cvičení, relaxace a odpočinku podle vlastní potřeby a nálady. BIG ONE FITNESS Club je navržen tak, aby splnil nejnáročnější představy návštěvníků a uspokojil touhu po nalezení harmonie, pohody a luxusu. Vyznáváte-li pak spíše atmosféru klasické posilovny, žádný problém – můžete navštívit provozovnu BIG ONE FITNESS na adrese Dornych 27.

Neopakovatelný prožitek umocní profesionální tým složený z nejlepších sportovců.

Odedávna platí, že nejlepším lékem proti únavě a stresu je fyzická aktivita. Není nic příjemnějšího než po těžkém dnu about sportovní boty, pustit si do uší příjemnou hudbu a na kole nebo během pokořit pár kilometrů. Nebo protáhnout a procvičit každičký sval v těle – ať už na posilovacích strojích nejvyšší řady špičkové značky NAUTILUS, při moderním tanci, bojových sportech či pilatesu. Jen si to představte: Energie se uvolňuje a proudí až do konečků prstů na rukou i na nohou, celé vaše tělo se pohybuje a pracuje jako jediný dokonalý celek, cítíte uspokojení, uvolnění a harmonii. Zavřete oči

a soustředíte se pouze na svůj dech a tlukot svého srdce. Skvělý pocit a neopakovatelný prožitek umocní profesionální tým BIG ONE FITNESS Club složený z nejlepších aktivních sportovců, sportovních teoretiků a trenérů fitness, kteří vám vždy ochotně a odborně poradí, co je pro vaši kondici a postavu nejlepší. Díky nim budete moci naplno vychutnat unikátní spojení tradičních a moderních pohybových aktivit – od kardio zóny přes kruhové tréninkové programy až po aerobik. Kdo by odolal tomu dopřát si po cvičení trochu času jen sám pro sebe? Posadíte se do některé ze saun, zhluboka se nadechnete a plnými doušky vychutnáte horký vzduch prosycený vonnými látkami. Ve vířivce zažijete pocit ne nepodobný přicházejícímu příboji na pobřeží tropického moře. Půlnoční bouřka či zurčení vodopádu smyjí vaši únavu. Ne, nepřenesli jste se do panenské přírody, iluze v zábavných sprchách jsou dokonalé. BIG ONE FITNESS Club vás ale dokáže „přenést“ nejen v prostoru, ale i v čase. Tygrování či masáž lávovými kameny si užívali mocní asijské panovníci už před mnoha staletími, přístrojová zeštíhlující ošetření zase připomínou futuristické technologie ze sci-fi filmů.

Dopřávejte si radost z golfu s vědomím, že jste den ode dne lepší!

Tréning, radost, harmonie pohybu. To vše můžete v klubu BIG ONE FITNESS Club zažít. A to vše také souvisí s jedním stále populárnějším sportem: golfem. I u nás už mu propadly tisíce lidí. Trenéři fitness však velmi dobře vědí, že kdo se chce zlepšovat a dosahovat vyšších cílů, musí přemoci nejen hřiště, ale i sebe sama. Vaše kondice, flexibilita, rovnováha či síla hrají

při golfu mnohem důležitější roli, než byste čekali. Tým klubu se proto spojil se špičkovými trenéry golfo a vytvořil pro vás unikátní tréninkový plán: Golf Fitness Academy. Zaměřuje se na kondici, posilovnu, strečink a pilates, ale i na stravovací návyky, pitný režim a další problémy – dokáže například eliminovat pro golfisty tak typické bolesti zad. Milujete ten pocit, když se hůl při odpalu dotkne míčku a ten bleskovou rychlostí vyrazí k nebi? Nebo okamžik, kdy míček s charakteristickým zvukem zapadne do jamky? Zapojte se do Golf Fitness Academy a dopřávejte si tuto radost s vědomím, že jste den ode dne lepší! Propracovaný systém cvičebních metod dokáže každému hráči golfo zajistit zlepšení výkonů i požitku ze sportu. A co víc si golfista může přát? Ať už hrajete golf, nebo prostě jen chcete lépe vypadat a skvěle se cítit, BIG ONE FITNESS Club je tu pro vás. Spojení fitness a wellness s individuálním přístupem a nezapomenutelnou klubovou atmosférou pomůže i vám dosáhnout skutečné harmonie.

Co můžete od Golf Fitness Academy očekávat?

- celkové zvýšení flexibility a rovnováhy
- zlepšení schopnosti udržet správný sklon páteře
- správné dýchání
- zlepšení celkové kondice a vytrvalosti
- posílení břišních a zádových svalů
- rozvoj svalové dynamické síly
- vyrovnaní svalových dysbalancí
- snížení rizika zranění při švihovém pohybu
- zvýšení pružnosti
- větší zábavu a požitek ze hry

BIG ONE FITNESS Club

Benešova 14/16, 602 00 Brno
tel.: 542 211 903
e-mail: info@big1fitness.cz
www.big1fitness.cz

Provozní doba:

Po–Pá 6:30–22:00
So–Ne 9:00–21:00

Naši odborníci popularizují rozhodčí řízení na odborných konferencích

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR se aktivně podílí na popularizaci mimosoudních metod řešení sporů, vzdělávání a osvětě podnikatelů i podnikatelském společenském životě. Její pracovníci tak přednášejí či dalšími způsoby

participují na stále větším počtu zajímavých a prestižních projektů.

„Společnosti neexistují proto, aby vyhrávaly spory, ale proto, aby získávaly části tržů.“ Tímto citátem francouzského ministra hospodářství a financí Thierryho Bretona lze výstižně shrnout hlavní myšlenku mezinárodní konference Mimosoudní řešení sporů. Pod taktovkou Unie profesních mediátorů ČR a v patronaci ombudsmana Otakara Motejla se 21.–22. září 2009 uskutěčnila v kongresových prostorách kanceláře ochránce lidských práv v Brně. Těší nás, že kredit a profesionalita Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR se již dostaly do všeobecného povědomí – naše společnost byla totiž jako jediné rozhodčí centrum z České republiky přizvána na tuto akci jako partner a přednášející. Tématem příspěvku předneseného lektorem Robertem Waschkou bylo arbitrážní řízení v praxi. Pokud na konferenci vystupovali zástupci státu, jednalo se většinou o konstatování tragického stavu českého soudnictví a zdůraznění potřeby jeho řešení. V této souvislosti poněkud překvapilo prohlášení ministryně, že mediační zákon je prozatím zmražen. Naopak v projevu pražské soudkyně Marty Kasíkové jasně zazněla podpora mimosoudního řešení sporů. Prezidentka Unie podnikových právníků ČR Marie Břejchová pak potvrdila dvě skutečnosti: že podnikoví právníci mají enormní zájem řešit spory rychle a mimosoudně a že se bohužel potýkají s hlubokou neznalostí rozhodčího zákona a principů mediace. V rámci odpolední panelové diskuse si účastníci mj. připomněli možnost použití rozhodčího řízení k získání závazné smírné dohody. Konference byla prvním setkáním osob s blízkými odbornými zájmy v oboru v České republice. Jejím cíl – otevřít diskusní fórum pro výměnu zkušeností, názorů a postojů, poznatků z praxe a úvah o dalším vývoji u nás i v zahraničí – se jednoznačně podařilo splnit a akce založila prostor pro další debaty do budoucna. O měsíc později – 21. října 2009 – prezentovali naši specialisté arbitráž i služby společnosti na XLI. Podnikatelském setkání v Pivovarské restauraci v Brně. V neformální atmosféře předsta-

vilí aktivity Unie členům Regionální hospodářské komory Brno, která akci pořádala, a připomněli tak vedoucí postavení společnosti na trhu v oblasti správy pohledávek a jejich řešení.

Výhody arbitráže pro správu a řešení pohledávek představíme v rámci bloku oborových konferencí, bližší informace naleznete na www.konference.org.

Ve snaze posílit povědomí podnikatelů z nejrůznějších oborů o výhodách rozhodčího řízení Unie navázala spolupráci se společností Konference s. r. o. Díky tomuto partnerství jsme získali možnost pomoci desítkám firem vymanit se z přetrvávajících negativních důsledků krize a výrazně vylepšit platební morálku jejich odběratelů. Naši experti s možnostmi řešení dopadů krize vystoupí na řadě oborových konferencí. První z nich

– na téma Očekávaný vývoj automobilového průmyslu v ČR a střední Evropě – se uskutečnila 21. října 2009 v prostorách hotelu Holiday Inn Brno. Na prestižní podnikatelské setkání dorazilo mnoho odborníků z oblasti automobilového průmyslu – např. prezident Sdružení automobilového průmyslu a generální ředitel společnosti Volkswagen Group Rusko Martin Jahn, guvernér České národní banky Zdeněk Tůma, za společnost Kia Motors Slovakia Dušan Dvořák nebo generální manažer z oddělení vnějších vztahů Hyundai Motor Manufacturing Czech Petr Vaněk. Odborníci Unie na konferenci prezentovali možnosti kvalitního ošetření smluvních vztahů a případné následné řešení pohledávek prostřednictvím rozhodčího řízení. Většina účastníků se shodla, že právě kvůli ekonomické krizi, která na automobilový průmysl tvrdě dopadla, jsou pro ně informace týkající se arbitráže velmi přínosné.

Mnoho společností působících v tomto odvětví se potýká nejen s úbytkem obchodních příležitostí, ale hlavně se slabou vymahatelností pohledávek. V rámci bloku konferencí se naše společnost ještě v letošním roce zúčastní i další akce, tentokrát s názvem Vývoj realitních trhů a developerských projektů. Také tento segment trhu je krizí těžce zasažen a věříme, že řešení formou využívání výhod rozhodčího řízení i tentokrát osloví nejednoho poctivého podnikatele, který se chce domoci svého práva. Podrobnější informace nejen o této chystané konferenci naleznete na www.konference.org. Pokud podnikáte ve stavebnictví, vše vám účast doporučujeme. O dalších akcích vás budeme včas informovat – mj. na našich webových stránkách www.urmr.cz.

text a foto Miroslav Mašek

Co se právě děje v Unii?

Tým Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR se rozrůstá a společnost se zapojuje do stále nových aktivit. Spolupracujeme se zajímavými partnery, účastníme se akcí různého typu, samotný tým prochází vývojem a změnami. Některé z novinek vám představujeme na jiných místech této Satisfakce, mozaiku dalších nabízíme právě zde.

Oddělení klientské péče Unie má od 1. října 2009 novou ředitelku Mgr. Lenku Sochorovou. Naši klienti tuto zkušenou právničku a account analytičku s bohatou praxí v péči o zákazníky dobře znají z jejího dosavadního působení na oddělení, ještě více se s ní mohli seznámit díky rozhovoru v minulém čísle magazínu Satisfakce. Věříme, že díky její práci budete se službami Unie minimálně stejně spokojeni jako doposud. I nadále se na Lenku Sochorovou můžete obracet s dotazy a konzultacemi.

Nové jméno naleznete i na Seznamu rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. Do týmu arbitrážních sružených u naší společnosti přibyl další odborník – Mgr. Jaromír Škára. Specializuje se zejména na směnečné, obchodní, občanské a autorské právo. Zabývá se také procesní stránkou sporů, především řízením sporným a vymáhacím. Dříve byl činný i v oblasti konkurzní agendy. Mluví plynně anglicky a je schopen jednat také v jazyce německém.

Všech šest typů rozhodčích doložek Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR vám bylo dosud k dispozici kromě češtiny v dalších deseti jazycích. Nyní jsme pro vás nově připravili jejich další dva překlady: do chorvatštiny a srbštiny. Jak již mnozí z našich klientů zjistili, rozhodčí řízení se jako rychlý a spravedlivý nástroj řešení majetkových sporů uplatňuje po celém světě. S jeho pomocí lze úspěšně řešit nejen spory mezi českými podnikatelskými subjekty, ale i spory s mezinárodním prvkem. Díky tomu, že Česká republika je signatářem několika mezinárodních dohod, jsou rozhodčí nálezy uznatelné a vykonatelné v mnoha zemích. Abychom podnikatelům usnadnili užívání našich doložek na mezinárodní úrovni, nechali jsme je-

jich text už před časem přeložit do deseti jazyků včetně arabštiny nebo čínštiny. Nyní jsme vyšli vstříc přáním a zkušenostem některých klientů a nechali doložky odborně přeložit do dalších dvou jazyků: chorvatštiny a srbštiny. Naleznete je na našich webových stránkách: <http://www.urmr.cz/dolozky>.

Ve vrcholovém sportu o sobě dal opět výrazně vědět reprezentant České republiky ve střelbě na trap a kmotr Satisfakce David Kostecký. Na srpnovém mistrovství světa v Mariboru vystřílel skvělé čtvrté místo, v soutěži družstev pak ve tříčlenném týmu získal cennou bronzovou medaili. Kostecký v prvním dnu soutěže potvrdil svoji úroveň a zařadil se na průběžné první místo. Po náročném finále nakonec obsadil čtvrtou příčku. Na zlato, které získal Slovák Marian Kovačový, mu přitom chyběly pouhé dvě přesné rány, na stříbro jediná. Více se Kosteckému dařilo právě v soutěži družstev, v níž společně s Robinem Daňkem a Jiřím Liptákem vystřílel bronzové medaile. Tento úspěch je o to cennější, že na stupních vítězů český tým ve střelbě na trap naposledy stál před dlouhými třiatřiceti lety.

text Miroslav Mašek

Nadační fond obětem holocaustu: Spravedlnost pro živé i mrtvé?

Přestože to tak mnohým nepřipadá, druhá světová válka se odehrála v podstatě nedávno. Pořád jsou mezi námi lidé, kteří si ji připomínají denně. Třeba proto, že jim vzala blízké a často i všechno, co je v dětství obklopovalo. K nepostíženějším patřili Židé. Z 350 tisíc československých Židů přežilo holocaust necelých deset procent.

Přestože židovská komunita nepatřila v meziválečném Československu mezi početně výrazné menšiny, disponovali její členové značnými majetky včetně průmyslových podniků a bank. Válečné konfiskace byly důkladné na území protektorátu i Slovenského státu. Po válce sice prezidentské dekrety prohlásily všechny nacistické právní akty za neplatné, nicméně mnohé rodiny holocaust nepřežily a jejich majetky připadly státu. Pod národní správou se ale dostaly spolu s majetky Němců, kolaborantů a zrádců také majetky těch, kteří přežili. Jak tvrdí představitelé dnešní Federace židovských obcí, poválečný stát sice umožnil restituce, leč

dokazování bylo obtížné a nemálo toho spolka první vlna znárodnění v roce 1945. Přes protesty tehdejší Rady židovských náboženských obcí se také mnohé majetky přesunuly do Fondu národní obnovy a později do státního rozpočtu. Po roce 1948 zmizela šance na restituce docela.

V 50. letech přistoupila strana a vláda k rušení spolků včetně židovských, patřících zpravidla mezi nejbohatší. Jejich majetek byl zestátněn, případně převeden na židovské obce, které už ale řídili prověřeni církevní tajemníci.

Po roce 1989

Federace židovských obcí se zaměřila na nápravu majetkových křivd v roce 1992. Sestavila seznam asi 800 objektů, které byly před rokem 1938 v majetku Židovské náboženské obce a ostatních židovských spolků a institucí. O rok později redukovala nároky na 202 položky. Vypustila zvláště ty v průběhu let zničené nebo přestavěné. A ty, které dnes slouží k veřejně prospěšným účelům. Upustila i od nároků na mnohé synagogy, pokud je užívají k bohoslužbám křesťanské církve – zejména Církev československá husitská. Seznam měl být přílohou připravovaného zákona, který by vrátil kdysi znárodněné nemovitosti původním majitelům. Obsahoval ještě ustanovení o navrácení sbírek tehdejšího Státního židovského muzea a úpravu restitučních zákonů pro fyzické osoby. Poslanecký návrh však v únoru 1994 nebyl sněmovnou přijat s poukázáním na převedení státního majetku na města a obce. Mnohé nemovitosti se už v té době staly součástí privatizace. Znovu a bezvýsledně se o navrácení majetků jednalo mezi FŽO a státem v letech 1996 a 1997. Mezi nemovitosti, které zůstaly dlouho předmětem jednání, patřil například Hagibor – plocha, kde dnes stojí sportovní hala, v meziválečném období sídlo židovského sportovního oddílu a za války internační tábor pro osoby ze smíšených manželství.

V roce 1997 byl z iniciativy Kanceláře prezidenta republiky zahájen projekt Fenomén holocaust zabývající se mapováním dosud nezpracovaných kapitol období druhé světové války. Vedle holocaustu Romů se hlavním tématem staly i osudy židovského majetku v období protektorátu a po skončení války. Podobně vládní komise vytvořilo dalších šestnáct států. Tematika majetkové perzekuce se dělí na několik částí. Zahnují vedle konfiskací nemovitého majetku mj. i otázky bankovníctví, pojišťovnictví, osudy uměleckých předmětů a sbírek, ale i právní aspekty nucených prací atd. Po londýnské konferenci z roku 1997 věnované otázce uloupeného židov-

ského zlata zorganizovalo americké ministerstvo zahraničí začátkem září 1998 v Praze mezinárodní seminář k otázkám pojistek obětí holocaustu. V prosinci téhož roku se konala ve Washingtonu obdobná konference, která se zabývala celou problematikou konfiskací.

Zřízení Smíšené komise

V listopadu 1998 vláda zřídila tzv. Smíšenou pracovní komisi. Jejím účelem bylo vypořádání nároků na konfiskovaný majetek, na který se polistopadové restituční zákony nevztahovaly, dále majetek shromážděný podle protizidovských zákonů a opatření na území současné ČR za okupace či v Sudetech po jejich odtržení, případně i majetek, který byl konfiskován dvakrát (za nacistické okupace i komunistické totality). V čele komise stál tehdejší předseda Legislativní rady vlády Pavel Rychetský a členy byli zástupci úřadu vlády, ministerstev a židovských organizací. Komise do roku 2002 dokumentovala židovský majetek konfiskovaný německými okupačními orgány a připravovala podklady pro zmírnění křivd obětí holocaustu. Za nejzásadnější počín považují její členové prosazení zákona č. 212/2000 Sb., o zmírnění některých majetkových křivd způsobených holocaustem a změnu zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Dalším výsledkem práce komise je seznam nemovitostí, které byly na počátku okupace ve vlastnictví židovských obcí, spolků a nadací, stejně jako přehled uměleckých předmětů nacházejících se ve sbírkách státních muzeí a galerií a v minulosti prokazatelně patřících do majetků obětí holocaustu. Součástí je také Zpráva o tzv. židovském zlatě, která podává zevrubný výčet drahých kovů a kamenů konfiskovaných za okupace. Za účelem doplnování seznamů a navrácení majetků do rukou původních vlastníků bylo komisí zřízeno Centrum pro dokumentaci majetkových převodů kulturních statků obětí druhé světové války, které pracuje dodnes.

Nadační fond obětem holocaustu

V neposlední řadě komise roku 2000 založila Nadační fond obětem holocaustu, jehož zřizovatelem je Federace židovských obcí v ČR. Z Fondu národního majetku získal 300 miliónů korun a z nich grantovým systémem podporuje projekty právnických osob. „Ve čtyřech grantových programech – Péče, Připomínka, Obnova a Budoucnost – poskytujeme příspěvky na sociálně-

rozdělí nadační fond celkem patnáct miliónů. Nejvyšší suma vždy směřuje do projektů v programu Obnova. „Na příští rok to bude 7,5 miliónu korun. Dlouhodobý projekt rekonstrukce, obnovy a zachování movitých a nemovitých židovských památek, pro který žádá o grant Federace židovských obcí, dostane na příští rok přes pět miliónů. Přispějeme mj. také občanskému sdružení Respekt a tolerance, které v Lošticích opravuje poničenou synagogu z 18. století a pořadí projekty pro školy o židovství. V programu Péče podporujeme projekty všech židovských obcí, které se sociální a zdravotní péči věnují a o grant požádají. Tentokrát se bude rozdělovat šest miliónů korun. Připomínka a Budoucnost dostanou tentokrát dohromady 1,5 miliónu. Patří sem vzdělávací projekty, budování pamětních desek, muzeální aktivity. Například Židovské muzeum připravuje třetí díl výstavy o českých Židech transportovaných na východ: Transporty protektorátních Židů do Běloruska v letech 1941–1942. Tento závěrečný díl cyklu bude později dlouhodobě instalován v Terezíně, předchodí dva jsou bohužel uloženy v archivu. Na příští rok jsme také mimořádně vyčlenili půl miliónu pro projekty prevence proti projevům antisemitismu a souvisejícího vandalismu. Jednou ze žádostí je projekt Institutu Tereziánské iniciativy zaměřený na pěstování tolerance v občanské společnosti. Bude pracovat se školami a připravuje web,“ podává částečný výčet podporovaných aktivit Marta Malá. Třetím rokem fond přispívá na festival, který se koná na přelomu července a srpna v třebíčském židovském ghettu. Pravidelně pamatuje také na opravy náhrobků na boskovickém, mikulovském či ivančickém hřbitově.

807 hrobů holocaustu

Na židovském hřbitově v Brně-Židenicích stojí památník třinácti tisícům Židů z Brna, kteří byli za druhé světové války zavražděni v koncentračních táborech. Málo se však hovoří o těch, co v Brně a okolí zemřeli před zahájením deportací. „Dva roky za sebou jsme podpořili budování a úpravu náhrobních desek na židenickém hřbitově. Není to typický projekt, ale je výborně zpracovaný. V souvislosti s novými a opravenými náhrobky se konal benefiční koncert, brněnská židovská obec vydala knihu Petra Špunara o historii židenického hřbitova,“ chválí projekt Malá. „Dlouho jsme si mysleli, že je tady prázdná část hřbitova,“ říká jeho správce Petr Špunar. „Až při průzkumech se ukázalo, že jsou tu pohřbení lidé,

kteří zemřeli za války ještě doma, než je stihli deportovat. Kameny vzpomínky jim většinou už neměl kdo postavit,“ dodává. Posledních 35 náhrobků z celkových 807 bylo vztyčeno letos. Na hřbitově jsou pohřbeni i lidé, kteří hrůzy koncentračních táborů přežili jako jediní z celé rodiny. Vrátili se, v Brně žili a zemřeli. Ani mnozí z nich neměli náhrobek, protože jim jej neměl kdo vztyčit. Nejrozsáhlejší a nejnáročnější však bude oprava tisíců hrobů, o něž už nemá kdo pečovat. Jsou to hroby těch, jejichž rodiny nepřežily vyhlazovací lágry. A takových je většina. „Naším vlastním projektem je každoročně pořádaný den Jom ha-šoa, kdy připomínáme oběti holocaustu. V Praze na náměstí Míru se letos v dubnu už počtvrté konalo čtení jmen lidí, kteří kvůli svému původu byli zavražděni,“ vysvětluje Marta Malá.

V červnu 2009 se v Praze konala konference Holocaust Era Assets zaměřená na osud majetku obětí holocaustu. Zhodnotila pokrok dosažený od washingtonské konference v roce 1998 a ustavila Evropský institut odkazu šoa, který začne pracovat na úkolech daných konferencí v lednu 2010. Jak se bude institutu a ostatním organizacím včetně Nadačního fondu obětem holocaustu dařit, uvidíme. Výsledek jejich práce je závislý na ochotě vládních institucí, zastupitelstev, kulturních organizací a dalších subjektů u nás i v zahraničí napravit křivdy. A k tomu se dnes málokdo cítí zavázán.

zdravotní péči se zvláštním zřetelem na potřeby těch, kteří přežili holocaust. Podporujeme také rekonstrukci, obnovu a zachování movitých a nemovitých židovských památek, vzdělávací aktivity v oblasti judaismu a projekty sloužící k důstojné připomínce obětí holocaustu,“ říká ředitelka fondu Marta Malá.

300 miliónů není bezedná částka. A protože s ní fond nesmí podnikat, navyšuje ji fundraisingem a z domácích i zahraničních grantů. „Letos 26. listopadu kupříkladu pořádáme benefiční koncert,“ zve Marta Malá. „Každý rok v červnu vypisujeme grantové programy a v září obvykle uzavíráme. Koncem listopadu pak správní rada oznámí výsledky,“ vysvětluje dále průběh každoroční práce fondu ředitelka. Peníze je třeba vždy vyčerpat mezi lednem a prosincem. Na příští rok

Nadační fond obětem holocaustu

Legerova 22, Praha
www.fondholocaust.cz
 Svoji pomoc můžete směřovat na účet
 502-2685554004/2700.

Péče	Program podpory projektů sociálně-zdravotní péče se zvláštním zřetelem k potřebám těch, kteří přežili holocaust
Připomínka	Program podpory projektů sloužících k důstojné připomínce obětí holocaustu a k vzdělávání o holocaustu
Obnova	Program podpory projektů rekonstrukce, obnovy a zachování židovských památek
Budoucnost	Program podpory projektů vzdělávacích aktivit v judaismu a rozvoj židovských komunit

váš obchodník s vínem

velkoobchod

firemní vinotéka

degustace ve stylovém sklepě

catering

*Čas je
na naší straně*

SONNECK a.s.

Jugoslávská 9, 613 00 Brno

Telefon: +420 545 240 083, 603 441 418

E-mail: info@sonneck.cz

www.sonneck.cz

Sportovci Unie to umějí s míčem i kormidlem

Tým Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR se nevěnuje pouze pracovním aktivitám – v poslední době se stále častěji zapojuje do různých sportovních akcí. A zpravidla velmi úspěšně. Fotbalové družstvo Unie se v sobotu 12. září 2009 zúčastnilo turnaje v malé kopané O exekutorské kladivo. Sportovně-společenskou akci pořádal už počtvrté Exekutorský úřad Přerov

ve sportovním areálu v Kozlovicích. I tentokrát hlavní turnaj v malé kopané doplnila klání v tenisu a pétanque. Mužstvo Unie suverénně vyhrálo svoji skupinu, v níž dokázalo porazit i oba pozdější účastníky finále – tým SK Sigma Olomouc a konečného vítěze turnaje Město Rýmařov. Semifinálový zápas skončil v základní hrací době remízou, tým Unie smolně vypadl až v penalto-

vém rozstřelu a obsadil tak čtvrté místo. Ani tak ale jeho hráči nemuseli být smutní: Brankář Unie, který ze hry inkasoval pouze dvakrát, se stal nejlepším gólmanem turnaje, nejproduktivnější útočník Unie se s šesti zářezů stal třetím nejlepším střelcem. Turnaj ukončilo vyhlášení vítězů a předání cen, celou akci v příjemné atmosféře uzavřela volná zábava.

Barvy Unie se však neobjevují jen na dresech a jen v České republice. Vlajka s jejím logem 12.–19. září 2009 zavlála dokonce na palubě závodní jachty v chorvatských vodách. Loď typu Salona 37 pojmenovaná Tango s šestičlennou ženskou posádkou se zde totiž úspěšně zapojila do jachtařského Mistrovství neprofesionálních posádek České republiky Champagne Cup 2009. A výkon týmu ve složení kapitánka Lea Drabíková, Štěpánka Faranová, Martina Kostečková, Šárka Cachová, Martina Blaháková a Lenka Waschková Císařová opravdu stál za to – Tango v kategorii ONE DESIGN dorazila do cíle z ženských posádek na prvním místě.

Plavbu si posádky užívaly v krásné oblasti mezi Šibenikem, Kremikem, Trogirem a ostrovy

Vis, Hvar a Brač. Do Chorvatska se sjely v průběhu soboty 12. září, kdy měly čas na první trénink a bližší seznámení s lodí. Další trénink a sladění posádek následovalo v neděli dopoledne, ve 13 hodin přišel na řadu start první rozjížděky závodu. Celkem jachty do čtvrté části závodu absolvovaly šest rozjížděk za nejrůznějšího počasí, směru a rychlosti větru a velikosti vln. Blahopřejeme oběma týmům a do budoucích klání jim přejeme hodně dalších úspěchů!

text Miroslav Mašek

Radim Gerbrich:

Tradice je pro mě důležitá

Spolu s otcem stojí v čele společnosti, která nese jeho jméno. A jde o jméno, jehož nositelé začali pracovat se dřevem už před více než sto lety. Radim Gerbrich tak opravdu má na co navazovat.

Na co se GERBRICH s. r. o. specializuje?

Vyrábíme interiérové a bezpečnostní dveře včetně protipožárních, kouřotěsných nebo třeba kazetových. To vše v různých povrchových úpravách – dýhách, fóliích, laminátech... Naše bezpečnostní dveře vyhovují bezpečnostní třídě 2 a 3, jako jedni z mála na trhu jsme schopni je dělat i do obložkových zárubní. Měsíčně vyprodukuje 1500–2000 dveří, které se prodávají po celé republice.

Dodáváme také obložkové zárubně – část jich vyrábíme, část odebíráme od dodavatelů.

Jméno Gerbrich je ve dřevozpracujícím průmyslu pojmem už desítky let.

Jak to všechno začalo?

Historie firmy sahá až do roku 1897, kdy můj pradědeček začal podnikat jako truhlář. Od té doby tradice truhlářské výroby nebyla v naší rodině přerušena.

Druhým pokračovatelem byl dědeček Jaroslav, který vyráběl i dřevěné hračky. Otec pak za totality rekonstruoval nábytek na zámcích a hradech a v roce 1990 ve Velkých Opatovicích založil současnou firmu. Výrobní program tehdy zahrnoval hlavně nábytek z masivu. Od roku 1998 se společnost zaměřila na výrobu a montáž dveří a zárubní, v roce 2005 se transformovala a přijala dnešní název.

Co pro vás tato tradice znamená?

Je pro mě důležitá. Obnáší také zodpovědnost – chci v tradici úspěšně pokračovat a zajistit její přetrvání i do budoucna. Práce se dřevem je nádherná, dá se z něj udělat spousta věcí.

A nechtěl jste dělat něco jiného? Nevadí vám jistá „předurčenost“?

Jako kluk jsem chtěl být horníkem, pak vojákem. Bylo to opravdu trochu nalajnované, ale dnes jsem spokojený, že dělám právě tohle. Navíc už nechodím hoblovat prkna, ale vedu firmu s více než padesátkou zaměstnanců. Na druhou stranu o práci se dřevem dost vím – absolvoval jsem nábytkářskou průmyslovku. Myslím, že je velká výhoda, když má člověk odbornou znalost řemesla a pak si k tomu dostuduje i ekonomickou stránku věci.

Proč jste si ze všech výrobků ze dřeva vybrali právě dveře?

Vyplynulo to z poptávky zákazníků. Zjistili jsme, že jsme v tom dobří, a začali jsme se na dveře specializovat. Ruka trhu rozhodla. (smích)

Které dřevo je dnes ve vašem oboru nejoblíbenější?

Nejklasičtější dveřní rám je tvořen lepeným hranolem ze smrku. A na něj se dýhuje prakticky jakékoliv dřevo: dub, buk, třešeň, olše, javor... Pracujeme i s exotickými dřevy, sortiment je rozsáhlý – třeba dveře z teaku nebo bambusu nejsou problém. Je to jen otázka ceny. A i v oblasti cen jsme velmi zajímaví.

„Vyráběli jsme už dveře pro nemocnice, divadla, knihovny i celá sídliště.“

Vyráběli jste nějaké opravdu netradiční dveře?

Určitě, třeba několik složitých vyřezávaných do národní knihovny v Jakutsku. Nebo repliky kazetových historických dveří, které zároveň musely být protipožární. Jinak jsme dodávali dveře do mnoha zajímavých staveb – nemocnic, divadel nebo i pro celá sídliště.

Neplánujete výrobu dále rozšiřovat?

Velké rozšiřování už máme za sebou. Donedávna jsme vyráběli výhradně v hale Boskovicích, z ní jsme ale loni udělali halu skladovací a postavili výrobní závod ve Velkých Opatovicích, s novými stroji a technologiemi. Investovali jsme přitom přes dvacet milionů. Připravujeme ještě rekonstrukci starších budov.

Velké Opatovice leží na dost odlehklém místě.

Není to handicap?

Vůbec ne. Zákazníci si nevybírají dveře tady, ale ve vzorkových prodejnách ve velkých městech nebo přes internet. Jediný problém představuje silnice – už spoustu let nám slibují novou R43, snad se jí dočkají alespoň vnuci našich vnuků.

Kolik dveří už jste vyrobili?

Za poslední dva roky nějakých 50 tisíc, takže dohromady už pěkných pár... Nejsme největší hráči na trhu, ale snažíme se nabízet lepší servis než konkurence. Zdarma poskytujeme zaměření stavby a poradenství přímo na stavbě. Máme také vlastní a dobře proškolené montážní skupiny. Klademe důraz na komunikaci se zákazníky, třeba jejich připomínky se už několikrát uplatnily v dalším vývoji našich výrobků.

Cítíte dopady ekonomické krize?

Dost silně. Ne že bychom měli méně práce, ale zato mnoho neplatičů mezi odběrateli. Vyrábíme hodně pro stavební a developerské firmy, které jsou v potížích. V celém našem oboru je vymáhání pohledávek i práva obecně problém. Soudy jsou zdoluhavé a i po vyhraném sporu tak často není co vymáhat, proto se do smluv snažíme v co největší míře zavádět rozhodčí doložky. Je to jediné řešení současné situace. Zhoršuje ji i to, že odběratelé obvykle neznají slovo záloha...

Kdy jste si vy sám poprvé zkusil něco vyrobit ze dřeva?

Dědeček mě už jako malého kluka na prázdninách bral do dílny. Soustružit dřevo jsem se naučil v době, kdy jsem na soustruh ještě ani nedosáhl a musel jsem si pod nohy dávat stoličku. (smích) Někdy mi to jako dítěti trochu vadilo – radši bych si hrál a ne pořád něco řezal, ale teď na to rád vzpomínám.

„Obě malé dcery už umějí zatloukat hřebíky.“

A jak to vypadá s pokračovateli tradice?

Mám tříletou a pětiletou dceru. Byl bych rád, kdyby po mně jednou firmu převzaly. Je pravda, že pokračovatelem byl vždycky Gerbrich-chlap, třeba se ještě zadaří u bratra. (smích) Ale dcery jsou šikovné, hřebíky už umějí zatlouct obě...

Podílí se ještě váš otec na chodu firmy?

Zabývá se technickými věcmi – nákupem technologií nebo servisem strojů. Já se zaměřuji

...mám rád

rodinu
dobré víno
ryby
přírodu
historii – třeba středověk

...nemusím

neplatiče
podvodníky
některé politiky
české silnice
dršťkovou polévku

na obchodní a ekonomickou stránkou podnikání a funguje nám to dobře. Cítím otce jako velkou oporu. Je také špičkový řemeslník. Když jsem vyklízel původní dílnu, odřezky jsem nosil ke kotlí. Táta se jen díval a říkal: To je škoda... Vzal mi z ruky zkřemčelý špalek a vysoustružil z něj nádhernou mísu, vada dřeva přitom vytvořila krásnou kresbu. Mísu mi dal a řekl: A teď to hoď do kamen...

Dokázal byste zastoupit kolegy ve výrobě?

Myslím, že ano. Je úžasné, když je za člověkem vidět nějaký výsledek. A fyzická práce pro mě vždy byla relax.

Jak ještě relaxujete?

Rybařením. Když je čas, chytnu pruty a uteču k vodě. A někdy jsem i rád, že neberou. Stačí, že je klid... Pravidelně hraji stolní tenis, rád cestuji a baví mě vysokohorská turistika. Letos jsem třeba v Řecku vylezl na Olymp a v Německu na Zugspitzli.

Ing. Radim Gerbrich

narodil se v roce 1974 v Brně
1989–1993 studoval Střední průmyslovou školu dřevařskou v Bystřici pod Hostýnem
1993–1995 studoval Soukromou střední školu podnikání a managementu v Boskovicích
1995–1999 bakalářské studium na Fakultě podnikatelské VUT v Brně, obor ekonomika a daňové poradenství
2002–2004 inženýrské studium na Fakultě podnikatelské VUT v Brně, obor ekonomika a management
od 19 let pracuje s otcem Jaroslavem Gerbrichem v rodinné firmě
2005 založili společnost GERBRICH s. r. o. je ženatý a má dvě dcery

Radu Tesaro Kirby:

Všechny barvy Zambie

Její jméno zní exoticky, obrazy z posledních pěti let zpodobňují téměř výhradně Zambii. Sešly jsme se ale na chalupě v jižních Čechách a povídaly si česky. Přestože Radu Tesaro Kirby pochází z muzikantské rodiny, naplňují její profesní život spíš olejové barvy a dobře našepsovaná plátna.

Nutil vás tatínek muzicírovat?

Vůbec. Učila jsem se hrát na klavír, ale to byla spíš iniciativa maminky a babičky. Po pěti letech mě to už opravdu nebavilo, myslím, že mi to ani moc nešlo, ale babička trvala na tom, že musím cvičit. Potěšení přišlo až tak po sedmi letech, kdy už jsem mohla hrát, co se mi líbilo. Nakonec jsem absolvovala jedenáct let na lidové škole umění. Tatínek (Milan Tesař, kytarista a skladatel, profesor na konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze) v nás třech sourozencích nikdy žádný talent nerozvíjel. Spíš nám tvrdil, že nemáme vlohy pro nic.

Zůstal vám klavír, nebo jste ho po absolventském koncertu definitivně zavřela?

Když jsem v osmnácti začala cestovat – Německo, Itálie, Kanada, Nový Zéland, Afrika – hrála jsem dost často. Připravovala jsem si třeba koncerty pro domovy důchodců, ale hrávala jsem i v barech. Je pravda, že jsem muziku dělala dost amatérsky, nicméně poslouchali mě. Vybírala jsem z klasiky, sem tam ragtime pro oživení.

Dřív se děcka v pubertě často začala učit na kytaru, aby mohla oslňovat kamarády. Postihlo vás to taky?

S kytarou jsem začala před půl rokem tady na chalupě. Konečně jsem přiměla tatínka, aby mi zahrál nějakou lehkou skladbičku. Docela teď umím takovou jednodušší romanci. V Zambii jsem se učila hrát na dětskou kytaru, kterou dostala dcera od dědečka. Zvládla jsem pár dalších věcí a složila si jednu skladbu. Jak někdo začíná v patnácti, tak já začínám ve třiceti.

Čekalo by se, že dcera muzikanta půjde na konzervatoř...

Ve čtrnácti jsem nevěděla, co dál. Nebyla jsem studijní typ, ani jsem ve škole nedávala moc pozor. Gymnázium mi připadalo jen jako prodloužení základky. Na konzervatoř jsem nechtěla, protože by to vypadalo, že jsem tam z protekce. Také se tam učila klasika, která mě až tak moc nebrala, navíc jsem si nedovedla představit, co bych pak dělala. Nechtěla jsem strávit celý život s žákou u piána. Vystudovala jsem střední zdravotnickou školu, ale jako zdravotní sestra jsem vlastně nikdy nepracovala. I když v Německu a v Kanadě mě přemlouvali. I v Zambii bych se tím slušně užívala. Sice by mě to bavilo, ale žádná vášeň, připadala bych si jako jeptiška.

„Hrála jsem v klubech na piáno a na trzích prodávala korálky.“

A jak jste se dostala k malování?

Na výtvarku, do které jsem chodila na základce, jsem byla možná šikovnější, ale netroufám si tvrdit, že by tam někdo z nás byl obzvláštní talent. Na střední škole jsem si malovala na chalupě, ale bylo to takové... Pak jsem na rok odjela jako au-pair do Německa a tam začala dělat portréty. No, nic moc. Když se na ně dnes dívám, říkám si, že to maloval školák. A ty proporce... Ježišmarja, i tehdy jsem snad musela vidět, že to není dobrý. Nejvíc jsem se naučila v Kanadě, ale ještě předtím v Německu jsem malovala pro jednoho bluesového kytaristu. Takový starý hippiesák... Slíbil, že mě naučí improvizovat na klavír. Asi za půl roku zavola, ptal se, co mám v plánu. Já chtěla jet do Anglie zase jako au-pair. Nakonec jsem ale jela za ním do Německa. Hrála jsem v klubech ty svoje ragtimy, řídila všechna možná jeho auta, protože neměl řidičák, a na trhu prodávala korálky. Měl spoustu nápadů, chtěl třeba otevřít bluesový klub, kde jsem tak trochu dělala interiérový design. Požádal mě, abych na zdi namalovala portréty. Tehdy jsem poprvé začala malovat trochu víc a líp.

Co bylo dál?

V Kanadě jsem půl roku pracovala v restauracích a barech. Pak jsem začala víc malovat a míň pracovat. Rok jsem chodila do malířské školy k jednomu Italovi, kde jsme měli i živé modely a cvičili proporce. To mi dalo pevné základy a pravidla malby. Škoda, že to netrvalo déle. Pak jsem se vrátila do Čech, malovala a dělala recepční, dva měsíce jsem byla v Itálii, pak rok na Novém Zélandu. Tam jsme ale s přítelem spíš pracovali a cestovali. Jen jsem chodila do kostela cvičit na klavír. No a pak jsem byla nějakou dobu v Praze, později odjela malovat do Kanady a teď pět let žiju v Zambii. Poslední roky maluju denně.

Co říká vaše rodina na to, že jste od osmnácti pořád v zahraničí?

Jsem sice na cestách, ale s rodinou jsem v nepřetržitém kontaktu a nejméně dvakrát ročně se vracím domů. Nějak se to vždycky dá vydržet. Navíc mám dva starší bratry. Marek je úspěšný ve světě reklamy a Milan píše do Reflexu. Nedá se tedy říct, že by rodiče zůstali v Čechách úplně sami.

Plánujete budoucnost, nebo se chápete momentální příležitosti?

Nikdy nevím, co bude zítra. Ačkoliv teď musím začít přemýšlet, co bude, až dcera půjde do školy. Nemyslím si ale, že by jí život v různých částech světa ubližoval. Když si vzpomenu na své dětství, nevidím žádnou výhodu v tom, že jsem chodila osm let do jedné školy. Naopak – pořád stejní lidé, stejná budova, jak jste se zapsala v první třídě, tak se to s vámi vezlo až do osmičky. Určitě se nestane nic hrozného, když bude Tisa pár let chodit do školy třeba v Americe a pár na Novém Zélandu. Ani moje malování nemusí být nic definitivního, ale výhodou je, že malovat, vystavovat a prodávat obrazy můžu kdekoli.

Co vás přimělo odjet do Zambie?

Poprvé jsem tam jela kvůli tehdejší známosti. Přiletěla jsem z Kanady, kde jsem půl roku přemýšlela, jestli je dobrý nápad se do Zambie vydat. Nakonec jsem tam docela rychle otěhotněla. Vrátila jsem se do Čech, protože jsem v těhotenství chtěla mít rodinu kolem sebe. Když měla Tisa dva měsíce, odjeli jsme do Zambie, i když nebylo úplně jisté, co tam budeme dva malíři s miminem dělat. Dva roky pak můj muž pracoval pro kamaráda na farmě, kde jsme bydleli v koloniálním domě. Po dvou letech to zaskřípalo, tak jsme se odstěhovali. Nějakou dobu práce nebyla, pak manžel dělal stavbyvedoucího a maloval. Musím říct, že kdekoliv jsme žili, mělo to nějaká pozitiva. V Zambii se žije dost evropsky a draze, i když vždy jsme to utáhli celkem slušně. Třeba školky se tam platí. Taková normální, která je tady téměř zdarma, tam stojí tisíc dolarů na měsíc. Přinejmenším dalších tisíc dolarů nájem, protože koupit si dům je hodně drahé. Benzín a potraviny jsou také dražší než u nás. Letos jsem do Čech přijela už v dubnu a přemýšlím, jestli se do Zambie vrátit.

„V Zambii se nikdo nikam nežene, čas tam plyne úplně jiným tempem.“

Promítají se vztahy a vaše životní situace do malování?

Naštěstí nejsem typ, který by upadal do depresí. Když mám splín, zahraju si na klavír, ale jinak se nenechám životem nervovat. Mám zdravou dceru a jsem v podstatě šťastná. V posledních pěti letech mě obrovsky ovlivňuje krásná zambijská příroda a lidé, kteří jsou úplně jiní než u nás. Nikdo se nikam nežene, protože čas tam plyne jiným tempem. Zambie je pro mě ve většině směrů ráj. Na obrazech se to určitě projevuje.

Myslím, že jsou dost optimistické. Také používám určité objekty, zvířata, krajiny... Kdybych dělala jen abstrakci, tak se vyžiju, vybiju, ale sotva to někomu něco řekne. Ale třeba se k ní dostanu.

Která témata převažovala v Kanadě?

Žila jsem v Torontu, takže příroda to zrovna nebyla. Malovala jsem jazzové motivy, lidi. Měla jsem studio v L'Arte, které už bohužel neexistuje. Malovala jsem tam, vystavovala a ještě jsem tam měla klavír. Tehdy jsem z hlavy malovala jižní Čechy.

Malujete jihočeskou krajinu i teď?

Samozřejmě. Některé obrazy jsou tady na chalupě, i na webu jich pár mám. Většina ale pochází z doby před pěti a více lety. Teď se na jihočeskou krajinu také chystám, možná půjdu i do plenéru. Na druhou stranu bych práci venku nepřeceňovala. Raději maluju podle fotky ve studiu, se stálým světlem. Příroda se rychle mění, slunce se posouvá. Venku opravdu vypadá jeden pohled po chvíli jinak. Zvlášť v Africe pere sluníčko, fouká vítr, během tří hodin je světlo úplně jinde. Klobouk dolů před umělci, kteří malovali v plenéru, ačkoliv to často bylo z nutnosti. Fotoaparáty neexistovaly. Také jsem tak namalovala pár obrazů, ale ani jeden není z nejpovedenějších.

Obraz žirafka a maminka celkem přímo naviguje k mateřským pocitům...

V Africe jsem vlastně byla buď těhotná, nebo už s Tisou. Mateřství se samozřejmě projeví. Všechny mé obrazy, které jsou na výstavách i mezi lidmi, pocházejí z posledních pěti šesti let. A to jsem samozřejmě o dětech hodně přemýšlela.

Jaké motivy vás nejvíc těší?

Mám strašně ráda portréty, výrazy tváře mě baví. No a ty krajiny, které jsou dané a na první pohled se tam nemůže moc experimentovat, ovšem nálada se z nich dá vyčíst třeba jen podle barev. Ráda maluju cesty, pěšiny, stromy....

Teplé barvy jsou dané Afrikou?

Určitě, rozhodně to tak u mě nebylo vždy. Za barvy může Zambie. Ale kéž by to ve mně už zůstalo, dřív jsem měla všechno do šediva.

Co je teď ve vašem životě nejdůležitější?

Připadám si tak trochu na křižovatce a musím zvolit správnou cestu. Podstatné je, abychom byli všichni zdraví, pak je rozhodování lehčí. Malování mě baví, a pokud se jím i nadále užívám, v profesionálním směru neuvažuji o změně.

Radu Tesaro Kirby

narozena v roce 1979 v Praze

Vystudovala střední zdravotnickou školu, poté strávila několik let v zahraničí. V roce 2004 se provdala za Richarda Kirbyho a narodila se jim dcera Tisa. V současnosti žije převážně v Zambii, ale kratší část roku tráví v Praze a jižních Čechách.

Malování se začala věnovat už na základní škole a pak v zahraničí. Za zásadní pro své malířství považuje kanadskou školu Michael John Angel Studios. Její první výstavy se konaly v Torontu, v Čechách nyní 18. října 2009 začala výstava v Cross Clubu v Praze. V listopadu pak měla autorka vernisáž v Kalifornii. Jeden z výstavních termínů má naplánován už i na rok 2013. Nejčastěji používá olejové barvy, pracuje paletovým nožem.

www.rkirbyart.com

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo...

Příběh první: Správný výběr rozhodčího centra ochrání vaše obchody

Náš první příběh se stal jednomu z významných klientů Unie. Asi před dvěma lety začal spolupracovat s advokátní kanceláří, která mu nabídla možnost využít i služeb advokáta-rozhodce.

Proč ne, řekl si klient, mám advokáta a rozhodce v jednom, všechno bude v jedné kanceláři.

Protože firma chtěla mít obchody pečlivě ošetřené, vyžadovala striktně uzavírání rámcových smluv pro všechny obchody se svými partnery, kteří odebírali na fakturu. A do těchto dlouhodobých rámcových smluv začlenila i rozhodčí doložku, v níž figuroval onen jediný rozhodce.

Všechno se zdálo být ideální až do doby, kdy došlo k prvnímu konkrétnímu případu, který měl rozhodce řešit. Společnost předala pohledávku za dlužníkem advokátní kanceláři a věřila, že věc bude urychleně vyřízena. Jaké ale bylo překvapení našeho klienta, když se pět měsíců nic nedělo, pohledávka zůstávala pohledávkou a rozhodce se choval jako mrtvý brouk. Ve věci nijak nekonal, dlužníka řádně nevyzval k vyjádření a věřitele o stavu případu neinformoval. Po dalších třech měsících, kdy dotyčný advokát nereagoval ani na urgence věřitele, se náš klient rozhodl ukončit s advokátní kanceláří spolupráci. Obrátil se pak na Unii s žádostí o změnu rozhodčích doložek. Vzhledem k tomu, že firma má více než 800 odběratelů, bylo potřeba opět oslovit veškeré odběratele a jejich rámcové smlouvy změnit.

To samozřejmě vyžadovalo práci obchodníků a administrativy, která trvala přes dva měsíce. Původní rozhodce o pohledávce dosud nerozhodl. Ani nemusí. Zákon mu takovou povinnost neukládá.

Dbejte proto na výběr kvalitního rozhodce a roz-

hodčího centra. Zabráníte tak průtahům v rámci rozhodčího řízení, ale také nepříjemnostem, které způsobí nutnost kompletní obnovy nejen dlouhodobých smluv. Rozhodčí centrum disponuje kvalitními rozhodci a pravidly pro samotný proces. Spoléhat se na jednoho konkrétního rozhodce je velký risk, který se zvláště v době zhoršené platební morálky nevyplácí.

Příběh druhý: Jak rozhodčí řízení pomáhá i vůči podvodníkům

Hlavním „hrdinou“ našeho druhého příběhu je podvodník. Společnost, o které se v podnikatelském prostředí ví, že je neseřízná, že přelévá peníze z jedné firmy na druhou a svým dodavatelům platí velmi sporadicky.

Bohužel, věřitel to nevěděl. Byl nováčkem na trhu a dostal dobrou příležitost – zpracovat zakázku pro tuto firmu. Protože tehdy ještě neznal rozhodčí řízení, nepoužil ho. Jaké bylo ale jeho zklamání, když po provedení práce peníze na účet nedošly. Náš věřitel čekal a čekal, nic se ale nedělo. Rok po splatnosti začal spolupracovat s Unii a samozřejmě došla řeč i na tuto pohledávku. Věřitel už věděl, s jakým dlužníkem má tu čest, a proto ani nedoufal, že by někdy peníze za zakázku viděl. Na naši radu ale udělal poslední pokus – přiměl dlužníka podepsat uznání závazku se splátkovým kalendářem a rozhodčí doložkou. Dlužník z nevědomosti o rozhodčím řízení dokument podepsal. Protože však neposlal ani první splátku, podal na něj věřitel rozhodčí žalobu. Dlužník stále nechápal vážnost situace.

Na výzvy rozhodce nereagoval a věřiteli se při dalších pokusech o dohodu jen vysmál. Za třináct dnů od podání rozhodčí žaloby byl vydán rozhodčí nález, za týden pak nabyl právní moci. Protože dlužná částka nebyla stále uhrazena, nechal si věřitel zpracovat návrh na exekuci. Ten potom poslal dlužníkovi s informací, že pokud nebude pohledávka uhrazena do týdne, podá

návrh na soud. To dlužníka vystrašilo. Představa obstatení účtů a nemožnost dipozice s majetkem ho vyděsila. Druhý den proto navštívil věřitele a v kufříku přinesl dlužné peníze. Věřitel udělal vstřícný krok a odpustil mu příslušenství. Zbytek – jistinu a náklady řízení – dostal do koruny proplaceno. Dlužník odcházel se slovy, že s takovou společností už nikdy spolupracovat nebude. „Díky Bohu,“ řekl si věřitel, „ať jde dlužit někam jinam“.

Náš věřitel byl jednou z mála společností, která dostala od podvodné firmy pohledávku zpět, a to díky rychlosti a efektivitě rozhodčího řízení. Tento příběh jednoznačně ukazuje, že není nutné se bát řešit pohledávky i s ne úplně seriózními firmami – je pouze třeba mít po ruce dobré nástroje. A tím rozhodčí řízení jednoznačně je.

text (LS)

Stöbich – jednička na světovém trhu

STÖBICH
BRANDSCHUTZ
Innovationen für Ihre Sicherheit!

inzerce

Firma Stöbich Brandschutz je výrobcem protipožárních uzávěrů a kouřových zástěn, se kterými se na světovém trhu pohybuje téměř třicet let.

Za tu dobu získala mnoho zkušeností a neváhala investovat prostředky do inovací. To se ukázalo jako správná volba: Stöbich vstoupil na trh s osmi světovými novinkami jako první. Devátou novinkou je textilní protipožární uzávěr s požární odolností EI 60 bez skrápění vodou. Jedná se o unikát, protože dosud nikdo jiný nebyl schopen nabídnout ochranný cíl EI bez použití sprinklerové clony. A právě Stöbich je jako první na světě schopen požární odolnost EI 60 bez skrápění svým zákazníkům poskytnout. Textilní požární uzávěr Fibershield-I je samostatný, tepelně izolační systém, který se dobře začlení do architektury. Díky tomuto systému nevznikají žádné škody, které by způsobila vodní clona.

Tkanina Intutex EI 30/60 je vícevrstvá látka, která zajistí izolaci díky měnitelné tloušťce při působení tepla. Protože má malou tloušťku, nezabírá nábal mnoho místa a samotná montáž uzávěru nevyžaduje příliš prostoru. Stöbich Brandschutz je výrobcem kompletního systému textilních požárních uzávěrů všech druhů odolností. Takto širokou škálu textilních požárních uzávěrů může nabídnout pouze firma Stöbich, což její vedoucí postavení na světovém trhu ještě více posiluje.

Funkční zkouška z německého MFPA v Lipsku

STÖBICH BRANDSCHUTZ s. r. o.

Zvonařka 14, 617 00 Brno
GSM Čechy: +420 737 203 742
GSM Morava: +420 731 585 924
e-mail: info@stoebich.cz
www.stoebich.cz

inzerce

MOBILNÍ CASINO - NEHRAJEME O PENÍZE

MOBILNÍ CASINO
REGISTROVANÁ OCHRANÁ ZNÁMKA
WWW.MOBILNICASINO.CZ

HRAJEME POUZE PRO RADOST ZE HRY. HRACÍ PENÍZE ROZDÁVÁME.
NIC U NÁS NERISKUJETE – NAŠTĚSTÍ.
SENZAČNÍ ZÁBAVA NA VEČÍRČÍCH, RAUTECH, SLAVNOSTECH,
SVATBÁCH ČI JINÝCH SOUKROMÝCH OSLAVÁCH.

WWW.MOBILNICASINO.CZ
VOLÁNÍ ZDARMA 800 888 066

VYZKOUŠEJTE TAKÉ NAŠE DALŠÍ PRODUKCE
– GARANTOVANÁ KVALITNÍ ZÁBAVA NA VAŠICH AKCÍCH.

MoSAKA – MOBILNÍ SÁZKOVÁ KANCELÁŘ – WWW.MOSAKA.CZ (OPĚT BEZ PENĚŽ)
GOLFDISC – KRÁSA GOLFU I PRO NEHRÁČE – WWW.GOLFDISC.CZ
POKER TURNAJ – TURNAJE V HOLD 'EM POKERU – WWW.POKERTURNAJ.CZ
PARTY HRA – VIRTUÁLNÍ STŘELNICE – MUŽ PROTI MUŽI – WWW.PARTYHRA.CZ
MOBILNÍ BARMANKY – KOKTEJLY PRO VÁS MÍCHAJÍ KRASAVICE
WWW.MOBILNIBARMANKY.CZ

PŘIJEDEME KAMKOLIV!

Liběna Rochová:

Mít šanci uskutečnit sny

Mezi našimi nejlepšími oděvními designéry zaujímá Liběna Rochová neochvějný post. Za sebou má spoustu zkušeností a na kontě desítky kolekcí. Část jejích modelů má blíže k výtvarnému objektu než k oděvu v tradičním pojetí, umírněnější verze ale nosí třeba Lucie Bílá. Modely na soutěži Miss ČR bezpochyby viděli i ti, pro které móda není prioritou.

Poslední vaše velká práce byly modely na soutěž Miss ČR 2009. V čem se liší modely pro dvanáct finalistek Miss od přípravy vlastní přehlídky?

Při tvorbě modelů na svou přehlídku беру v potaz jen materiál a svoje nápady. Když jsem loni připravovala přehlídku Pocta sklu, která byla nominovaná na Czech Grand Design, byla to moje vize. K ní jsem hledala modelky, které splňovaly mé požadavky na charakter chůze, vizáž a tak. Miss ČR je úplně jiná práce. První vstup byl představovací, kdy dívky musí být co nejkrásnější a nejzajímavější. Proto jsem zvolila krátké barevné šifónové šatičky aranžované na pružném korzetu. Druhým vstupem byla má přehlídka, kde jsem si dopřála tvorbu, na kterou jsem zvyklá. Ovšem musela jsem přihlížet k modelkám, protože materiály byly futuristické. Chtěla jsem, aby bylo nejen cítit, ale také vidět krásné ženské tělo. V Paříži jsem objevila látku s lycrou a kamínky Swarovského, kterou jsem použila na plavky. Závěrečná řada černých šatů byla zase aranžovaná na každou modelku na její míry. Černou jsem zvolila proto, že jsem použila vodivá vlákna s led diodami a vytvořila z nich svítící šperky ke každému modelu.

Jak náročná to byla práce?

Modelů bylo třikrát dvanáct plus plavky. Kromě výtvarné práce bylo třeba všechno uřídit: řešit smlouvy s partnery a dodavateli, organizovat práci švadlen... Mně ale to vše baví. Každý aranžovaný model zabral přinejmenším čtyři hodiny práce před předáním švadleně. Musím ocenit výbornou spolupráci s firmou Timo, která šila korzety, a obuvnickou značkou Le Silla. Každý model má samozřejmě základní střih, ale pak už je to spíš sochařina, protože materiály aranžují na krejčovské panně a následně na modelce. Stejně jako posledních deset let jsem také oblékala Lucií Bílou, pak Táňu Kuchařovou a samozřejmě sebe, takže to bylo opravdu hodně práce. Několik dnů jsem se musela obejít skoro bez spánku, poslední den nespaly švadleny ani já vůbec.

Jaké jsou finalistky Miss modelky? Uvědomují si, že dobře předvést model znamená i dobře předvést sebe?

Nebývalo to tak, ale lepší se to. Když jsem ze začátku bývala v porotách Miss ČR, nemávaly dívky s modelingem zkušenosti. Naučit je chodit byl někdy problém. Teď se rozdíl mezi Miss a modelkou stírá. Už jen fyzické parametry – výška kolem 180 centimetrů, štíhlost... To jsou požadavky na modelky. Když se podíváte na Miss World, soutěží tam dívky kolem 175 centimetrů a zdaleka nejsou

tak štíhlé, jak by se na přehlídkách požadovalo. Mají zkrátka jiné parametry. U nás se to v poslední době prolíná.

Typovala jste Anetu Vignerovou na vítězku?

Když jsem přihlížela ke světové soutěži, která vítězku čeká, skoro od začátku jsem viděla Anetu jako Miss ČR. Přišla ke mně do studia, povídaly jsme si, zjistila jsem, že bere všechno s nadhledem. Od patnácti jezdí po světě a dělá modeling. Je přirozená, trochu exoticky krásná, má nádherné oči a vystupování. Myslím, že i v Johannesburgu má šanci.

„Sklo mě baví – některé věci jsou přesně podle mého popisu, jiné se dotvoří u pece.“

Měla jste v oblíbě různé materiály od netkaných textilií přes papír a kovy až k nynějšímu sklu, co bude další?

Sklu bych se chtěla věnovat dál. Sklář Petr Novotný a jeho firma Ajeto dokáže výborně zpracovat mé vize. Některé věci jsou přesně podle mého nákresu a popisu, jiné se dotvoří u pece. V tom tkví krása spolupráce. Loni jsme dělali inspirativní sérii skleněných šperků, letos na jaře v Sovových mlýnech limitovanou sérii šperků, na jejichž výrobu se mohli lidé přijít do muzea podívat. Na podzim jsme ji prezentovali na Designbloku, prodává se a bude vystavená ve Sklářském muzeu Nový Bor. Při zahájení výstavy na přelomu listopadu a prosince chystáme znovu společnou tvorbu u pece, zájemci mohou přijít také.

Co vás letos zaujalo na Designbloku?

Konal se v době hektické práce na Miss. Přihlásila jsem sice Ajeto a sebe jako vystavující, ale kromě Holešovického pivovaru, kde byla naše expozice, jsem nic nestihla projít. Jsem ale moc ráda, že takový počin existuje a má stoupající kvalitu.

V říjnu se také konává aukce panenek pro UNICEF.

Akci Adoptuj panenku a zachrániš život dítěte připravujeme už sedm let. I letos se v Národním muzeu konala aukce panenek, které vyrobili čeští návrháři, zpěváci a herci, například Jiřina Jirásková jako velvyslankyně UNICEF, Jiří Adamec s manželkou a spousta dalších. Výtěžek, tentokrát 811 tisíc, jde na úhradu očkování dětí v rozvojových zemích proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám.

O měsíc dříve jste měla přehlídku v New Yorku.

Jaké to bylo?

No krásné! New York miluju a jsem ráda, když tam můžu být. Kolekce Pocta sklu měla být původně předvedená v galerii skla na Manhattanu. Pak z toho sešlo a týden na to mi volala Táňa Kuchařová, že by ráda, abych měla přehlídku v New Yorku. Tak jsem si říkala, přece jen tam ta kolekce měla být. Navíc jsem měla možnost vzít s sebou některého mladého designéra. Přemýšlela jsem, zda vybrat někoho, kdo už má trochu našlápnuto, nebo někoho těsně po škole. Nakonec jsem se rozhodla pro studenty z mého ateliéru na VŠUP a zadala jsem semestrální práci na téma Reflexe tradic. Každý měl jinou představu, rozhodně se neobjevovaly jen reminiscence folklóru. Vzali jsme celou kolekci, představili ji a myslím, že měla úspěch. V druhé polovině přehlídky jsem prezentovala Poctu sklu.

V červenci se konal tradiční workshop v Olšanech.

Skoro jsem myslela, že to nestihnu. Ve škole jsme končili klauzurní práce, jela jsem se studenty na týden do Londýna na Graduate Fashion Week – přehlídku studentů z britských škol oděvního designu. Pak jsem se vrátila a za pár dnů začínal workshop v Olšanech. Naštěstí moje asistentka Zuzana Skulová, bez které bych se těžko obešla, už měla spoustu věcí zorganizovaných. Vždy se tam pracovalo hodně, ale letos to opravdu bylo deset úžasných dnů, kdy jsme často zůstávali v improvizovaném ateliéru od rána do rána. Vystavovalo se v konírně, konala se Bolkem komentovaná přehlídka. Pak se to všechno sbalilo a následovala výstava ve Studiu LR v Praze.

Co se bude dít ve Studiu LR v nejbližší době?

Začátkem prosince se bude konat už pětapadesátá vernisáž. Výstava spojí autorskou kolekci modelů pro Miss ČR 2009 a připravovanou kolekci plus výtvarný objekt pro EXPO v Šanghaji.

„Chci ušetřit studenty objevování Ameriky, když jim to můžu za pár minut vysvětlit.“

Léta jste tvrdila, že učit nechcete, že na většinu věcí si stejně každý návrhář musí přijít sám. Co se změnilo, že už druhým rokem investujete spoustu času do studentů?

Nabídka jsem dostala třikrát. Pak jsem si řekla, že to zkusím, že skončit můžu vždycky. Nakonec mě to moc těší. Workshop je podobný, ale ve škole je práce soustavnější. Zahrnuje bohužel i papírování,

Takové muzeum módy, jaké je v Antverpách, náhodou do snů nepatří?

No... patří, patří. Do snů ano. Ráda bych něco takového vybudovala, ale jsou k tomu zapotřebí zapálení lidé okolo a peníze. Současné Studio LR funguje hlavně díky podpoře sponzorů, kteří vidí moji snahu udržet jedinou galerii na podporu mladých studentů návrhářství.

Mnozí studenti návrhářských ateliérů dřív považovali své vzdělání za málo praktické.

Chtěla bych zapojit své studenty do průmyslové výroby. Domluvila jsem se s majitelem firmy Pietro Filipi, že celý rok tam budou docházet a učit se, co vyžaduje výroba konfekce. Pak si vyberou látky, vyvzorují kolekci, část ušijí a jeden model od každého firma zařadí do výroby. Tím dostanou zpětnou vazbu, protože zjistí, jak dobře se jejich model bude prodávat.

Až na pár výjimek náš textilní průmysl s návrháři nespolupracuje.

Snažím se propojit realizace v ateliéru s průmyslem. Na veletrhu STYL a KABO jsem měla ve spolupráci s CzechTrade seminář, kde jsme se snažili ukázat výrobcům oděvů, že by si měli najmout profesionála na navrhování kolekcí. Existuje to v jiných oborech, jen v oděvu u nás ne. Když půjdete na STYLU do pavilonu V, kde vystavují výrobci konfekce, naskytne se vám příšerný pohled. Majitelé firem sice oponují, že by to neprodali, ale myslím, že to není pravda. Člověka je třeba vychovávat ke kulturnosti. V únoru na STYLU budu mít další workshop, kde se budu snažit propojit designéry s výrobcí. Pár firem v minulých letech mělo jako oděvního designéra Josefa Tápřucha, Hanu Havelkovou, Tánu Kovaříkovou, ale to skončilo. V současnosti jediná česká firma, která spolupracuje s návrháři, je Pietro Filipi.

naštěstí mám výborného asistenta, Pavla Ivančice, který mě před lejstry chrání. Uvědomila jsem si, že předávat zkušenosti je mou povinností. Ušetřit studenty objevování Ameriky, když jim to můžu za pár minut vysvětlit. Pro studenty je také důležité, že se mi za podpory ze strany školy podařilo vybudovat ateliér na Malostranském nábřeží, kam jsme se přesunuli z Karlína. Také jsme byli v Antverpách a Londýně, nejlepší studentka jela na týden do New Yorku, příští rok pojedou vybraný student do Paříže a další rok do Londýna. Je třeba otvírat se světu. Můj sen je, aby se za pár let řeklo: Ten ateliér je jeden z nejlepších na světě. Třeba je to utopie, ale člověk nějaké sny musí mít.

Zbývá vám při té pracovní smrti čas na rodinu?

Musím si ho udělat. Můj muž chce zůstat v Brně, takže přes týden jsem v Praze a na víkend jezdím do Brna. Syn žije v Brně a dcera Madlenka v Praze. Dva roky jsem babičkou a Milada Karasová mě varovala: „Na vnučku nebudeš mít nikdy čas. Musíš si vyčlenit pravidelný den, kdy budeš s ní.“ Tak jsem si to vzala k srdci a vždycky ve středu jsem babičkou. Vnučka má ohromnou fantazii, zároveň je velmi vyspělá a půvabná. V neděli jsme byli v řecké restauraci, kde měli jako dekoraci část lodi. Ona si tam chtěla sednout a řekla: „A pánovi to nebude vadit?“ Nestačila jsem se divit. A jako každá babička samozřejmě tvrdím, že mám nejužasnější vnučku.

Liběna Rochová

Výsledkem její práce jsou jak oděvní objekty – výtvarné modely, tak nositelné oděvy. Kromě domácích mol má za sebou úspěšné přehlídky v městech módy včetně New Yorku a Paříže. Za své kolekce získala mnohá ocenění, její práce jsou zastoupené v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, MG v Brně a Musée des Tissus v Lyonu. Navrhovala divadelní kostýmy, na JAMU a FAVU vedla kurzy kreativního oděvu, pořádá workshopy na Farmě Bolka Polívky. Posledních deset let připravuje modely pro Lucii Bílou, s níž vytvořila i fotografickou publikaci večerních toalet. Od roku 2008 vede Ateliér designu oděvu a obuvi na VŠUP v Praze a stále se věnuje autorské práci.

inzerce

RELAXACE A ZDRAVÍ V JEDNOM

Milujete moře? Stýská se vám po rybičkách, mušlích, korálech a vzduchu vonícím mořskou solí?
Přijďte se podívat na naše mořské akvárium, posílit svoji imunitu v solných jeskyních a příjemně si odpočinout.

**SOLNÁ JESKYNĚ
ORCHIDEA**

Makovského nám. 2, Brno
Tel.: 539 090 235, 773 625 516
www.solna-orchidea.cz

Golfový turnaj Unie přinesl zábavu i dobročinnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR letos poprvé pořádala vlastní golfový turnaj: Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR 2009. Na hřiště v Kořenci 10. září 2009 zavítalo přes sedm desítek hráčů a šest desítek nehráčů. Organizátoři turnaj připravili opravdu ve velkém stylu: Na hosty čekala nejen příjemná hra,

ale i ojedinělý doprovodný program a možnost zúčastnit se charitativní akce ve prospěch Nadačního fondu Modrý hroch. Většina týmu Unie, který měl akci na starost, dorazila na hřiště už se svítáním a přichystala vše potřebné. Před průčelí klubovny se objevily stoly s plejádou atraktivních cen pro nejlepší

golfisty. U jamek č. 1 a 10, od nichž měl turnaj postupným startem začínat, zavlála „muší křídla“ – zbrusu nové vlajky Unie s golfovými motivy. U srubu v srdci hřiště, který se stal místem odpočinku a občerstvení pro unavené hráče, zvoněly klobásy, káva Franck, chlazené pivo Bernard i něco ostřejšího na trávení. A už

se parkoviště u klubovny začalo plnit auty a prostor před klubovnou bagy s připravenou výzbrojí. Chladné ranní počasí začalo pomalu prozařovat slunce a brzo bylo jasné, že i počasí bude pro golf jako stvořené.

Snad všichni hráči se shodli, že tak dobrou zábavu na hřišti už dlouho nezažili.

Po přivítání hostů obchodní ředitelkou Unie Štěpánkou Faranovou a manažerem resortu Vlastimilem Šteflem zahájily jednotlivé čtyřčlenné flighty hru postupným startem ze zmíněných dvou jamek. Krásné prostředí koře-necké přírody, chutné občerstvení, modré nebe i celková pohoda přispěly k výborné atmosféře. Snad všichni hráči se shodli, že tak dobrou zábavu na hřišti už dlouho nezažili. Navíc se

mohli zúčastnit i vložených soutěží longest drive a nearest to the pin. Na jamce č. 7 se mezitím průběžně konala speciální soutěž ve prospěch Nadačního fondu Modrý hroch. Golfisté se v ní utkali s profesionálem Miroslavem Stehlíkem. Sázeli proti němu do banku peníze a kdo dokázal jamku zahrát lépe než on, vyhrál. Mírek Stehlík je však nejen skvělým hráčem, ale také hercem. Dokázal tak spoustu lidí přesvědčit, že zrovna nemá nejlepší den a že porazit ho bude brnkačka. Jediný jeho odpal pak však zpravidla ukázal, že šlo jen o lest – ovšem s nejlepším úmyslem získat zajímavou částku pro zraněné děti, o které nadační fond pečuje. Nenudili se ani nehráči a začátečníci, kterým byli k dispozici zkušení trenéři. Po předvedení a vysvětlení základů golfu následoval praktický trénink a miniturnaj u klubovny. Také zde se

odehrálo několik dobročinných soutěží ve prospěch fondu. Divákům se tajil dech zejména ve chvílích, kdy jeden z trenérů odpaloval ze střechy míčky z tyčka, které držel ležící Vlastimil Štefl v ústech. Ne, že bychom nevěřili jistě ruce profíků, ale přece jen i mistr tešar se může utnout – takže klobouk dolů před Vlastimilem a jeho odvahou.

Po skončení celé akce několik hostů prohlásilo, že šlo rozhodně o nejlepší turnaj sezóny. Nema-lou měrou k tomuto hodnocení určitě přispěl doprovodný program. Vždyť na kterém jiném turnaji mají hráči i nehráči možnost třeba se proletět ve vrtulníku? Vyhlídkový let organizovaný společností Blue Sky Service byl skutečně jedinečným zážitkem a ukázal zájemcům jako na dlaní nejen samotné hřiště, ale i Boskovice a jejich okolí včetně proslulého hradu

Výsledky turnaje:

Společná 0–18 HCP stableford s vyrovnáním

1. Petr Kantor
2. Michal Král
3. Radovan Drobílek

Společná 18,1–36 HCP stableford s vyrovnáním

1. Jaroslav Máša
2. Milan Šebesta
3. Martin Štěpka

Společná 37–54 HCP stableford s vyrovnáním

1. Jiří Nepustil
2. Jan Kocourek
3. Roman Navrátil

Best brutto – muži

1. Radovan Drobílek
2. Richard Eller
3. Michal Král

Best brutto – ženy

1. Kateřina Němcová
2. Helena Bajerová
3. Lea Drabíková

a westernového městečka. Pro méně odvážné byly k dispozici terénní čtyřkolky DD TRADE (ke svezení) či luxusní automobily z Auto Palace Brno (k prohlédnutí).

Skvělá nálada hosty neopustila ani ve večerních hodinách.

Po slavnostním vyhlášení vítězů a udělování cen předali zástupci Unie šek s výtěžkem všech charitativních akcí ředitelce Nadačního fondu Modrý hroch Monice Chasákové. Hned nato sáhli do strun kytaristé country kapely Zimour a kuchaři rozžhavili gril s masovými specialitami, takže skvělá nálada hosty neopustila ani ve ve-

černích hodinách. Na terase klubovny si hosté díky pracovníkům Berentzen Distillers a Mostex Group mohli vychutnat nejlepší doutníky se sklenkou koňaku, dámy pak zaujala především prezentace diamantů a diamantových šperků společnosti D.I.C. K Moravě patří také dobré víno, které tentokrát zajistilo vinařství SONNECK, o zábavu se staralo i Mobilní Casino. Odvážlivci a skalní příznivci golfu si pak ještě vyzkoušeli noční miniturnaj hraný se svítilkami míčky.

Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR 2009 se skvěle vydařil a mnozí hosté na něj dodnes rádi vzpomínají. Své dojmy shrnul například jednatel společnosti MIDOS s. r. o. Ing. Michal

Mašek: „Perfektní příprava a organizace ze strany pořadatele, krásné prostředí kořeneckého hřiště, přívetivé počasí a aktivní odpočinek – to vše se mi vybaví vždy, když si na příjemně strávený den vzpomenu. Rád bych Unii poděkoval za vydařenou akci – škoda, že takové nejsou všechny golfové turnaje.“ Těší nás, že se hosté dobře bavili a mohli alespoň na několik hodin zapomenout na všední starosti. Zároveň bychom rádi poděkovali všem partnerům, kteří nám pomohli s jeho přípravou – třeba tím, že věnovali některé z cen pro vítěze. Kromě již jmenovaných jde o zážitkovou agenturu ADROP, distributora nápojů a potravin Wine life, ateliér pánské módy MAXIM, oční optiku APIA, prodejce luxusní

módy TOP STORE, Noem Arch Restaurant & Design Hotel, leteckou společnost Xair, prodejce automobilů RENOCAR, provozovatele věrnostního programu Sphere card EFIN, Big One Fitness Club, dodavatele digitální techniky ISAT, tiskárnu CAT CUT a trojici umělců: Jaroslava Zděnka, Jana Hanuše a Lubomíra Flexara-Kopeckého.

text a foto Miroslav Mašek

Yucatán: Mexiko s duší Karibiku

Poloostrov Yucatán, Mayská riviéra, Cancún. Nejvýchodnější část Mexika za rozhraním Mexického zálivu a Karibského moře nabízí mix toho nejatraktivnějšího z obojího – Mexika i Karibiku. Celoročně slunečným počasím, tropickou vegetací a mořem s bělostným pískem na plážích je Yucatán pravý Karibik. Ale jste přece jen v Mexiku. Skvělý ostrovní rum vyměníte za skleničku výborné tequily, kuchyni z čerstvých plodů moře doplníte o chilli con carne, tortilly, tacos, fajitas nebo quesadillas. A oceníte mexickou pohostinnost i pozůstatky předkolumbovské mayské kultury.

Celá oblast Yucatánu byla kdysi osídlena mayskými kmeny, po nichž se do dneška dochovaly stovky tajuplných památek. Skutečně tajuplných, protože mayská civilizace je dosud obestřena rouškou nerozluštěných záhad. A je jedno, zda jde o samostatné chrámové stavby nebo ruiny celých měst. Ty již objevené jsou přístupné při cestách jak po pobřeží řiviéry, tak při těch do vnitrozemí. Značené odbočky k nim najdete na každém kroku a kromě několika největších – a zároveň nejznámějších – lokalit bývají liduprázdné. Neznámé množství pozůstatků slavné civilizace přitom stále skrývá všudypřítomná džungle. Nejvyhledávanější lokality jsou dostupné i při jednodenních tripech, z kterékoli pobřežní části nejdříve osídleného mexického státu Quintana Roo – tedy i z celé Mayské řiviéry.

Nejznámějším komplexem jsou zbytky největšího mayského města Chichén Itzá.

Nejznámějším komplexem, který si nemůžete nechat ujít, jsou zbytky největšího zbořeného mayského města Chichén Itzá ze 7. a 8. století. Kult opeřeného hada Quetzalcóatl je všudypřítomným artefaktem astronomicky dokonalých staveb mystického krvavého obětiště schodové Kukulkánovy pyramidy, observatoře Caracol, Chrámu válečníků a Velkého hřiště na pelotu. Zde se kdysi pořádala klání na život a na smrt a poražený tým byl obětován. Za pozornost stojí i obrovitá přírodní studna o průměru šedesáti metrů, spadající do čtyřicetimetřové hloubky Cenote Sagrado. Po pěšině vytesané ve skále se

dá dostat až na dno a zaplavat si v průzračné vodě. O význačnosti lokality, kde z vrcholku nejvyšší pyramidy spatříte všude jen hluboký prales, svědčí, že byla předloni zařazena v celosvětové anketě mezi tzv. Nových sedm divů světa. Pokud jste o tomto výčtu neslyšeli, doprovod tam Chichén Itzá dělá Velká čínská zeď, peruánské Machu Picchu, římské Koloseum, indický Tádž Mahal, jordánská Petra a jako jediný skutečně současný monument socha Krista Spasitele shlížejícího na Rio de Janeiro. Další cestu můžete směřovat na Uxmal, který v dobách největší slávy soupeřil velikostí a významem právě s Chichén Itzá. Dominantou je 35 metrů vysoká a takřka čtyři století budovaná Kouzelníkova pyramida skrývající v útrobach pět chrámů. Večer se zde konává pozoruhodná

světelná show. Tu není problém navštívit, protože v okolí je mnoho malých hotýlků, které poskytnou ubytování na jednu noc a umožní vychutnat si noční atmosféru prastarých památek. Jen o několik desítek kilometrů dál, v těsné blízkosti dvou krokodýlích lagun, se rozprostírají pozůstatky města Cobá. Vydáte se džunglí na několikakilometrovou trasu, kde každou chvíli narazíte na nějakou zříceninu. Na nejvzdálenějším místě se vysoko nad korunami stromů objeví i vrcholek nejvyšší chrámové pyramidy Nohoch Mul se 42 metry. Jen doporučit lze i Tulum, k němuž dojedete po pobřeží jižně pod Playa del Carmen. Fantastický areál tyčící se nad hladinou božsky modrého moře si dodnes uchovává mnoho ze svých někdejších půvabů. Místo učarovalo také španělským kolonizátorům, kteří se ho rozhodli využívat a v jako jediném mayském městě

se zde po obsazení země i usídlili. Hlavní dominantu představuje hrad El Castillo se systémem opevnění, který byl svou polohou předurčen stát se nedobytnou pevností. Zachován zůstal i původní maják sloužící lodím, které připlouvaly za obchodem. Obdivovat můžete památky s poetickými názvy jako Chrám větru, Chrám padajícího boha či Chrám moře. Zázračně působí také nevelká pláž ležící přímo pod chrámovým komplexem. Je z jedné strany obklopena útesem a směrem od moře prstencem korálových útesů. Ne náhodou nechybí v žádném průvodci popisujícím nejkrásnější pláže světa. Nedaleko Tulumu se nachází i jeden z přírodních zázraků Mexika – rezervace s ohromným množstvím exotické zvířeny nazvaná Sian Ka´an.

Yucatán je proslulý národními parky s nedotčenou tropickou přírodou.

Yucatán ale nabízí mnohem víc než „jen“ cesty za památkami. Je proslulý národními parky s nedotčenou tropickou přírodou, směsicí koloniálních a domorodých vesniček i osamocnými, leč pohostinnými ranči a farmami. Z nich se dá na koních nebo třeba v džípech vyjízdet do krajiny. Na divokých říčkách se jezdí rafting a na své si přijdou i příznivci jeskynních komplexů. Surfaři pak na pobřeží celoročně najdou proslulé vlny. Surfařská centra jsou soustředěna především do původních rybářských základen rozprostřených po celém pobřeží riviéry. Zde si v hospůdkách s výhledem na vlny Karibiku pochutnáte na ostrých specialitách mexické kuchyně.

Nebo jen tak posedíte s ledovou margaritou. Těm, kteří vyhledávají rušnou zábavu, nabízí pravý ráj cancúnská hotelová zóna. Její výhodou je, že je dosažitelná za několik desítek minut prakticky z celé riviéry, odkud většina hotelů každý večer zajišťuje dopravu. Na jediném místě tu naleznete nepřehledné množství barů a klubů, nezřídka pro několik tisíc hostů, i s jedním z nejlepších neamerických Hard rock cafe. Denně je plno k prasknutí a zábava končí až nad ránem, kdy se nechávají rozvážet poslední návštěvníci, často ještě s posledním drinkem či lahví Corony v ruce. Na návštěvu i jen většiny místních lákadel jedna probdělá noc rozhodně nebude stačit. Ubytování je při dovolené možné v soukromí na farmách, v nájemních pokojích a stylových hotýlcích v rybářských vesnicích nebo v nesčetných kvalitních hotelových resortech.

Svůj hotel tu má každá větší hotelová síť. Ubytovací lokality lze rozdělit do několika zcela specifických oblastí, které se navzájem doplňují a dávají tak možnost výběru každému cestovateli. A tyto oblasti jsou od sebe vzdáleny vlastně jen pár kilometrů. Nejznámější je bulvár Kukulkán, třicetkilometrová hotelová zóna s písečnou pláží kolem laguny Nichupté, plný barů, restaurací, obchodů, sportovních a zábavních center. Druhou významnou hotelovou oblastí jsou dva nedaleké ostrovy – Isla Mujeres a jižněji položený Cozumel. Největší je potom Mayská riviéra táhnoucí se se svými bělostnými plážemi od Cancúnu až po biosférickou rezervaci Sian Ka'an u Tulumu. Jejimi centry, která nicméně nepostrádají jistou intimitu, jsou Akumal, Puerto Aventuras či Playa del Carmen – město, které si zachovalo ráz rybářské osady s tradiční bílou nízkou zástav-

bou. Kromě rybářských vesnic nečekejte malé hotýlky, pořád jde o Karibik a hlavním zdrojem peněz jsou tu turisté. Mezi mořem a pobřežní magistrálou se tyčí jeden resort vedle druhého, zasazené na obrovských pozemcích do všudypřítomné džungle. Kvalita hotelových služeb, většinou typu all inclusive, patří k nejlepším v celé karibské oblasti. Skvěle vybavené hotely s velkými pokoji téměř září novotou, stejně jako rozsáhlé bazénové komplexy v tropických zahradách.

Kde jinde vás na terase při západu slunce navštíví párek opic?

O neutuchající popularitě Mayské riviéry, která získává návštěvníky na úkor tradičních center položených blíže USA, svědčí stálý stavební ruch. Každý rok se tak otevírá řada nových luxusních

i stále populárnějších designových hotelů. I mezi nepřehlednou škálou ubytování lze najít něco neopakovatelného. Asi padesát kilometrů od centra Cancúnu, směrem dolů po riviéře, se nachází resort XPU HA Palace. Areál je tak rozlehlý, že po něm dopravu zajišťují elektromobily, a nabízí ubytování ve vilách rozprostřených v džungli delty jedné z řek. Svou polohou i zaměřením je přímo předurčen pro milovníky přírody a romantiky. Vždyť kde se vám stane, že při otevření pokoje narazíte na mývalí rodinku, na terase vás při západu slunce navštíví párek přátelských opic a cestou na snídani minete skupinku plameňáků hned vedle ohrazeného odchovu krokodýlů. Součástí resortu ji i rozlehlá sladkovodní laguna, ve které lze pozorovat bohatou vodní faunu při projížďkách na kajacích nebo při šnorchlování. Nechybí ani čtyřicetimetrová voliera plná exotického ptactva. Všechny 140 luxusních pokojů (s whirlpoolem v ložnici a velkou terasou s houpacími sítěmi) nabízí výhled do okolní krajiny a na lagunu. Některé jsou vystavěny na skaliscích nad příbojem. O zábavu a stravování je postaráno několika bary a restauracemi s mexickými i mezinárodními specialitami. Jsou stejně jako vily rozmístěny po celém areálu. Sportovní vyžití je kromě vodních sportů možné v otevřené posilovně, na kurtech nebo některém z blízkých golfových hřišť. Užívat si slunce lze jak u dvou velkých bazénů, tak na bílé písčité pláži, terasách skalnatého pobřeží průzračné zátoky nebo u sladkovodní laguny. A všude pochopitelně s patřičným servisem.

Kde hledat

www.mayayucatan.com.mx

www.cancun.com

www.chichenitza.com

www.cesiak.org

www.xpuha-palace.com

GA 07-9000

Barevné provedení

www.gamma-eastern.net

5let
záruka

Dlouhodobé sezení

RE HONORIS WORLD SKI CHAMPIONSHIPS
LIBEREC 2009
CZECH REPUBLIC 14. 2. - 1. 3. 2009
Sponzoři

ergonomicky nastavitelná bederní opěrka
čalounění: full mesh
plastový opěrák s otvory pro optimální proudění vzduchu
nastavitelná opěrka hlavy
mechanismus: synchronní, 6 pozic posuvu sedáku

www.gamma-eastern.net

 gamma

“FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES, ID EST DICTORUM CONVENTORUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS.”
(Základem spravedlnosti je důvěra, to znamená stálost a upřímnost ve slovech i v dohodách.)

MARCUS TULLIUS CICERO

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.

přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:

Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

Slavkov: Zažijte atmosféru bitvy tří císařů

Kopyta koní a děla duní, vzduch se plní pachem střelného prachu a polnice volá do boje. Bojuje se sice jen „jako“, vše ale vypadá realisticky. Každoroční rekonstrukce slavné bitvy tří císařů u Slavkova má prostě vždy skvělou atmosféru.

Trochu historie

Počátkem prosince roku 1805 stanula v prostoru mezi Šlapanicemi a Slavkovem spojená rakousko-ruská vojska v čele s císařem Františkem I. a carem Alexandrem I. proti francouzské armádě vedené Napoleonem. Nejslavnějšímu střetnutí napoleonských válek předcházelo úspěšné tažení francouzského císaře. V pouhých několika týdnech při něm přinutil ke kapitulaci rakouskou armádu v Bavorsku a její zbytky spojené s ruskými jednotkami přiměl k ústupu přes celé Dolní Rakousko až na Moravu. U Olomouce se ke spojencům připojily posily, na cestě byl navíc sbor vedený rakouským arcivévodou Karlem. Napoleon vyutil nebezpečí a rozhodl se předejít ofenzivě nepřítele vlastním postupem. Obě mohutné armády se střetly u Slavkova ve výroční den Napoleonovy korunovace – 2. prosince. Krvavá bitva byla nakonec rozhodnuta na Prateckých výšinách, kde se maršálu Soultovi podařilo prolomit střed rakousko-ruské sestavy a přerušit její spojení s levým křídlem, které následně obklíčily další francouzské jednotky. Zbývající spojenecká vojska poté již nebyla schopna pokračovat v boji a ustoupila do Uher. Napoleonovo vítězství bylo dokonalé – jeho nepřítel ztratil téměř 30 000 mužů. 6. prosince 1805 bylo na slavkovském zámku podepsáno příměří, které brzo následovalo uzavření míru v Prešpurku (Bratislavě). Na jeho základě přišlo Rakousko o rozsáhlá území.

A co současnost?

Velkolepá bitva – stejně jako osobnost císaře Napoleona nebo dobová výzbroj a výstroj – neupadla v zapomnění a dodnes přitahuje pozornost tisíců nadšenců, badatelů i fanoušků moderní historie. Členové historických vojenských klubů se tak každoročně sjíždějí ke Slavkovu, aby tu divákům předvedli, jak se to celé tenkrát asi odehrálo. Počty bojovníků samozřejmě ani zdaleka nedosahují stavů původních armád, i tak je ale bitevní pole vždy zaplněno vojáky v dobových ruských, rakouských a francouzských uniformách. Nejvíce jich vyrazilo do boje v roce 2005 – při dvoustém výročí bitvy.

Chcete-li zakusit atmosféru, ve které pušky a šavle psaly dějiny, neváhejte a vyrazte na bojiště. Když si odmyslíte davy diváků v péřových bundách a s fotoaparáty v ruce, nic vám nebude bránit přenést se v čase na počátek 19. století a se zatajeným dechem sledovat nastupující pěchotu, útočící jezdeckto, v dýmu se ztrácející

dělostřelectvo nebo hořící dřevěné sruby.

A v centru všeho dění Napoleona udílejícího s grácií sobě vlastní rozkazy. Jeho role se zpravídlá ujímá americký herec Mark Schneider, který malého velkého vojevůdce ztvárňuje v historických filmech i mnoha dalších rekonstrukčních bitev po celé Evropě.

Nejen boj

Vzpomínkové akce ovšem nezahrnují jen samotnou rekonstrukci bitvy (konkrétně její fáze pod Santonem – u Tvarožné). Poté, co utichnou výstřely, si můžete prohlédnout ukázky polního ležení ve Tvarožné, ukázky bojových střetů a polní ležení v zámeckém parku ve Slavkově, slavnostní nastoupení jednotek nebo jejich večerní průvod Slavkovem zakončený ohňostrojem. Doprovodný program na náměstí pak zahrnuje různá pódiová vystoupení a řemeslný jarmark. Součástí akce jsou také netradiční kostýmované prohlídky zámku.

Kdy

27.–29. listopadu 2009

Kde

Slavkov, Tvarožná a vrch Santon

Kde hledat

www.slavkov.cz

www.zamek-slavkov.cz

www.tvarozna.cz

text Natascha Kames, foto Natascha Kames a archiv

Snowgolf: Když je handicap mínus třicet stupňů

Všichni hráči byli navlečení, jako by vyráželi na severní pól – v prošívaných bundách, čepicích a teplých rukavicích. Ale už cestou ke golfovému hřišti se začali potit a nakonec někteří dohrávali jen v tričce. Golf na sněhu v nadmořské výšce 1200 metrů totiž může být pořádná makačka.

Klasickou mylnou teorií o golfu jako procházce postarších pánů po trávníku již netřeba vůbec vracet, to svými dynamickými švihy zařídil Tiger Woods. Golf na sněhu je skutečně víc než pouhá zimní kratochvíle, zábava rekreantů u svařáku nebo zimní mutace golfu. A navíc je důsledným pokračováním základní myšlenky golfu: pohyb v přírodě za každého počasí. Až dosud byla tato zásada interpretována konzervativně a golfová hřiště byla v severních šířkách v nejstudenějším období roku zazimována. Kdo se golfu nechtěl vzdát, musel vyrazit na jih do Portugalska, na Floridu nebo do Afriky. Ale Kanaďané si brzy začali klást otázku: proč nevyužít domácího prostředí?

Průkopník snowgolfu

Kdo s golfem na sněhu začal první? Za jeho průkopníka platí světoznámý britský spisovatel Rudyard Kipling. Třebaže většinu života prožil v teplých krajích, ocitl se počátkem předminulého století v Nové Anglii. A co učiní nadšený hráč golfu, jakým Kipling byl, když najednou žije v zemi, kde zima nebere konce? Přestože teploměr ukazoval třicet pod nulou a sníh se kupil před domem, přehodil si Kipling přes rameno golfovou tašku a v zahradě vytyčil ve sněhu pomocí plechovek v různých vzdálenostech něco, co připomínalo ferveje. Golfové míčky přemaloval inkoustem na červeno, aby je snáze našel, a když bylo sněhu opravdu příliš, nazul sněžnice. Sousedé ho považovali za podivína, nicméně se zvědavostí jeho počínání sledovali. Když se svých sněhových golfových dobrodružství nasytil, posadil se za psací stůl a psal historiky z horkého pralesa o Mauglím a jeho přátelích. Za knihu džunglí v roce 1907 obdržel Nobelovu cenu, za podivné zimní golfové pokusy ho americký Svaz golfu pro změnu prohlásil za zakladatele snowgolfu. Krátce nato byla vypracována platná pravidla, kterými se dodnes všichni řídí. Rozdílů nejsou velké: Barevné míčky jsou již časté i v létě, ferveje jsou bílé, grínům se říká whites a raf sestává z hlubokého sněhu. Míčky, které v něm uvíznou, sice identifikujete rychle, s jejich vyhrabáním je to ale horší...

World Ice Golf Championship

Na myšlenku uspořádat mistrovství světa v golfu na sněhu přišel Arne Niemann, majitel hotelu na malém ostrovu Uummannaq na severozápadě Grónska. V roce 1997 vyzval architektka Rolfa-Henninga Jensena, aby v Grónsku navrhl první

golfové hřiště. Za podpory místního obecního úřadu a turistického svazu byl zřízen výbor pro golfový šampionát a mistrovství světa ve snowgolfu se brzy stalo jedinečnou událostí. Golfové hřiště se nachází 600 kilometrů severně od polárního kruhu, je obklopené ledovci a věčným sněhem. Dokonce i v březnu je grín před zahájením šampionátu doslova vysekáván. Hrát golf v zamrzlé mořské krajině není zrovna jednoduché. Extrémní teploty, které klesají až k padesátce pod nulou, a studený vítr představují pro hráče obrovskou fyzickou i mentální zátěž. Turnaj se hraje dva dny – jde tedy o 36 jamek. Den před šampionátem se hraje Ryder Cup neboli The Niemann Cup, nazvaný na počest zakladatele. Je to ideální příležitost, jak si zvyknout na drsné klima. Nutno zdůraznit, že mistrovství se koná jen v letech, kdy jsou podmínky bezpečné.

Pokud to počasí dovolí, udržuje výbor hřiště v provozu i několik týdnů po mistrovství, aby dostali příležitost i další nadšenci. Často tu jsou organizovány nejrůznější firemní turnaje, nechybí ani golfová škola. Ta organizuje trénink vždy o víkendů bezprostředně před mistrovstvím.

A co Evropa?

Ve střední Evropě byl zimní golf objeven teprve nedávno. Ve švýcarském středisku Gstaad se nachází hřiště v nadmořské výšce kolem 2000 metrů na příkrých svazích, v bezprostřední blízkosti lyžařské oblasti Wispile. Zdolání hřiště, kde hráči překonávají velké výškové rozdíly, představuje slušnou výzvu. Jen stěží tu člověk potká nóbl dámy v kožších, spíš zdatné lyžaře. Podobný pocit ze snowgolfu nabízí zamrzlé jezero Weißensee v Rakousku. Devět fervejí ohraničují větve, sníh je na nich elegantně uválcován. Obzvlášť velkou pozornost vyžadují gríny, koneckonců jde v podstatě o pečlivě vyleštěné ledové zrcadlo. Kombinace golfu a sněhu našla před časem příznivce také v Salcbursku, kde se uskutečnila premiéra Austrian Business Snow Golf Challenge. Do Raurisu v Národním parku Hohe Tauern přijelo tehdy 52 hráčů z pěti zemí. Od té doby se turnaj koná každý rok a organizátoři jej nazývají Snowgolf World Championship. Hrozící nedostatek sněhu staví alpská zimní střediska před nové úkoly: nabízet atraktivní aktivity, i když je zima skoupá na sníh a sjezdovky připomínají bílé pruhy na zelených stráních. I proto je tu snowgolf – pohyb v přírodě za každého počasí. A když se hotely zapojí a přizpůsobí svou nabídku wellness programů,

Švýcarský ráj

Nejkrásnější golfiště na sněhu mají Švýcaři. V této zemi se také koná největší počet turnajů ve snowgolfu. Jedinečné je hřiště v lyžařské oblasti Wispile nad Gstaadem, kde lze hrát od ledna do března. Odpalovat ze sněhu můžete i v zimních střediscích Arosa, Pontresina a Scuol v kantonu Graubünden. K nejatraktivnějším akcím pak patří vysokohorský turnaj Golf Trophy, který se koná v březnu v Leukerbadu.

aby znavení hosté po sportu měli kde spočinout, nemá to chybu. Perličku nabízí golfclub v rakouském údolí Gastein, který každé jaro koncem dubna chystá klání v obřím slalomu a golfu. Pod názvem Internationale Ski-Golf Competition se tu setkávají prominenti ze světa sportu, hospodářství, politiky a showbusinessu. Svým způsobem jde o unikátní kombinaci, při níž v jedné soutěži spojíme zimní a letní sport. Díky

zeměpisné poloze je to možné, na sjezdovkách leží ještě dostatek sněhu, zatímco v údolí se již zelenají ferveje. Vítěze kombinace určíte snadno, od dosaženého času ve slalomu odečtete počet bodů získaných na osmnáctijamkovém hřišti. Zimní golf je prostě výzva i zábava v jednom a nabízí spoustu možností vyžití. Takže vezměte bag, péřovku a kulicha a vyrazte na grín/white, skvělé zážitky čekají!

Kde hledat

www.greenland-guide.gl/icegolf
www.snowgolf.com.ar
www.golf-information.info/world-ice-golf-championship.html

inzerce

Podporujeme projekt: ZDRAVOTNÍ KLAUN

Golf cup Sphere 2009

28. 8. 2009

13. 9. 2009

19. 9. 2009

Děkujeme partnerům:

www.sphere.cz

NEW JAGUAR XF 3,0 V6 DIESEL

osobitý a sebejistý – stejné jako ti, kteří jej řídí

JAGUAR

CARtec motor s.r.o.
Mariánské n. 5, 617 00 Brno-Komárov
tel.: 545 233 556, fax: 545 234 308

GPS: 48° 10' 28,5" N
16° 27' 18,3" E
www.cartec.cz

www.znackoveobleky.cz

MAXIM

móda pro úspěch

MAXIM - Velký Špalíček, Brno, tel.: 736 73 73 73

Rozbor textu rozhodčí doložky

Někteří klienti se čas od času obrátí na právní oddělení Unie s dotazem, zda musejí naše rozhodčí doložky používat celé a zda z nich mohou některou část vypustit. I když se text doložek může někomu zdát zbytečně dlouhý, každá věta v něm má své nezastupitelné místo a krácení může vést k závažným důsledkům. Vedoucí právního oddělení Unie pro vás provedl rozbor textu rozhodčí doložky pro řízení vedené jedním rozhodcem dle zásad spravedlnosti.

„Smluvní strany se podle zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb. v platném znění dohodly, že veškeré jejich spory vzniklé z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou rozhodovány v rozhodčím řízení...“

Tato formulace deleguje pravomoc na základě zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb. (dále jen ZRŘ) na rozhodce. Vzhledem k tomu, že v tomto znění nejsou upraveny další podmínky pro vedení rozhodčího řízení, postupovalo by se podle zmíněného zákona. To přináší překážky, které mohou vést k neefektivnímu vedení řízení či obstrukcím žalované strany a místo efektivního řešení sporu by se z rozhodčího řízení mohl stát proces velmi podobný zdoluhavému řízení před obecnými soudy.

„...před jediným rozhodcem podle Jednacího řádu rozhodčího řízení vydaného Unií pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s., IČ: 27166147 (dále jen „Unie“) a zveřejněného na internetové adrese www.urmr.cz, přičemž rozhodce bude ke dni doručení žaloby zapsán v Seznamu rozhodců vedeném Unií a smluvní strany tímto výslovně pověřují Unií, aby určila podle Jednacího řádu rozhodčího řízení rozhodce pro rozhodčí řízení, založené touto rozhodčí doložkou.“

ZRŘ v ustanovení § 7 stanovuje, že rozhodčí smlouva (zde ve formě rozhodčí doložky) by měla zpravidla určit počet i osoby rozhodců nebo stanovit způsob, jak mají být určeny. V případě, že rozhodčí smlouva takovéto ustanovení neobsahuje, každá ze stran jmenuje jednoho rozhodce a ti rozhodci pak volí předsedajícího

rozhodce. Tento způsob není zcela praktický, protože nikde nejsou stanoveny lhůty pro určení rozhodce. Žalovaná strana tedy má šanci přistoupit k obstrukcím. Další problém může vzniknout ohledně předsedajícího rozhodce, na kterém se dva jmenovaní rozhodci nemusejí shodnout. Oba problémy následně řeší ZRŘ v ust. § 9 – zde ale do procesu ustanovení rozhodců vstupuje soud a zahájení řízení se může značně protáhnout. V okamžiku, kdy žalující straně hrozí promlčení uplatňovaného nároku, jde o zásadní problém, protože dle ZRŘ je řízení zahájeno doručením žaloby předsedajícímu rozhodci.

Dále se uvedená formulace rozhodčí doložky odvolává na okruh, z něhož bude daný rozhodce vybírán. Pro smluvní strany jde o možnost, jak si prověřit kvalitu, erudovanost a profesionalitu potenciálního rozhodce ještě před vznikem sporu. Strany, které si zvolily řešení sporu arbitráž, tak mají určitou záruku kvality určeného rozhodce. Výslovně také přenechávají volbu rozhodce třetímu subjektu (jde o způsob zvaný „appointing authority“). Jedná se o subjekt, který má na základě zmocnění stran pravomoc určit rozhodce. Rozhodčí zákon nestanovuje žádné přesnější podmínky či požadavky na appointing authority a přenáší odpovědnost ohledně způsobu výběru rozhodce do rukou smluvních stran rozhodčí smlouvy.

Další součástí doložky je stanovení pravidel vedení rozhodčího řízení – tedy dle veřejně dostupného Jednacího řádu specifikovaného subjektem, který jej vytvořil. Takto stanovený způsob procesního vedení sporu je v souladu s ust. § 19 ZRŘ. Ze zákona tak jasně plyne možnost stran sporu zvolit si procesní postup (buď jej konkrétně stanovit, nebo jej určit odkazem na všeobecně uznávaná pravidla pro rozhodčí řízení či odkazem na pravidla řízení vypracovaná pro tyto účely některým z arbitrážních center). Uvedený názor nebyl dosud nikým zpochybněn a podporuje jej rovněž judikatura českých soudů, např. rozsudek Krajského soudu v Olomouci, sp. zn.: 22 Cm 18/2001–90 z 30. 5. 2001, který byl následně potvrzen Vrchním soudem v Olomouci. Podle něho:

„Strany si mohou dohodou určit okruh rozhodců způsob jejich jmenování stranami či postup, jímž mají rozhodci vést řízení. I soukromé subjekty mohou vést seznam rozhodců a vydávat pro účastníky rozhodčího řízení pravidla, kterými se rozhodčí řízení řídí“.

„Smluvní strany tímto pověřují takto určeného rozhodce k rozhodování všech sporů podle zásad spravedlnosti.“

ZRŘ v ustanovení § 25 umožňuje rozhodci rozhodnout spor podle zásad spravedlnosti na základě výslovného pověření stran. Rozhodce v takovém případě smí rozhodnout dle svého citu pro spravedlnost, dle toho, co strany svým jednáním zamýšlely a k čemu měl závazkový vztah směřovat. Není vázán hmotným právem a neoznačí proto např. za neplatnou smlouvu, kterou by soud kvůli formální chybě v textu takto označil.

„Smluvní strany výslovně prohlašují, že před podpisem rozhodčí smlouvy měly a mají možnost seznámit se s Jednacím řádem rozhodčího řízení, jakož i s Nařízením o nákladech rozhodčího řízení, a také tak učinily a uvedené dokumenty tak považují za nedílnou součást této rozhodčí smlouvy.“

Smluvní strany učinily obsahem rozhodčí smlouvy také další dokumenty, které upravují náležitosti vedení rozhodčího řízení. Specifikují obsah této rozhodčí smlouvy odkazem na další veřejně přístupné dokumenty. Je důležité, že doložka tak má jednoznačný obsah. Všechny dokumenty Unie jsou publikované na www.urmr.cz v sekci Řády a zákony. Starší verze dokumentů jsou přístupné tamtéž v archivu. Je velice důležité tyto dokumenty učinit obsahem rozhodčí smlouvy, jinak by byl dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle judikatury Nejvyššího soudu 32 Cdo 2312/2007, ze dne 21. 1. 2009. Závěrem lze tedy konstatovat, že pouhé odkazy na dané dokumenty nestačí ke stanovení jednoznačného obsahu rozhodčí smlouvy – tyto dokumenty je třeba učinit její součástí.

text (JJ), foto archiv

Pavel Jurga:

Budoucnost patří HD a 3D vysílání

Na televizi se dívá drtivá většina z nás. Možností, jak si kvalitní obraz zajistit, je dnes spousta. A brzo přibudou další. Specialistou v tomto oboru je společnost ISAT s. r. o., v jejímž čele stojí jednatel Ing. Pavel Jurga.

Kdy společnost ISAT vznikla a čím se zabývá?
ISAT s. r. o. byla založena v roce 2004. Její hlavní činnost představuje distribuce techniky pro digitální vysílání na území České a Slovenské republiky. Konkrétně jde zařízením pro satelitní, pozemní (set-top boxy) nebo kabelový příjem. Dodáváme produkty několika značek, u ně-

kterých jsme dokonce výhradními distributory v regionu.

Jak se společnost od doby svého vzniku rozvíjela?

Dost dynamicky, počet zaměstnanců rostl průměrně o třicet procent ročně. V současnosti

má ISAT obrat téměř 200 miliónů korun za rok. Poměrně dramatický rozvoj firmy v poslední době souvisí mj. se skutečností, že se v České republice momentálně vypíná analogové vysílání. Co se týče finanční krize, jdeme tak trochu proti proudu. Lidé sice mají menší kupní sílu, na televizi se ale všichni budou chtít i nadále dívat

a budou situaci ohledně techniky muset nějak vyřešit. Podle výsledků výzkumů bude nejčastější model vypadat asi následovně: Hlavní televizi v domácnosti bude obhospodařovat satelit, zatímco ostatní – třeba v dětském pokoji – budou fungovat přes set-top boxy.

V čem má ISAT náskok před konkurencí?

Usilujeme o to být ve všem co nejrychlejší.

A držet se rčení „naš zákazník, náš pán“. Snažíme se plnit i nadstandardní přání zákazníků a být flexibilní.

„Za boom satelitní techniky paradoxně vděčíme TV Nova.“

Jste schopni třeba navrhnout komplexní multimediální řešení pro celý dům?

Ano, i to děláme. Klient ale o takovou službu musí projevit zájem předem, abychom mohli naplánovat všechny související technické aspekty.

Jaká je vaše vize do budoucna?

Chtěli bychom se v nejbližší době více zaměřit na menší obchody. Spustili jsme také na internetu nový e-shop. Chceme se dostat blíž ke koncovým zákazníkům – dnes se naše obchody usku- tečňují především prostřednictvím partnerů, řetězců a distribučních firem.

Která zařízení nyní zákazníci nejvíce kupují?

Prodáváme především satelity. Za boom této techniky paradoxně vděčíme TV Nova, která u nás zbrzdila rozvoj digitálního pozemního vysílání. Lidé z toho byli zmateni a začali si kupovat satelitní přijímače, které umožňují příjem všech českých stanic kdekoli na území ČR.

O jaké trendy je u nových přístrojů největší zájem?

Hodně oblíbené jsou kombinované přijímače. Spojují v sobě výhody satelitu a pozemního příjmu: Na satelitu máte například Eurosport nebo CNN a na terestriálu lokální stanice typu TV Brno. Dost se prodávají i zařízení, která umějí nahrávat – třeba jednoduše přes USB flash disk. Oblíbená je u nich funkce Time Shift – na něco se díváte a chcete si zajít pro kávu, tak zmáčknete pauzu a obraz se vám mezitím jakoby ukládá na flash disk. Přijedete, zrušíte pauzu a přehrávání pokračuje tam, kde jste se skončili dívat. Můžete také přeskakovat reklamy.

„Z obyčejných přijímačů se postupně stávají multimediální centra.“

Jak se podle vás bude digitální přijímací technika dále vyvíjet?

Rozšíří se HD vysílání. Česká republika je v této oblasti hodně daleko. Na 10 miliónů obyvatel má asi 7 HD stanic, což je luxus. Lidé si význam HD brzo uvědomí – pochopí, že kvalita zobrazení není závislá jen na samotném zobrazovacím prostředku, ale i na obsahu, který do něj pustí.

Jaké budou další novinky?

Určitě se bude zvyšovat rozlišení – i když ne do nekonečna. Velkou budoucnost má trojrozměrné zobrazování. Může mít různé formy: buď televize, které budou zobrazovat tak, že výsledek bude vypadat jako 3D, nebo bude uživatel muset mít speciální brýle. Tuším, že v Anglii už v roce 2010 chtějí přenášet fotbal ve 3D. Dalším trendem je přeměna „pouhých“ přijímačů v jakási multimediální centra. Například nová vlajková loď spo-

lečnosti Topfield má harddisk, umí přijímat videa z youtube.com a streamovat hudbu ve formátu mp3, umožňuje hrát on-line hry... Už se hodně prolíná s počítačem. Pro nás jako distributora z toho vyplývají další příležitosti.

Máte v portfoliu nějaký skutečný bestseller?

Ano, Topfield 6000CR je v tuzemsku nejprodávanějším zařízením pro příjem českých stanic. Jsme hrdí na to, že přijímače z nejvyšších řad Topfieldu si od nás koupila třeba Kancelář prezidenta republiky nebo ředitel TV Nova Petr Dvořák.

Vzpomenete si na nějakou zcela netradiční zakázku?

Jeden klient ze Švýcarska měl velký dům s asi dvaceti místnostmi a do šestnácti z nich chtěl satelitní přijímač. To se jen tak nevidí... Dodávali jsme mu vybavení množstvím srovnatelné s menším panelákem. (smích)

A jaký přijímač máte doma vy?

No samozřejmě nové multimediální zařízení od Topfieldu. (smích)

ISAT s. r. o.

Jabloňová 28
621 00 Brno
tel.: 530 506 900
e-mail: info@isat.cz
www.isat.cz

Řekli o nás...

Marie Mikuláštková, Omko Digital a. s.

„Začali jsme vůči svým dlužníkům používat upomínky spojené s upozorněním, že v případě nehrzení dluhů můžeme přistoupit k řešení problému pomocí rozhodčího řízení. Tento krok se nám velmi osvědčil – dlužníci začali velice rychle reagovat a platit pohledávky.“

Emil Elner, Inter Cars Česká republika s. r. o.

„Když jsem před časem začal využívat služby Unie, nečekal jsem, že pozitivní důsledky budou tak rychlé a efektivní. Nyní jsem začal aktivně spolupracovat i s právníkem. Je pro mě velmi důležité, aby celý proces řešení pohledávek fungoval co nejprofesionálněji a nejkvalitněji a já se mohl starat o věci, ve kterých jsem profesionál zase já.“

Mgr. Dana Dohnalová, POLYMER INSTITUTE BRNO, spol. s r. o.

„Dlužníky obvykle stačí v průběhu upomínkovacího procesu upozornit na možnost řešení sporu v rozhodčím řízení a dluhy jsou poté neprodleně spláceny. Těší mě, že arbitráž takto funguje jako preventivní nástroj.“

text Miroslav Mašek

Iditarod: Poslední velký závod světa

Sáně se ženou bílou pustinou. Mrazivé ticho přerušuje jen oddechování tažných psů pracujících s maximálním úsilím a občasné povely mushera. Muž a jeho zvířata v souboji s přírodou. Takový je nejnáročnější závod psích spřežení na zeměkouli – aljašský Iditarod.

Období pionýrů

Ve 20. letech minulého století zachvátila Aljašku zlatá horečka. Osadníci cestovali loděmi k pobřežním městům Seward a Knik a odtud po zemi k nalezištím. Cesta, kterou přitom využívali, je dnes známa jako Iditarod Trail. V zimě jedinou možností, jak tuto trasu překonat, představovala psí spřežení. Přes Iditarod Trail s jejich pomocí křižovali poloostrov pošťáci, zásobovači, soudci, ministři i kněží. Po ochladnutí zlaté horečky frekvence cestování klesala, psy navíc postupně začala nahrazovat letadla. Definitivně pak nadvládu psích spřežení ukončil nástup sněžných skútrů.

Za několik desítek let už takřka nikdo z místních neměl tušení, kudy vlastně Iditarod Trail vedla. Parta nadšenců v čele s Dorothy G. Page se však rozhodla připomenout světu úsilí a zásluhy odvážných mužů a jejich psů a na jejich počest zorganizovat závod. V roce 1967 vyčistili krátký úsek kdysi slavné cesty a zorganizovali klání psích spřežení na trase dlouhé 27 mil. Po dvou letech se akce opakovala, kvůli náročnosti příprav ale naposled. Až americká armáda, která roku 1972 stezku kvůli cvičení znovu otevřela, umožnila znovuzrození legendy. A to ve velkém stylu: Od té doby se Iditarod jezdí každoročně na trase dosahující délky přes 1000 mil a je tak nejdelším a nejnáročnějším závodem psích spřežení světa. Ne nadarmo mu musheři přezdívají „poslední velký závod na Zemi“. Od roku 1983 se k němu navíc přiřadily i závody jednotlivců na kratší trase na kole, lyžích a pěšky.

Závodníci nemají spojení se světem, přístroje kvůli mrazu nefungují.

Závod začíná jakousi předetapou, která startuje v Anchorage a končí v Eagle River. V dvouminutových intervalech postupně vyrazí kolem 65 spřežení, každé s 12–16 psy. Celkem se tak na trasu ocitá přes tisíc zvířat. Tohoto devítimílového ceremoniálního zahájení se na saních účastní i fanoušci, kteří v telefonické aukci „draží“ mushery, s nimiž se chtějí svézt. Vybrané peníze se po závodě rozdají musherům, kteří Iditarod dokončí od 21. místa dále. Jde o příspěvek „na cestu domů“ – umístění v první dvacítkě je honorováno. Brzo poté následuje ostrý start na starém letišti Wasilla Airport asi 40 mil severně od Anchorage. Jedno spřežení za dru-

Trochu statistiky:

Nejrychlejší vítězný čas:

8 dní, 22 hodin, 46 minut, 2 vteřiny
(2002)

Nejpomalejší vítězný čas:

20 dní, 15 hodin, 2 minuty, 7 vteřin
(1974)

Nejtěsnější rozdíl mezi prvním a druhým spřežením v cíli:

1 sekunda (1978)

Nejvyšší počet musherů, kteří dokončili závod:

77 (2004)

Jediný pětinasobný vítěz Iditarodu:

Rick Swenson (1977, 1979, 1981, 1982, 1991)

Nejúspěšnější žena:

čtyřnasobná vítězka Iditarodu
Susan Butcher (1986, 1987, 1988, 1990)

hým v rychlém sledu vyráží do boje se sněhem. Z Wasilla směřují ke Knik Lake – poslednímu checkpointu na pozemní komunikaci. Jakmile ho musherů opustí, není cesty zpět. Po zbytek závodu je čeká jen nehostinná divočina.

Každý má vlastní taktiku i strategii. Někteří jedou ve dne, jiní preferují svit měsíce. Každý ale musí dokonale znát nejen své schopnosti, ale především schopnosti svého spřežení. Počasí si nevybírá a ke všem se chová stejně. A pravidla jsou nemilosrdná: Organizátoři účastníkům nezajišťují žádnou podporu, s čím kdo startuje, to v ledové pustině má. Závod tak v podstatě nejde vzdát. Závodníci nemají žádné spojení se světem, mobilní telefony ani vysílačky v mrazu nefungují.

Vichr bičuje do tváří, svaly psů zabírají a spřežení letí jako šíp.

Iditarod se prostě nejedná kvůli vítězství, ale kvůli přežití. Spousta dalších závodů je jen nebezpečná. Iditarod může být smrtelný. Sami se sebou, svým uměním, rozumem a dovednostmi se musherů probíjejí sněhem a ledem. Vichr je bičuje do tváří, svaly psů zabírají a spřežení letí jako šíp. Tma střídá světlo a světlo tmu. Dny a noci ale nikdo nepočítá, všichni mají v hlavě jedině:

dojet a překonat sebe sama. Mráz je nesnesitelný, i pod nejteplejší oblečení proniká chlad. Není divu – v roce 1973 na Aljašce naměřili mínus 88 stupňů... Nejrizikovější úsek představují hory Rainy Pass. Pokud spřežení vyrazí do jejich nitra, nejbližší bezpečné místo je dlouhých 150 kilometrů před ním. Mushery tak čeká noční bivakování v teplotě přinejlepším 40 stupňů pod nulou. Tady společenské postavení, původ ani majetek nehraje žádnou roli. Ne nadarmo se říká, že po návratu do civilizace mívají musherů neodbytný pocit, že ostatní řeší malichernosti... Je nemožné přesně určit dobu příjezdu prvního mushera, jež projede cílem ve městě Nome. Předpokládá se, že se tak stane mezi devátým až dvanáctým dnem. Už od osmého dne se kolem cíle scházejí první nadšenci, jak čas utíká, stále jich přibývá. Nakonec tu netrpělivě podupává v mrazu celé Nome. A už se v dálce objevuje první spřežení. Psi a sáně ukusují poslední metry, sníh se rozlétává všude kolem. Diváci křičí a povzbuzují mushera, který se z posledních sil snaží ze svých zvířat dostat maximum. A už první pes protíná cílovou pásku a vítěz za bouřlivých ovací seskakuje ze saní. Je k smrti unavený, ale minimálně stejně šťastný. Nejde o to, že porazil desítky soupeřů. Především zvítězil nad živly, samotou a strachem. A sám nad sebou.

Kdy

Závod začíná 28. února 2010.

Kde

Start: Anchorage
Cíl: Nome

Kde hledat

www.iditarod.com
www.adn.com/iditarod
www.iditarodblogs.com

ANTICHI PELLETTIERI

COCCINELLE

APIA FASHION

NOVĚ OTEVŘENÁ PASÁŽ OC OLYMPIA BRNO, TEL. 547 213 063

www.coccinelle.com

Jan Hanuš

(narozen 1955 v Brně)

Původní povolání projektanta strojů a asistenta na VUT v Brně vyměnil za práci fotografa a grafika, kterou dříve provozoval jako svůj koníček. V roce 1993 založil studio, v němž dodnes působí jako grafik a příležitostný fotograf.

Své snímky se v poslední době snaží využívat především ve výtvarných experimentech se serigrafii. Nejedná se o prvoplánovou záměnu fotografie za obraz, jde spíše o snahu expresivně vyjádřit denní minipříběhy. Fotografie zde autorovi slouží jako otisk okamžiku a symbol moderní doby. Motiv ženy, ženského těla a hudební tematika jsou v Hanušových dílech aktem života ve všech jeho podobách.

Jan Hanuš vystavuje své grafiky a fotografie v tuzemsku i zahraničí, jeho tvorba vzbudila zaslouženou pozornost mj. v Budapešti, Cotburgu, Praze, Brně či Mikulově. Dlouhodobě jsou jeho díla umístěna např. v těchto prodejních galeriích: Galerie chez Annamarie (Praha), Galerie Rondo (Hradec Králové) a Galerie Dílo (Brno).

www.totonenifoto.cz

Sedmá část seriálu: Poznejte zásady spravedlnosti – zásady spravedlnosti a spotřebitel

Nejprve se podívejme na definici spotřebitele dle občanského zákoníku. Je jím osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Evropská unie na použití rozhodčích doložek aplikuje především směrnici 93/13/ES ze dne 5. 4. 1993. Doložky zde nevyklučuje, ale předpokládá možnost spotřebitele obrátit se i na obecný národní soud a povinnost rozhodce aplikovat minimálně unijní úroveň ochrany spotřebitelských práv.

V České republice také neexistuje zákon, který by arbitráž ve spotřebitelských sporech zakazoval. Názor, že přiměřeně přísný výklad § 56 občanského zákoníku („Spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.“) by znamenal i vyloučení rozhodčích

doložek, zastává zatím pouze hnutí na ochranu spotřebitele. Ministerstvo průmyslu naopak projekt mediací a rozhodčích řízení pro spotřebitele podporuje. Jak je tomu ovšem při rozhodování dle ekvity – může vůbec při zachování zásad ochrany spotřebitele existovat? Domnívám se, že může a že užití ekvity je dokonce velmi vhodné. Tam, kde smlouva snižuje postavení spotřebitele proti zákonu, měl by si rozhodce uvědomit, že se jedná s vysokou pravděpodobností o veřejný zájem a pořádek. Měl by se tedy řídit zákonem a především správně aplikovat normy ochraňující spotřebitele. Měl by znát základní komunitární úpravy a zajistit spotřebiteli řešení sporů v souladu s nimi. Pokud je opatření zákona naopak v protikladu s postavením spotřebitele či dokonce v rozporu se společenskou potřebou vyrovnaného postavení stran, tam nechť spravedlnost převáží nad zákon. Zajímavý je i francouzský přístup, kdy rozhodce nejprve uplatní právo a pak ověří, zda je výsledek spravedlivý a zda by hodnocení sporu nepřineslo lepší postavení spotřebitele dle ekvity.

Opatrně je však třeba posuzovat situaci dle skutečně prokazaného jednání stran. Může se stát, že spotřebitel se snaží zneužít zákon a stát se – díky své ochraně – silnější stranou. Stejně tak může jít o zastřené nespotebitelský úkon. Například prodej nemovitosti, nakládání se zbožím velké hodnoty a podobné situace mohou vést k závěru, že se jednalo o případ, kdy již z definice není strana obchodu spotřebitelem. Obchodní či podnikatelskou činností mohou totiž být i jednotlivé nahodilé případy.

text (RW)

Lukáš Konečný:

Profi box je jako maratón

Od dětství tvrdě trénuje, má za sebou desítky vyhraných zápasů a na kontě spoustu titulů. Nejlepší český profesionální boxer Lukáš Konečný ale není jen ranář – svými výkony dokazuje, že v boxu se vítězí hlavně hlavou.

Kdy jste si poprvé navlékl boxerské rukavice?

Začal jsem někdy v sedmi letech. Přivedl mě k tomu táta, který sám velmi úspěšně boxoval.

Dělal jste jako kluk i jiné sporty?

Jasně, hrál jsem třeba hokej nebo plaval. Chodil jsem do tělovýchovné jednoty, kde se mi hodně líbilo – člověku to dá všestrannost. Později jsem navštěvoval sportovní fotbalovou školu. A zkusil jsem třeba i judo.

Proč jste si nakonec vybral zrovna box?

Tehdy asi hlavně kvůli tátovi. A jsem za tuhle volbu rád, box je pro mě super sport, těžký a tvrdý. Ne tvrdý ohledně zranění nebo ran, ale ohledně přípravy a nároků na psychickou odolnost.

Vzpomenete si na svůj první zápas?

Určitě, bylo mi asi dvanáct a můj soupeř se jmenoval Hlavinka. Skončilo to remízou. Ale hned v dalším zápase jsem se utkal zase s ním a tentokrát už jsem vyhrál.

To je zvláštní – první dva zápasy se stejným boxerem...

Oba jsme vážili asi dvačtyřicet kilo a uměli toho tak stejně. Tak jako dnes nebylo ani tehdy snadné najít u nás větší počet boxerů podobné hmotnosti a zkušeností. V začátcích se soupeři totiž vybírají tak, aby byli na stejné úrovni. Je hloupost nechat nováčka porazit někým mnohem zkušenějším a hned na začátku kariéry mu tak box znechutit.

Kolik vlastně vážíte dnes?

Asi osmdesát kilo, ale boxuju v lehké střední váze do sedmdesáti nebo ve střední do 72,5 kilo. Nejradši bych boxoval už jen v té těžší, manažer mě ale ještě přemluvil, ať si dám nějaký zápas v té lehčí.

Mluvil jste o malém počtu boxerů v tuzemsku. Jakou máte mezi českými profesionály konkurenci?

V Čechách nemám žádného konkurenta, který by boxoval na mojí úrovni. Profesionální box u nás ještě není moc rozšířený. Na světě je ale konkurence samozřejmě obrovská.

Jaký je vlastně rozdíl mezi amatérským a profesionálním boxem?

Amatérský box můžete vidět třeba na olympiádě, boxuje se v helmách a tričkách. Zápas může trvat maximálně tři tříminutová kola. U profi boxu jdete do ringu bez helmy a trička a duel se může

protáhnout až na dvanáct tříminutových kol. Já samozřejmě začínal mezi amatéry, v sedmnácti jsem se dostal do reprezentace. V roce 2001 jsem pak přestoupil k profíkům.

„Ze 43 zápasů mezi profíky jsem 40 vyhrál.“

A jakou mezi nimi máte bilanci?

Z třiačtyřiceti zápasů jsem čtyřicetkrát zvítězil a třikrát prohrál. Polovina vítězství byly knock-outy. Ty prohry mě mrzí, ale všechny byly těsné.

Na který zápas nejraději vzpomínáte?

Vzpomínám na spoustu duelů, u některých fakt těžkých jsem si sáhl až na dno. Asi nejlepší vzpomínku mám ale na zápas s Brazilcem Andersonem Claytonem ve vyprodané hale v Praze o interkontinentální titul WBO. Diváci bouřili, skvělá atmosféra mě vyhecovala a já na soupeře vyvinul drtivý tlak. Přejel jsem ho ve třech kolech a ani se pořádně nepotil. (smích)

V poslední době se hodně mluvilo o vaší diskutabilní prohře v zápase o titul mistra světa.

Jak se na to s odstupem díváte?

Bylo to těžké a mrzelo mě, že mi rozhodčí vítězství nepřiklí. Na druhou stranu, zaboxoval jsem si s mistrem světa Sergejem Dzinzirukem a odvedl slušný výkon. Boxoval jsem přesně tak, jak jsem chtěl. Je pravda, že kdyby mi rozhodčí ruku zvedli, byl bych teď někde úplně jinde. I tak ale mé kariéře ten zápas pomohl.

V čem?

Dost se o něm mluvilo, hodně lidí říkalo, že ten Konečný měl vyhrát. Pomohlo to popularizaci boxu i mě samotného. Mrzí mě ale, že zatím nedošlo k odvetě...

Co považujete za svůj největší sportovní úspěch?

Titulů bylo hodně, těžkých zápasů taky. Ze své amatérské kariéry si nejvíc vážím dvou bronzových medailí z mistrovství světa. Jako úspěch беру i účast na olympiádě, i když se mi vůbec nepovedla. Z profi kariéry se paradoxně dá za největší úspěch pokládat právě prohraný zápas se Dzinzirukem.

Jako profi boxer už asi na další olympiádu nemůžete, že?

Přesně tak. Kdyby se mi nechápal, ale dnes je mi to jasné. Amatérský a profi box jsou úplně odlišné – asi jako sprint a maratón. První je spíš

Mám rád...

sport – i v televizi
svoji rodinu
přírodu a výlety
postavit se ke všemu čelem
bůček

Nemusím...

shon ve městě
zařizování a úřady
intričky
podplácení
přetvářku

rychlostní, druhý více silový a nátlakový. Profíci musejí mnohem víc přemýšlet o rozvřením sil, vyvíjení tlaku, odpočinku...

Prostě do soupeře nemůžete naplno bušit hned od začátku.

Asi tak. (smích)

Máte nějakého vysněného soupeře?

Teď už ani ne. Chtěl jsem si zaboxovat s Oscarem De La Hoyou, ale ten už je dneska někde jinde – dělá box jako byznys a vybírá si soupeře spíš podle atraktivity televizních práv.

„Filmy o Rockym jsou nesmysl, ale mají dobrou atmosféru.“

Díval jste se někdy v televizi na Rockyho?

Jako kluk mockrát, i teď to občas zkusím. Samozřejmě je to z hlediska sportu úplně nesmysl, ale atmosféru to má výbornou.

Jak intenzivně trénujete?

Dost, většinou dvakrát denně. Někdy jeden trénink vypustím, jindy si dám tři. Nejčastěji makám tak tři hodiny denně.

To je tvrdý trénink. Kolik za rok zničíte párů rukavic?

Používám různé druhy: menší na mlácení do pytle a větší na sparring. Nějakých osm nebo deset párů rukavic to za rok odnese...

V kolika letech chodí boxeři do důchodu?

Záleží na tom, v kolika člověk s boxem začne. Třeba můj táta začal hrozně pozdě, asi v pětadvaceti. A ještě ve čtyřiceti boxoval na vrcholové úrovni. Já určitě skončím dřív, bude ale záležet hlavně na zdraví. Od patnácti tvrdě trénuju a tělo dostává zabrat...

Co máte pak v plánu?

Chci u boxu zůstat. Nejspíš jako trenér – s tím už začínám – ale třeba i jako manažer a promotér. Rád bych pomohl rozvoji profi boxu v Čechách.

Máte už jako trenér vyhlédnutého nějakého talentovaného začátečníka?

Těch talentovaných bohužel moc není. Navíc většina kluků, kteří talent mají, s ním strašně mrhají. Spíš to chce najít dřívce, který na sobě bude chtít pracovat, a vštípit mu techniku a taktiku.

Stiháte kromě boxu i nějaké koníčky?

Mám jich spoustu, ale čas na ně moc není. Dřív

jsem hodně rád hrál paintball, squash a tak. Dnes trávím většinu volného času raději s rodinou – mám manželku, tři dcery a psa.

Nemá o vás manželka při zápasech strach?

Po těch letech už ví, že ke zraněním při boxu nedochází často – čím dál větší důraz se klade na zdraví sportovců. Obavy o mě ale samozřejmě občas má.

Největší úspěchy

mezinárodní mistr ČR
mezinárodní mistr Německa
interkontinentální mistr NBA
mistr EU
interkontinentální mistr WBO
interkontinentální mistr IBF

inzerce

www.citroen.cz

FRANCOUZSKÁ ELEGANCE S NĚMECKOU DŮKLADNOSTÍ

222 352 277 ISO 9001:2000 CITROËN doporučuje TOTAL

Spotřeba a emise CO₂ pro C5: 4,7–12,7 (l/100 km), 149–223 (g/km).

Citroën C5 je okouzující. Půvabná křivka karoserie sestupuje k elegantní zádi a potvrzuje dojem velkoryse řešeného prostoru. U Citroënu C5 máte na výběr ze dvou druhů odpružení. Buď Hydractive III+ poskytující současně optimální pohodlí a vytříbené jízdní vlastnosti, nebo klasické odpružení Métallique, které dovoluje bezprostřednější kontakt s vozovkou. Motorizaci si můžete zvolit ze dvou benzinových a čtyř naftových motorů. Nedokážete odolat.

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

CARLING, SPOL. S.R.O., HVIEZDOSLAVOVA 51, 627 00 BRNO, TEL.: 515 900 900, E-MAIL: PRODEJ@CARLING.CZ, WWW.CARLING.CZ

Noem Arch Restaurant: Vyplujte do světa chutí a vůní

Noemova archa podle Bible pomohla zachránit lidstvo před potopou. Brněnský Noem Arch Restaurant na tento příběh navazuje – je totiž ostrůvkem lahodných chutí, odpočinku a stylového prostředí uprostřed každodenního shonu. Jako v jiném světě si budete připadat hned po vstupu do designového interiéru, laděného do odstínů béžové, hnědé, modré a červené barvy. Po usednutí do pohodlných kožených křesílek se vás ujme vždy ochotný personál, který se vynasnaží splnit každé vaše přání. Na jídelním lístku na vás čekají speciality mezinárodní kuchyně připravené z prvotřídních surovin nebo například čerstvé ryby, to vše doplněno širokou nabídkou vín z celého světa. Těšit se můžete třeba na srncí hřbet se švestkovou omáčkou nebo tuňáka pečeného v sezamové krustě. Vedle A la carte pro vás šéfkuchař připravuje také obědová menu, pravidelné sezónní nabídky či ochutnávky. Samozřejmostí je degustační menu, které vás v sedmi chodech provede jídelním lístkem. Představuje ideální volbu pro klidný večer, kdy už nemusíte nikam spíchat a můžete vychut-

nat skutečné poklady gastronomie. Perličkou jsou i zámožské „plavby“ Noem Arch za různými kuchyněmi světa, od Dalmácie přes Tichomoří až po Francii. Bojíte se přebytečných kalorií? Nemusíte – restaurant je součástí stejnojmenného hotelu, v němž lze příjemně spálit energii třeba na golfových trenažérech. Tak neváhejte a naloďte se – Noem Arch vás odveze do úžasného světa plného chutí a vůní!

Degustační menu

- carpaccio z hovězí svíčkové, podávané s parmezánovými hoblinkami a jemným salátem
 - edamame – vařené sojové boby obalené v mořské soli
 - čirý vývar z lišek s pažitkovými knedlíčky a julienne zeleninou
 - grilované filety z candáta na glazované čerstvé zelenině, servírované s koprovými baby brambůrky
 - sorbet
 - medailonek z telecí svíčkové zabalený v tyrolském špeku, podávaný s fenyklovým konfitem a silným telecím demi-glace
 - bagetka zapečená s kozím sýrem a přelitá medem
 - čokoládová terinka na omáčce z mučenky s marinovaným líčím
- cena menu 580 Kč

Noem Arch Restaurant

Cimburkova 9, 612 00 Brno
tel: 541 216 160
e-mail: info@noemarch.cz

Otevírací doba:
Po–So 11:30–00:00
snídaně Po–Pá 6:30–10:30, So 7:30–10:30

Ne 11:30–23:00
snídaně 7:30–10:30

www.noemarch.cz

Heliskiing: Lyžování pouze pro otrlé

Heliskiing (lyžování nebo snowboarding z vrtulníku volným terénem) je adrenalinovým sportem pro opravdové odvážlivce. Navíc na celém světě existuje jen několik míst, kde se dá provozovat, což z něj činí skutečně jedinečný zážitek.

Kolébka za oceánem

Kombinace lyží a helikoptéry může na první pohled vypadat bláznivě. Ve skutečnosti jde ale o logické spojení: Vrtulník vás vynese do jinak nedostupných míst, z nichž se dá spustit na úžasný sjezd panenskou přírodou. Kolébkou heliskiingu je Kanada, centrem pak Britská Kolumbie v pohoří Cariboos a Monashee. Jsou

zde k máni mimořádně příznivé terény, vždy dostatek sněhu a infrastruktura umožňující tento druh sportu. I kdyby vůbec nepadal nový sníh, společnosti organizující heliskiing garantují, že každá jízda je originálem ve vlastní stopě. Jízda mimo sjezdovku – tak často zakázaná v evropských lyžařských střediscích – v západní Kanadě naopak dominuje. Evropa heliskiingu moc nepřeje, na většině míst není povolen.

Výjimky tvoří například svahy v okolí Zermattu ve Švýcarsku, jižní svahy Mont Blancu v italském kraji Aosta a několik málo rakouských vrcholů. Zato v divokých horách Uzbekistánu, Kyrgyzstánu a dalších asijských států naleznou příznivci heliskiingu zemi zaslíbenou. Na jižních svazích Kavkazu v Gruzii v okolí pětitisícového Kazbeku, v uzbeckém pohoří Ťan Šan nebo na Kamčatce příroda vykouzlila skvělé svahy a zkušení piloti

vrtulníků jsou tu připraveni poskytnout lyžařům úžasné prožitky z jízdy ve volném terénu. Komu se tato oblast nezamlouvá, může vyrazit třeba na Aljašku, Nový Zéland či do Himalájí. Do všech těchto lokalit pořádají heliskiingové zájezdy i české agentury.

Pohádkové svahy za humny

Jednu možnost nechat se vynést vrtulníkem na horské vrcholy a sjíždět panenské liduprázdné svahy takřka za humny však čeští lyžařští fajnšmekři přece jen mají a nemusejí tak cestovat přes oceán či polovinu Asie. Stačí absolvovat necelou tisícovku kilometrů do turismem dosud nespoutaných hor Rumunska. Pohádkové svahy horského masivu Fagaraš v oblasti jižních Karpat navštěvují freerideři, lyžaři a snowboardisté z celého světa. Základna pro zájemce o heliskiing leží v lůně unikátního horského plesa Balea Lac v nadmořské výšce 2034 metrů. Toto nádherné místo obklopují zasněžené horské štíty dosahující výšky 2500 metrů. V jeho blízkosti se pak nachází dvojice horských chat sloužících k ubytování vyznavačů heliskiingu a přístávací místo pro helikoptéru, která vynáší freeridery na horský masiv. Odtud pod dohledem profesionálních horských vůdců – často někdejších špičkových reprezentantů v zimních sportech – sjíždějí do údolí. Užívat si adrenalin mohou od listopadu, kdy je místo hluboko v Transylvánských Alpách přístupné pouze lanovkou nebo helikoptérou. Vhodné podmínky pro heliskiing tu trvají až do května.

Kdo ano a kdo ne?

Heliskiing zdaleka není zábavou pro každého, troufnout si na něj mohou pouze zdatní lyžaři a snowboardisté. Kromě samotných lyžařských a snowboardových dovedností je nutná skvělá fyzická kondice. Čím je člověk zdatnější, tím větší má z jízdy na divokých svazích požitků.

Kdo o svých schopnostech pochybuje, měl by se určitě poradit ve specializované agentuře, která zájezdy pořádá. Instruktoři dokáží zájemcům jednak připravit program šitý na míru, jednak je naučí nové techniky, které jim pomohou zvládnout rozmanitost horského terénu. Před vyražením do hor je nutné se dobře připravit (doporučuje se absolvovat i lavinový kurz) a kvalitně vybavit – jak na samotné lyžování, tak právě na lavinové nebezpečí. Lavinový batoh ABS, vyhledávač, sonda a lopatka proto nesmějí zůstat doma.

Nezanedbatelná je i samotná cena heliskiingového zájezdu – adrenalinový zážitek vás přijde na 90 až 200 tisíc korun. Cena se odvíjí od lokality i velikosti skupiny a zahrnuje pilota s vrtulníkem k dispozici, ubytování na základně v hotelu, plnou penzi a služby horského vůdce. Kdo chce trochu ušetřit, může zvolit levnější variantu – tzv. catskiing neboli lyžování ze svahů, na něž se vyjede rolbou.

Pokud si věříte, máte na to (kondičně i finančně) a v hrudi vám bije srdce dobrodruha, je heliskiing tím pravým pro vás. Jediným problémem je, že klasické lyžování už vám pak asi bude připadat tak trochu nudné...

Kam vyrazit

Kyrgyzstán

Ubytování: hotel ve výšce 2200 metrů
Lyžování: v pohoří Ťan Šan z vrcholků vysokých 4000 metrů

Uzbekistán

Ubytování: hotel s vrtulníkovou základnou
Lyžování: v pohoří Ťan Šan z vrcholků vysokých 2500–3800 metrů

Kanada

Ubytování: v luxusních lodgích
Lyžování: oblast Cariboos, resort Blue River, z vrcholků vysokých 3000 metrů

Kde hledat...

www.helicatcanada.com
www.heliskiing.ru
www.tlheliskiing.com
www.alaskaheliskiing.com
www.catskiing.net
www.catskiing.ca

inzerce

Laurea

Klinika plastické a estetické chirurgie Laurea v Brně

Vám nabízí tu nejlepší medicínskou a kosmetickou péči

Laurea, spol. s r.o.
Bulharská 29, 612 00 Brno
Tel.: 541 420 771, 541 420 776
E-mail: laurea@laurea.cz
www.laurea.cz

- Modelace postavy liposukcí
- Modelace rtů – zvětšení, zmenšení
- Korekce nosu, brady, uší
- Facelifting a korekce očních víček
- Modelace prsů – zvětšení, zmenšení
- Redukce vrásek – botox, tkáňové výplně
- Transplantace vlastních vlasů
- Estetická laserová terapie – změlčování vrásek, depilace
- Laserové odstranění varixů
- Estetické operace přednoží – vbočený a vybočený palec, ztuhlý palec, kladivkový prst, přeložený malíček, příčná klenba
- Ambulantní stomatologie – stomatochirurgie, implantologie, ošetření KaVo KEY laserem, kosmetické bělení chrupu
- Kosmetické studio – permanentní make-up, chemický peeling
- Úhrada výkonů na splátky

Naučíme Vás mít ráda sama sebe...

A jak je to se saky, pánové?

Dobré sako je základem kvalitního obleku. Jak by ale mělo vypadat? A jak o něj pečovat? S tím nám poradí imagemaker a módní návrhář Max Mahdall.

Začneme třeba u knoflíků. Muži se často ptají, kolik by jich módní sako mělo mít.

Nejaktuálnější trend představují dva knoflíky. Jeden značí extravaganci, tři klasiku. Dva jsou oblíbené i praktické: V tomto střihu saka se díky hlubším klopám méně potíte. Saka se čtyřmi a pěti knoflíky se nosila před deseti lety, ale věřím, že za několik let se do módy vrátí.

Mimoходом – pozor, pánové, spodní knoflík se podle etikety nezapíná, ať už má sako knoflíků jakýkoliv počet. Zapnout si ho znamená asi stejné faus pax, jako když máte rozepnutý poklopec. U vestičky je to podobné.

A co knoflíky na rukávech?

Na jejich počet neexistuje norma. Běžně se používají čtyři až pět, mohou být položeny vedle sebe nebo přes sebe. Důležité jsou spíše knoflíkové dírky. Neprosekuté dírky a pouze přišité knoflíky jsou typické pro běžná saka. Prosekuté dírky, které se ale nedají rozpínat, už znamenají vyšší úroveň a tu nejvyšší pak prosekuté rozpínací. Zvyšují hodnotu saka, podobně jako třeba monogram. Totéž platí o dírci na klopě. Buď je pouze naznačena, nebo prosekuta. Pak se dá elegantně protknout květinou.

Podle čeho se dá úroveň saka ještě poznat?

Třeba podle kvality podšívky nebo ručního štefování na ní. Velmi důležitá je kvalita vložek v předním dílu a klopách obleku, totéž platí pro vycpávky. Ani luxusní značka negarantuje kvalitní vnitřní výbavu. Ta přitom rozhoduje o tom, jak dlouho sako vydrží v perfektním stavu. Nejvyšší úroveň dáte najevo – jak říkali už staří krejčovští mistři – když budete mít oblek upraven na míru. Sebedražší značkový oblek neupravený pro vás je stále jen běžnou konfekcí. Vždy zákazníkům doporučuji zkontrolovat, jak oblek sedí, a vše perfektně doladit. Úpravou dáváte najevo svou náročnost. Kdo je náročný na sebe, může být náročný i na své okolí.

Všiml jsem si, že se saka liší i počtem rozparků na zádech. Proč?

Souvisí to s tím, že etiketa POVOLUJE mít při rozhovoru ruce v kapsách. Málokdo to ví, ale opravdu nejde o prohřešek. Saka dle anglického stylu tak mají dva rozparky – džentlmen, který má obě ruce v kapsách, totiž přitom nesmí mít pokrčenou látku na zádech. Italové jsou naopak velmi ležerní, takže mají jeden rozparek na saku a jednu ruku v kapse. Část zad tak je zmačkaná a část rovná, zkrátka nedbalá elegance.

Která varianta je módní?

Dnes je taková doba, že všichni mohou nosit všechno. Otázka je, jestli všechno všem sluší... Důležité tedy je nosit to, co vám vyhovuje, dělá dobrou postavu nebo vás činí mladším. Třeba

saka se dvěma knoflíky doporučují mužům, kteří mají trochu břicho. Tříknoflíkové udělá z břicha břicho, dvouknoflíkové má naopak těžiště níž a prodlouží hrudník. Totéž dokáže i dobře ušité sako se stojáčkem. Že není módní? Kdeže, je tady už od 19. století a drží se napříč dobou i trendy.

A co dvouřadé obleky?

Asi před pěti lety se uskutečnil pokus o jejich návrat, ale nezdařil se. Mohou být pěkné, ale rozepnuté vypadají hrozně a zkuste celý den chodit v zapnutém saku. Dnes je proto vidím spíše jako pasé.

Existuje něco jako „univerzální sako pro každou příležitost“?

Vlastně ano: blazer. Jde o tmavě modré sako se zlatými či stříbrnými knoflíky s erbovním motivem. Je chápán jako odpolední a odlehčenější. Můžete ho nosit třeba ke světle šedým kalhotám a budete vypadat velmi klasicky – jako anglickém klubu, odkud blazer pochází. A nebo si ho vezmete k džínám a také nic nezkazíte. Dá se zkrátka použít prakticky při jakékoliv příležitosti, navíc vyjadřuje individualitu a vytříbený vkus. Můžete v něm na jednání, golf nebo do divadla a vždy budete vhodně oblečen.

„Ležérnost má přednost, většinou není důvod sako zapínat.“

Zmínil jste rozepínání saka. Kdy si ho podle etikety naopak zapnout?

Pravidla se uvolňují a nastupuje období ležérnosti. Při většině příležitostí není důvod sako zapínat. Udělal bych to, když budu v kostele říkat ano, když půjdu k prezidentovi nebo na

velmi důležitou schůzku. A pozor – u dvouknoflíkových sak zapínejte horní knoflík, u tříknoflíkových prostřední.

Kdy si lze sako úplně sundat?

Vždy bych se řídil hostitelem, to je nejjednodušší. Ve společnosti na rautech či recepčních většinou rozhoduje desátá až jedenáctá hodina a počet požitých skleniček. (smích)

A co při cestování v autě?

Určitě sako odložte a pověste na ramínko. Nesundat si ho je chyba – jak natahujete ruce k volantu, přepínáte vnitřní vložky a vycpávky a sako postupně ztrácí tvar. Pak ho dáte do čistírny a nějaká „dobrá duše“ s žehličkou v ruce rukávovou hlavici rozžehlí tak, že ztratí poslední známky tvaru. A sako může do popelnice. Jen opravdoví profesionálové umějí oblek napařit a vyžehlit tak, aby zpátky získal dobrý tvar. Náš tým tuto službu na požádání poskytuje – chceme, aby obleky našich zákazníků vypadaly perfektně.

Jsou v módě oblekové vestičky?

Nyní se vracejí. Jsou zajímavým doplňkem a i po odložení saka v nich budete vypadat dobře, na druhou stranu zvýrazňují břicho a člověk se v nich více potí. Takže záleží na vás...

Ještě zbývá probrat jeden prvek – kapsy u saka.

Mohou být vodorovné i jemně zešíkmené – právě ty jsou dnes populární.

Jsou u obleku jen na ozdobu?

U dobrých obleků jsou kapsy při výrobě lehce přišité, aby se neprovéšovaly. Po zakoupení stačí stehy prostříhnout. Do kapsy obleku ale opravdu

nepatří nic. Maximálně kapesník, vizitka a kreditní karta. A možná mobil. Boule na kapsách značí vesnického seladona, který si vzal do města kdeco, co doma našel. Znalec v kapsách obleku nic nenosí – dává najevo, že vše, co má, nosí v hlavě. Hřeben nebo peněženka patří do příruční tašky.

A co kapesníček, patří ještě do kapsičky u klopy?

Ano, tato klasika prožívá boom. Ale pozor, nekupte si sadu, v níž je stejný kapesníček a kravata. To je velké faus pax. Kapesníček musí být jiný než kravata, ale přitom s ní spojený barevným či vzorovým prvkem.

MAXIM

Velký Špalíček, Brno

tel.: 736 73 73 73

e-mail: maxim@modamaxim.cz

www.modamaxim.cz

inzerce

Universal Contour Wrap Salon Katka

- * Formování postavy
- * Vyhlazování celulitidy
- * Zpevnění pokožky
- * Detoxikace
- * Odkyselení organismu
- * Podpora vitality
- * Omlazení kůže a duše
- * Podpora lymfatického systému

Salon Katka, Nové sady 17, Brno 602 00, tel. 777 146 608, www.ucwrap.estranky.cz

Okamžitý efekt

Garance ztráty 12-30 centimetrů

Jediné ošetření, které vám pomůže se všemi problémy najednou bez ohledu na věk!

Nový ďábel z Maranella: nejlepší supersport všech dob

Letos v září nastal pro všechny milovníky rudých vozů z Maranella památný okamžik: Ferrari na autosalonu ve Frankfurtu představilo supersport budoucnosti – model 458 Italia. A šlo o premiéru ve velkém stylu, neboť nový vůz je v historii značky skutečným milníkem.

Nový osmiválec dosahuje maximálního výkonu 570 koní a vystřelí vůz z nuly na sto za 3,4 sekundy.

Unikátní design je dílem proslulého studia Pininfarina, název kromě rodiště vozu odkazuje na žhavou novinku pod kapotou: uprostřed uložený vidlicový osmiválec o objemu 4,5 litru. Tento motor s rozevřením řad devadesát stupňů dosahuje maximálního výkonu 570 koní (425 kW) při 9000 otáčkách za minutu, na zadní kola pak přenáší točivý moment 540 Nm při 6000 otáčkách za minutu. Celých osmdesát procent točivého momentu je přitom řídiči k dispozici už od nějakých 2350 otáček. Při kompresním poměru 12,5:1 dosahuje i bez přeplňování vysokého měrného výkonu 127 koní na litr. Pohonná jednotka spolupracuje se sedmistupňovou automatickou dvouspojkovou převodovkou Getrag. Také díky tomu budou supersportu snad poprvé fandit i ekologové – průměrná spotřeba se pohybuje jen okolo 13,7 litru benzínu na sto kilometrů. Ruku v ruce s tím jde i nižší hodnota emisí, která činí 320 gramů oxidu uhličitého na kilometr. A to jsou nejlepší hodnoty v segmentu. Pro srovnání – Ferrari F430 mělo průměrnou spotřebu

Zapomeňte na minulost – Ferrari 458 Italia je přelomové snad v každém detailu a aspiruje na titul nejlepšího a nejvýkonnějšího vozu ve své kategorii. Nové pojetí se dotklo aerodynamiky, designu, motoru i ovladatelnosti vozu na silnici. A to i přesto, že se Italia svým pojetím dá alespoň zčásti přirovnat k Enzu či modelu California. Nebo F430, jehož následovníkem se stává. Není tajemstvím, že automobilka při projektování nového vozu využila také své dlouholeté zkušenosti s aerodynamikou ze závodů Formule 1 i nápady Michaela Schumachera.

18,3 litrů na sto kilometrů a emise 420 gramů oxidu uhličitého na kilometr.

Nízká spotřeba se v žádném případě nepodepsala na výkonech modelu 458 Italia – naopak, srdce každého milovníka Ferrari musí zaplesat. Vůz váží pouhých 1380 kilogramů (přes polovinu hmotnosti přitom připadá na zadní nápravu), což při zmíněném výkonu znamená poměr 2,42 kilogramu na jednu koňskou sílu. Není se proto co divit, že supersport akceleroval z nuly na stovku za 3,4 sekundy a že se dokáže řídit maximální rychlostí až 325 kilometrů v hodině. Ze stovky naopak nové Ferrari zastaví na dráze dlouhé jen 32,5 metru.

V úvodu jsme zmínili, že výrazných změn doznala

i aerodynamika. Mezi pozoruhodné prvky zde patří například použití pružných křídélek na přídi vozu. Při nízké rychlosti zvyšují přítlak přední nápravy. Když vůz naopak jede rychleji, křídélka se zdeformují a omezí průřez otvoru pro přívod vzduchu k chladičům, čímž se omezuje odpor vzduchu. Perličku představuje provedení výfukové soustavy, která ústí do trojice kulatých koncovek ve spodní části zadního nárazníku.

Interiér je jedinečnou syntézou cestovního vozu a monopostu Formule 1.

O aerodynamické vytiřbenosti karosérie svědčí přítlak 140 kilogramů při rychlosti 200 kilometrů v hodině. Jejím základem je prostorový rám, jenž je spolu s povrchovými díly vyroben z hliníkových slitin. Při výrově podvozkových dílů použili

v Maranellu slitiny lehkých kovů i nejmodernější spojovací technologie. Ty se uplatnily také při konstrukci uhlíkově-keramických brzd, které prosvítají skrz dvacetipalcové pětipaprskové ráfky s obutými pneumatikami 235/35 ZR20 vpředu a 295/35 ZR20 vzadu.

Zcela revoluční je i interiér. Multifunkční volant a palubní desku navrhli designéři jako jedinečnou syntézu cestovního vozu a monopostu

Formule 1. Nenechali se omezovat konvencemi a vytvořili vše zcela nově, což platí i o výdeších ventilace či ergonomii rozmístění ovládacích a kontrolních prvků. Komfort zvyšuje informační a zábavní systém Harman, nový přístrojový štít a vnější osvětlení z LED soustav.

Ferrari 458 Italia bude uvedeno do prodeje začátkem roku 2010. O jeho dostupnost nemusejí mít obavy ani čeští příznivci vozů

se vzpínajícím se koněm ve znaku, a to zásluhou společnosti AUTOMOTOIMPORT. Tento dovozce a prodejce luxusních a sportovních automobilů není závislý na žádném výrobci. I díky tomu je schopen spolu s vyřízením všech formalit nabídnout klientům špičkové vozy prémiových značek za velmi příznivou cenu. Samozřejmostí je maximálně individuální přístup, který se stal filozofií společnosti – stejně jako jistota, kvalita

AUTOMOTOIMPORT

tel.: 774 424 221
fax: 516 442 115
e-mail: michal.srnec@automotoimport.cz
www.automotoimport.cz

Dovážíme mj. vozy těchto značek:
Lamborghini, Aston Martin, Maserati, BMW,
Lexus, Ferrari, Bentley, Audi, Mercedes,
Alfa Romeo

a spokojenost. Spolehnout se na AUTOMOTOIMPORT můžete také v oblasti pojištění automobilu či kompletního záručního i pozáručního servisu včetně zapůjčení náhradního vozidla.

automoto import[®]
www.automotoimport.cz

Předvánoční hudební doteky

Duchovní atmosféru se v období adventu snaží už po jedenácté navodit Mezinárodní hudební festival Doteky české hudby, jehož devatenáct koncertů naplní tři významné pražské historické prostory.

Nejen vážná, ale také jazzová hudba, spirituály a decentnější forma popu se letos představí ve Smetanově síni a Sladkovského sále Obecního domu a v Domě U Kamenného zvonu na Staroměstském náměstí. Vystoupí zde řada domácích i zahraničních umělců – hlavně ze Španělska a Německa, ale třeba i z Estonka nebo Islandu. Část koncertů se zaměří na prezentaci mladých instrumentalistů a zpěváků. Představí se jak sólově, tak se špičkovými českými symfonickými a komorními orchestry: Jihočeskou filharmonii, Filharmonii Hradec Králové, Janáčkovým komorním orchestrem, Vivaldi orchestra Praga nebo Musicou Bohemica. Odlehčenější crossoverová řada kombinuje různé žánry a stylové přístupy k hudbě. Vystoupí v ní České saxofonové kvarteto s Davidem Ebenem, Ensemble Martinů s významnými hráči na bicí nástroje, mladé dívčí smyčcové kvarteto Eve Quartet Praha, Apollon

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

kvartet, Marie Rottrová se skupinou Neřež a Spirituál kvintet, Saxophone Quartet Sexest z Estonka a další. Festival doplní i komorní řada v Domě U Kamenného zvonu, kde se budou konat koncerty renomovaných souborů a sólistů: recitál Ivana Kusnjera, klavírní koncert Artemis tria, Gran duetto concertante, Bohemia trio, Panenka klavírní kvartet a oceňovaný mladý houslový virtuos Jiří Vodička. Poutavou perličkou bude jistě literárně-hudební koncert Ensemble Martinů s verši Jaroslava Seiferta recitovanými Otakarem Brouskem.

Mnohé z večerů festivalu se zaměří na hudbu konkrétních zemí a teritorií – nesou názvy Němečtí virtuosoové, Americký sen, Italský večer, Koncert ruské hudby apod. Zahraniční hudba interpretovaná tuzemskými soubory dopřeje posluchačům zážitek z konfrontace s ryze českým stylem interpretace. Pořadatelem festivalu je společnost České doteky hudby o. p. s. a Armonico Praga.

5. prosince 2009 až 4. ledna 2010, Obecní dům a Dům U Kamenného zvonu

Radost slaví šedesátiny

Loutkoherectví patří k českému rodinnému stříbru a našťastí jej na rozdíl od jiných národních pokladů nelze prodat. Brněnské divadlo Radost se věnuje práci s loutkou v repertoáru pro děti i dospělé už od roku 1949. Šedesátky se dožívá v podivuhodné kondici a s více jak dvěma sty padesáti hrami na kontě.

Premiérou hry Václava Renče Medvěd Fuňa zahájilo Krajské oblastní loutkové divadlo 25. října 1949 svou činnost. Mezi zakladatele se počítají František Tenčík, významný loutkář první republiky, a Vladimír Matoušek, první ředitel Radosti. Už od začátku se divadlo zaměřovalo nejen na hry pro děti, ale i na repertoár pro dospělé. Z počátku pracovalo s marionetami, ale zanedlouho se v inscenacích objevily loutky spodové. Renomé divadla charakterizuje zdůvodnění zvláštní ceny poroty z festivalu Skupova Plzeň z roku 1986: „Tvořivě rozvíjí animáční loutkářské tradice.“ Na někdejší režiséry a divadelní šéfy Josefa Kalába, Jiřího Jaroše a Pavla Vašíčka, kteří přinesli na radosfácké jeviště techniky jako divadlo masek, pantomimu, černé divadlo ba i magický realismus, navázal po roce 1993 dnešní šéf Vlastimil Peška.

text Lenka Pospíšilová, foto archiv divadla

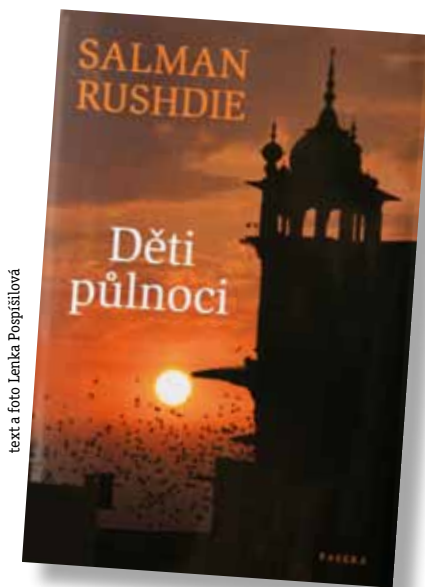
Tehdejší proměna souboru se podřídila uměleckému programu hudebně zábavného loutkového divadla pro děti i dospělé. Muzikant a folklorista se zkrátka nezapře. Repertoár zahrnuje klasické pohádky, adaptace české i světové klasiky, pro dospělé pak parodie na známá díla. Dnešní soubor s přehledem zvládá širokou škálu činoherectví, muzikálového herectví a samozřejmě loutkářství. Tež není problém sestavit z herců pěvecký sbor či kapelu a našli bychom i hrdinný tenor operního stříhu.

Po rekonstrukci budovy někdejšího kina na přelomu tisíciletí dnes divadlo konečně sídlí v prostorách odpovídajících tvůrčímu duchu souboru a přívětivých k divákům i hercům. Za léta působení potěšilo Loutkové divadlo Radost duši diváků na spoustě domácích i zahraničních festivalů a posbíralo mnohá ocenění.

Ke svému jubileu uspořádala Radost 25.–28. listopadu 2009 festival, který vrátil na jeviště oceněné inscenace, pokřtil publikaci o posledních deseti letech Radosti a historii připomněl i dokumentárními filmy a záznamy nejuspěšnějších inscenací.

Pochopit Indii?

Rodinná sága, historický román prošípaný prvky magického realismu reflektující politické dění stejně jako atributy postmoderny – to všechno v sobě kloubí Rushdieho Děti půlnoci. Tisíc a jedno dítě se narodilo 15. srpna 1947 v první hodině existence indického státu. Jsou bytostně svázané s mnohdy třesutým osudem své země, disponují magickými či nadpřirozenými schopnostmi a zároveň se mohou v myšlenkách navzájem propojit. Tři generace před narozením Salíma Sináího, půlnočního dítěte, hlavního hrdiny a zároveň autorova alterega, začíná rodinná sága roku 1915 na břehu kašmířského jezera. Cestou přes Ágru, Dillí, Bombaj, Rávalpindí a další místa prochází děj historické kotrmelce indického státu – mj. oddělení Pákistánu a Bangladéše i peripetie Salímovy rodiny – aby skončil v 80. letech. Tedy v době, kdy Salím – Salman – píše svůj román a průběžně ho líčí

text a foto Lenka Pospíšilová

Padmě, která reprezentuje pragmatickou a zároveň snící bytost, jíž nechybí schopnost nesmírného obdivu a zároveň pevně na zemi stojící racionalita postrádaná hlavním hrdinou. Vzestup i pád představuje na jedné straně luxusní život Sináíů v bombajských Methwoldových vilách, počátky a sláva indického filmu či populární hudby, na opačném konci spektra pak Salímovo vojenské

období a následný život ve slumu kejklířů v Dillí. Místa až překotné líčení zběsilých a neskutečných osudů, kdy je třeba mít na paměti autorovu románovou licenci, uzemňují historiografické vsuvky a postavy skutečných politiků i generálů. Chudinské ghetto v Dillí má až čarodějný nádech, který není na místě rozkrývat. Přestože autor i hlavní hrdina, rodina skutečná i románová, jsou muslimové pohybující se mezi muslimsko-hinduistickou Indií a téměř výhradně muslimským Pákistánem, dějem prochází řada hinduistických božstev, tradic a myšlenek pojících se s touto filosofií. Na Alláha se naopak na bezmála pěti stech stranách moc nedostalo. Muslimové, ukládající Rushdiemu o život (byť za Satanské verše), by si zřejmě názor nevylepší. Autor nešetří ani legendární postavy, např. Indiru Gándhiovou, což mu tu a tam vyneslo nějakou žalobu. Literárními cenami (např. Booker Prize 1981, 1993 a čtenářské hlasování 2008) ověněný román vychází v češtině podruhé v revidovaném překladu Pavla Dominika.

S. Rushdie: Děti půlnoci. Překlad: Pavel Dominik. Paseka 2009

I Brno se dočkalo své Belle Epoque

Podle očekávání se v roce 70. výročí úmrtí Alfonse Muchy s výstavami tohoto velmi oblíbeného, často reprodukováného i falšovaného malíře roztrhl pytel. Po velkých výstavách ve Vídni, Montpellier a Budapešti byla na začátku podzimu zahájena výstava v Mnichově a v polovině října i v Moravské galerii v Brně. Po třiceti letech jsou tu opět k vidění nejen známé plakáty, ale také ilustrace, kresby, obrazy, dekorativní panó i Muchovy fotografické studie pro výstavní účely – znovu vyrobené z dochovaných skleněných desek. Sotvakdo bude pochybovat, že ivančický rodák, kterého nepřijali na pražskou výtvarnou akademii pro nedostatek talentu, se stal umělcem opravdu světovým. Sklízel úspěchy nejen v Paříži a USA, ale i doma, kde zdaleka ne každému z našich umělců pšenka kvetla ještě za života. Snad každý zná plakáty z jeho pařížského období vytvořené pro Sarah Bernhardt, z opačného

konce spektra tvorby pak velkolepou Slovanskou epopej. Brněnská výstava (rozšířená verze budapeštské expozice) představuje Muchu také jako tvůrce reklamy – na čokoládu, sušenky, bicykly i trapistický likér, autora bankovek nebo první poštovní známky nově vzniklého Československa. Šířku Muchova záběru dokládá Documents Décoratifs, vydaný v Paříži roku 1912 jako katalog jeho děl z přelomu století. Hned o tři roky později vyšlo další album Figures Décoratives. Kolekce vystavovaných děl pochází z depozitářů MG, Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, majetku Muchova trustu i zápůjčky ze soukromých sbírek. Poprvé je vystaven třeba portrét Elišky, tehdy šestnáctileté dcery Muchova přítele, významného pražského stavebního inženýra Jaroslava Josefa Polívky. Po delší době jsou k vidění pastelové a uhlové kresby z Muchova hrušovanského, mnichovského i pařížského období a studie k cyklu Blahoslavenství. Muchovu neutuchající oblíbenost dokládá nejen hlad po jeho dílech na evropských i zaoceánských aukcích, ale také připravované otevření Muchova muzea v japonském Sakai. Moravská galerie výstavu doprovází zevrubnými popisy,

text a foto Lenka Pospíšilová

uměnovědnými programy pro veřejnost i pečlivě sestaveným katalogem. Hned první víkend stály před muzeem fronty návštěvníků a je tedy možné, že brněnská výstava překoná i pětasedmdesátitisícovou budapeštskou návštěvnost.

MG v Brně, Uměleckoprůmyslové muzeum, do 24. ledna 2010

Sedací souprava EXPLORE: luxus pro váš domov

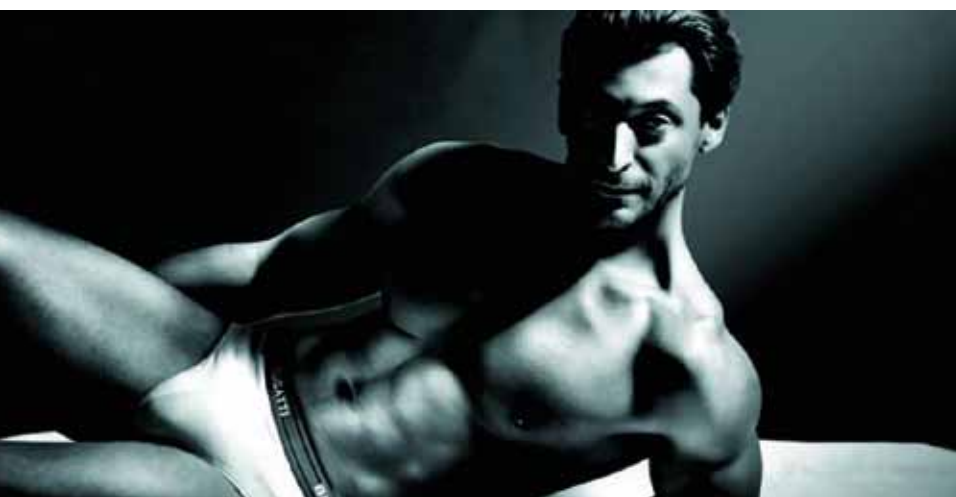
Dánské sedací soupravy LIND jsou proslulé moderním designem, kvalitními materiály i dokonalým řemeslným zpracováním. Výhradním distributorem těchto originálů v České republice je brněnská společnost Šibal Furniture. Nyní vám exkluzivně nabízí v omezeném počtu vlajkovou loď nejvyšší řady LIND: celokoženou sedací soupravu EXPLORE. Stylově designovaná souprava je vyrobena z kůže Montana a Toledo nejvyšší jakosti, vybrat si můžete z řady elegantních barev. EXPLORE splní vaše nejnáročnější požadavky na kvalitu, pohodlí, luxus i praktičnost. Stačí se jen posadit a relaxovat...

Šibal Furniture – nábytek v Brně

Brandlova 4
602 00 Brno
tel.: +420 728 733 627
e-mail: lind.sperlova@seznam.cz
www.sibal.cz

Užijte si intimní pohodlí

Značku Bugatti má většina z nás spojenou především s luxusními a sportovními automobily. Neméně kvalitní však je i módní pánské prádlo nesoucí stejné jméno. Pánská móda MAXIM pro vás proto připravila speciální nabídku: V její prodejně nyní exkluzivně v Brně naleznete originální pánské spodní prádlo značky Bugatti. Dopřejte si intimní pohodlí – v tomto prádle se budete cítit skvěle. Prádlo Bugatti... a žádná žena vám neodolá.

MAXIM®

Pánská móda MAXIM

Velký Špaliček, 1. patro, Brno
tel.: 736 73 73 73
www.modamaxim.cz

Dopřejte si kávu podle svého gusta

JURA Impressa C9 je prvotřídní automatický kávovar švýcarské výroby s funkcí One Touch Cappuccino, díky které si můžete krémové cappuccino vytvořit s maximální pohodlností. Stačí pod cappuccino-výpusť vložit šálek a stisknout jediné tlačítko.

I další obsluha kávovaru JURA Impressa C9 One Touch Cappuccino je díky českému displeji a jednoduchému ovládání velice přívětivá. K dispozici jsou tlačítka na malou i velkou kávu včetně přípravy dvou šálek zároveň, stejně jako na přípravu nápoje z mleté kávy nebo porci mléka třeba na Latté. Svůj oblíbený voňavý šálek si zkrátka vybere každý.

NUOVO CAFFE s. r. o.

Zákoutí 39, 616 00 Brno
Vzorková prodejna:
Obůrky 4a, 621 00 Brno
tel.: 549 273 013, 549 273 192
fax: 549 273 193
e-mail: info@napojoveautomaty.cz

Překvapte své blízké dárkovým setem

Váháte, čím letos na Vánoce potěšit své blízké, zaměstnance nebo přátele? Překvapte je a darujte jim některý z dárkových setů z exkluzivní nabídky společnosti C.I.P.A. Každý z nich obsahuje pečlivě nakombinovaný výběr skvělých gastronomických pochoutek: od lahodného šampaňského Moët, Dom Perignon, Veuve Clicquot či Lambrusca přes prvotřídní olivy a olivový olej až třeba po nejkvalitnější těstoviny, směs hub nebo osvěžující zelený čaj. Pokud si ze dvou desítek připravených setů ne zvolíte a raději byste si vytvořili vlastní, žádný problém – vybírat dle vlastní chuti můžete z celého sortimentu společnosti C.I.P.A. nebo si nechat připravit dárkový poukaz. Objednávat lze velmi jednoduše – osobně v sídle firmy, telefonicky nebo e-mailem.

C.I.P.A. spol. s r. o.

Hořejší nábřeží 368/II
150 00 Praha 5
tel.: 257 316 601, fax: 257 316 659
e-mail: mjiranova@cipa-gastro.cz
www.cipa-gastro.cz

**REGIONÁLNÍ HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA BRNO**

Výstaviště 1, areál BVV, 648 04 Brno
tel.: 532 194 911, fax: 532 194 938
e-mail: rhkbrno@rhkbrno.cz
www.rhkbrno.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Mgr. Sofie Pondikasová

advokátka

Křenová 64 tel.: 545 214 856
602 00 Brno fax: 543 255 469
IČ: 71329421 mobil: 774 722 784

e-mail: pondikasova@akpondikasova.eu
web: www.akpondikasova.eu

COPY CENTRUM, CEJL 91, BRNO

K-copy

WWW.K-COPY.CZ

**ASOCIACE
PRO
ELEKTRONICKOU
KOMERCI**

www.apek.cz

**We understand
your legal
matters**

JUDr. Dušan Dvořák
Mgr. Adam Bezděk

info@dsblaw.eu
www.dsblaw.eu

dšb
LAWYERS

partner pro váš business

sofis partner

www.sofispartner.cz

KVALITA + ZAJÍMAVÉ CENY + PŘÍJEMNÁ OBSLUHA = STAVOODBYT

Naše prodejny najdete zde:

Jihomoravský kraj: Brno, Moravské Bránice
Zlínský kraj: Napajedla
Jihočeský kraj: Český Krumlov
Středočeský kraj: Rudná u Prahy
a od listopadu také Hlubočinka

**S NÁMI
TO JDE
LÉPE**

www.rajstavebnin.cz www.stavoodbyt.cz

Advokátní kancelář
Mgr. Sofie Pondíkasová
545 214 856
774 722 784
pondikasova@akpondikasova.eu

**Asociace pro elektronickou
komerci (APEK)**
224 916 514
775 692 735
info@apek.cz

Carling, spol. s r. o.
515 900 900
prodej@carling.cz

CARtec motor s. r. o.
545 233 556
cartec@cartec.cz

CESR
info@cesr.cz

C.I.P.A. spol. s r. o.
257 316 601
cipa@cipa-gastro.cz

DSB lawyers
543 216 742
info@dsblaw.cz

EFIN, spol. s r. o.
241 710 502
608 983 483
sphere@sphere.cz

K-copy
545 210 700
cejl@k-copy.cz
info@k-copy.cz

LAUREA, spol. s r. o.
541 420 771
laurea@laurea.cz

MAXIM
736 73 73 73
maxim@modamaxim.cz

Mobilní Casino s. r. o.
800 888 066
jana@mobilnicasino.cz

NUOVO CAFFE s. r. o.
549 273 013
549 273 192
info@napojoveautomaty.cz

**Regionální hospodářská
komora Brno**
532 194 911
rhkbrno@rhkbrno.cz
info@rhkbrno.cz

Rodinný pivovar Bernard, a. s.
565 300 217
pivovar@bernard.cz

Salon Katka
777 146 608
KatkaUCWrap@seznam.cz

Sofis partner, s. r. o.
603 418 065
info@sofispartner.cz

Solné jeskyně Orchidea
539 090 235
773 625 516
info@solna-orchidea.cz

**Stavodbyt systémová
centrála**
548 213 101-2
info@stavodbyt.cz

Stöbich Brandschutz s. r. o.
737 203 742
731 585 924
info@stoebich.cz

ŠIBAL furniture
728 733 627
lind.sperlova@seznam.cz

TOP OFFICE spol. s r. o.
545 176 221
283 893 346
596 639 070
info@top-office.cz

VEŘEJNÉ VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘE UNIE PRO ROZHODČÍ A MEDIAČNÍ ŘÍZENÍ ČR, a. s.

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR nabízí specializovaný vzdělávací program, který zájemcům zprostředkovává nejmodernější poznatky z oblasti smluvních vztahů a z nich vyplývajících rizik. Cílem tohoto programu je seznámit členy ekonomicky činné veřejnosti s efektivními trendy v řešení sporů, včetně jejich právních důsledků a využití v praxi. Vzdělávání zahrnuje také návody na předcházení vzniku konfliktů a metodiku postupů uzavírání smluvních vztahů.

Přehled nejbližších seminářů:

Rozhodčí řízení – efektivní nástroj na řešení pohledávek

9. února 2010 – Brno

Workshop: Rozhodčí řízení jako efektivní nástroj na zmírnění dopadů ekonomické krize

18. 2. 2010 – Brno

Program akce navazuje na problematiku rozhodčích žalob a exekuce přiznaných nároků.

Dozvíte se:

- proč zvolit právě rozhodčí řízení
- jak zavést rozhodčí řízení
- jak a kdy žalovat
- jak rozhodčí řízení probíhá
- co dál, když dlužník neplní ani po vydání rozhodčího nálezů

Semináře se konají v sídle Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR (Cejl 91, Brno), workshopy v prostorách Noem Arch Restaurant & Design Hotel (Cimburkova 9, Brno).

Účastníci získají osvědčení o absolvování semináře, školicí a propagační materiály, občerstvení a roční předplatné lifestylového magazínu Satisfakce zdarma.

Další informace získáte na telefonním čísle 545 242 592 nebo na e-mailu: seminare@urmr.cz, registrovat na konkrétní seminář se můžete na našich webových stránkách: www.urmr.cz/seminare.

Smlouva o dílo ve stavebnictví

Problematika typových smluv představuje závažné téma v každém oboru, stavebnictví pak je specifické svou složitostí a tvrdými podmínkami trhu. Právně správná formulace smlouvy o dílo i kupní smlouvy (dále SOD a KS) může mít zásadní vliv na konečnou efektivnost zamýšleného smluvního vztahu. Dokáže předejít nákladům na vymáhání plnění protistrany, které nezřídka přesahují kalkulovaný zisk ze zakázky. Tento článek není vyčerpávajícím podkladem pro práci s oběma smluvními typy, ale věřím, že je dostatečným zdrojem informací podtrhujícím důležitost kontraktačního jednání s právní oporou. Obě uvedené smlouvy patří k základním smluvním typům dle obchodního zákoníku (KS: paragrafy 588–610, SOD: paragrafy 631–656). Úprava SOD v obchodním zákoníku je přitom úpravou komplexní, proto se v obchodních vztazích použije právě tato modifikace. Dle uvedené úpravy je SOD velmi obecným smluvním typem, který se použije přiměřeně pro všechny smluvní vztahy, jejichž účelem je provedení díla dle odst. 2 § 536. Z něj vyplývá, že dílem je vždy určitá činnost, nikoliv předmět díla jako výsledek činnosti. Pokud nastane tato situace, použije se naopak při zhotovení věci KS. § 410 odst. 1 ji upravuje tak, že smlouva o dodání zboží, které má být teprve vyrobeno, se považuje za kupní smlouvu, pokud podstatnou část materiálu potřebného k výrobě věci opatřil prodávající nebo jinak neopatřil kupující. Mezi podstatné náležitosti SOD dle § 536 obchodního zákoníku patří:

- 1) určení smluvních stran
- 2) závazek zhotovitele zhotovit
- 3) závazek objednatele zaplatit
- 4) vymezení díla (montáž, údržba, oprava, úprava, hmotně zachycený výsledek jiné činnosti – např. projekt, vždy zhotovení úpravy stavby nebo její části)
- 5) určení ceny či způsobu jejího určení.

Podstatnou částí naopak není doba plnění.

Bez podstatných částí je SOD neplatná.

Dle odst. 3 § 536 však lze dohodnout SOD i bez určení ceny, pokud z jednání stran lze dovodit jejich vůli uzavřít SOD bez dohody o ceně. Dle odst. 3 § 536 (bez určení ceny) je možné postupovat tam, kde nelze předem určit rozsah prací či náklady zhotovitele (např. zemní práce s těžkou mechanizací, cena dle počtu hodin vynásobená určenou hodinovou sazbou nebo u časově rozsáhlého díla stanovení základu ceny dle rozpočtu s předem dohodnutým způsobem úpravy ceny podle výše vstupu). Pokud se pozdě-

ji strany nedohodnou na ceně, je objednatel dle § 546/1 povinen zaplatit cenu, která se obvykle platí za srovnatelné dílo v době uzavření smlouvy za obdobných obchodních podmínek. Lze sjednat i neúplný rozpočet dle § 547/2, pak se cena může zvýšit o 10 % (při nepředvídatelnosti po upozornění bez zbytečného odkladu).

U nezávazného rozpočtu dle § 547/3 počet jednotek zůstane, ale v době zhotovení bude cena za jednotku vyšší – ze zákona o 10 %. Dodavatel musí bezodkladně oznámit, když ke zvýšení dojde.

Stavba je vždy považována za dílo (jinak dílo musí být hmotně zachycená činnost, např. projekt, technická zpráva na CD apod.). Ve výstavbě je v díle časté užití obchodních zvyklostí – běžně se používají pojmy, které se v zákoně neobjevují. Jako příklad lze uvést několik pojmů z naší praxe:

Stavební část – stavební objekt = prostorově určená část stavby, např. učebna

Technologická část – provozní soubor (např. skupina strojů) plnící samostatnou technologickou funkci (topení, osvětlení apod.)

Suma provozních souborů – provozní celek členěný na dílčí provozní soubory.

dohodnout i pravidla pro řešení nahodilého poškození.

Co se týče projektové dokumentace, různých pokynů stavebníka a následné dokumentace stavby, i zde je potřeba maximální opatrnosti a průkaznosti. Např. je nutné zachovat odbornou péči (musíme upozornit na vady, pokud chce stavebník přesto úpravu provést, je to nutné zdokumentovat a až následně ji lze realizovat), ale nikdy ne takovou, která jde proti zdraví a životu člověka (např. lešení bez zajištění).

Stavební a montážní deníky – dokumentace stavby – musí dokonale zaznamenávat vše, co se udělalo, musí také obsahovat data a podpisy odpovědných osob.

Zastavme se i u odstoupení od smlouvy.

Je obecně řešeno v § 344–351 a existuje zde několik zajímavých modifikací: Pokud je důvodem odstoupení od smlouvy její podstatné porušení, může mít toto odstoupení účinky hned. Pokud jde o nepodstatné porušení, předpokládá se stanovení lhůty k napravení a až pak odstoupení.

Ve smlouvě mohou být zakotveny různé varianty podle toho, kdo a jak odstupuje či poruší podmínky smlouvy. Pokud se ukáže, že dílo nelze dokončit kvůli povaze místa zhotovování, objednatel musí být upozorněn a strany se dohodnou.

foto archiv

Zajímavým podtématem SOD je vlastnictví. O převodu vlastnictví se u SOD speciálně nehovoří, naproti tomu u KS musí být přímo ve smlouvě. Pokud se tak u SOD strany nedohodnou jinak, vše na pozemku opatřeném objednatelem patří objednateli (i každá cihla či trubka od položení). Problém vznikne např. při zjištěném úpadku (insolvenční řízení): Patří vše do majetkové podstaty úpadce? Proto doporučuji do smlouvy zakomponovat např. formulaci „vlastnictví přechází až po úplném zaplacení“. Vhodné je

Když k dohodě nedojde, je zde titul k odstoupení od smlouvy.

Závěrem lze pouze doporučit konzultaci každé konkrétní smlouvy s právním odborníkem, náklady na pečlivou přípravu smluvní a prováděcí dokumentace jsou ve srovnání s hodnotou díla zanedbatelné. Zvláště pokud si uvědomíme, že SOD v sobě zahrnuje i záruky po dokončení a pravidla pro úhradu ceny díla.

JUDr. Milan Bedroš, advokát

JEDINÝ
SVĚHO DRUHU
NA TRHU

BERNARD®

S ČISTOU

Fvěstka

osvěžující nealkoholický nápoj

HLAVOU

...řešte svoje věci kdekoliv

“Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnájí času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic.”
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezku.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimacy procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je „**SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV**“

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz